

PIRMDIENA, 2010. GADA 8. MARTS

SĒDI VADA: J. BUZEK

Priekšsēdētājs

(Sēdi atklāja plkst. 17.05)

1. Sesijas atsākšana

Priekšsēdētājs. – Pasludinu Eiropas Parlamenta sesiju, kas tika pārtraukta 2010. gada 25. februārī, par atsāktu.

2. Priekšsēdētāja paziņojumi

Priekšsēdētājs. – Vispirms es vēlētos pateikt dažus vārdus. Atklājot šo Eiropas Parlamenta plenārsesiju, man atkal nākas jūs informēt par vairākām traģiskām dabas katastrofām, ko esam piedzīvojuši pēdējo dienu laikā. Šodien Turcijā notika zemestrīce, kas ir atņēmusi dzīvību vismaz 57 cilvēkiem. Pagājušajā nedēļā zemestrīce satricināja arī Čīli. Aplēses liecina, ka šajā zemestrīcē gājuši bojā aptuveni 300 cilvēki. Vētras, kas plosījās visā Eiropā, ir atņēmušas dzīvību vairāk nekā 60 cilvēkiem, lielākā daļā no tiem bija Francijas iedzīvotāji. Nevar nepieminēt arī janvārī notikušo Haiti zemestrīci, kuras upuru skaits, pēc jaunākajiem datiem, pārsniedz 300 000 cilvēku. Visos minētajos gadījumos es Eiropas Parlamenta vārdā nosūtīju līdzjūtības apliecinājumus zemestrīcē bojā gājušo cilvēku ģimenēm. Negaidīta un pāragra ģimenes locekļa nāve ir vislielākā traģēdija ģimenei, bet nelaimes, kurās bojā gājušo skaits mērāms desmitos un simtos tūkstošu, kļūst par visas tautas un visas pasaules traģēdiju. Aicinu paust solidaritātes apliecinājumus gan šīm ģimenēm, gan arī valstīm, kas šādu traģēdiju ir piedzīvojušas.

Ceturtdien, 11. martā, apritēs 20 gadi kopš Lietuvas neatkarības atjaunošanas. Lietuva pirmā no padomju bloka valstīm pasludināja savu neatkarību no PSRS. 1990. gada neatkarības deklarāciju ir parakstījuši četri Eiropas Parlamenta deputāti no Lietuvas. Sveicam mūsu kolēģus no Lietuvas!

(Aplausi)

1990. gada 11. martā arī Igaunijas Kongress — demokrātiski ievēlēts pagaidu parlaments — pieņēma deklarāciju par valsts atjaunošanu pēc 50 padomju okupācijas gadiem. Sveicam arī mūsu kolēģus no Igaunijas!

(Aplausi)

Trešdien, 10. martā, tiks atzīmēta Tibetas tautas sacelšanās 51. gadadiena. Pēc sacelšanās mēģinājuma Dalailama un 80 000 tibetiešu bija spiesti atstāt valsti. Mēs vēl arvien ceram, ka Ķīnas Tautas Republikas iestādes mainīs attieksmi pret Tibetas tautu un uzsāks auglīgu dialogu ar tās pārstāvjiem, un mēs pastāvīgi aicinām šīs iestādes tā rīkoties.

(Aplausi)

Es runāju ar *Nigel Farage* par viņa izteikumiem iepriekšējās minisijas laikā un saskaņā ar Reglamenta 153. panta 3. punktu pieņemu lēmumu piemērot viņam sankcijas, proti, atņemt tiesības uz dienas naudu par desmit dienām.

(Aplausi)

Vēlos jūs informēt arī par to, ka ir notikusi vēl viena zādzība. Netālu no Eiropas Parlamenta mītnes tika apzags kāds no deputātiem. Jau diezgan ilgu laiku esmu risinājis sarunas ar Briseles un arī Beļģijas iestāžu pārstāvjiem. Mūsu kolēģe *Isabelle Durant* šajās sarunās veic starpnieka pienākumus, jo viņa ļoti labi pārzina situāciju Briselē un Beļģijā. Kopā ar Komisiju un Eiropadomi esam iecerējuši ap visu trīs iestāžu ēkām izveidot īpašu zonu, kurā par drošību rūpēsies ne tikai Briseles iestādes, bet arī Beļģijas valdība un Beļģijas centrālās iestādes. Patlaban aktīvi norit sarunas par šo jautājumu. Pagājušajā nedēļā, tūlīt pēc zādzības, notika vairākas sanāksmes, kurās apsprieda šo jautājumu. Tuvākajās dienās tiks rīkotas jaunas sanāksmes. Oficiāla tikšanās ar policijas pārstāvjiem paredzēta 22. martā. Vēlos jūs informēt arī par to, ka mēs cītīgi strādājam, lai uzlabotu drošību ne tikai Eiropas Parlamenta mītnes, bet arī citu Eiropas iestāžu ēku tuvumā. Risinot šo problēmu, mēs ņemam vērā to, ka tā skar mūs visus.

3. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana (sk. protokolu)
4. Parlamenta sastāvs (sk. protokolu)
5. Koplēmuma procedūrā pieņemto tiesību aktu parakstīšana (sk. protokolu)
6. Spēku zaudējušas rakstiskas deklarācijas (sk. protokolu)
7. Saistībā ar Parlamenta nostājām un rezolūcijām veiktie pasākumi (sk. protokolu)
8. Apropriāciju pārvietojumi (sk. protokolu)
9. Lūgumraksti (sk. protokolu)
10. Jautājumi, uz kuriem jāatbild mutiski, un rakstiskas deklarācijas (iesniegšana) (sk. protokolu)
11. Dokumentu iesniegšana (sk. protokolu)
12. Darba kārtība

Priekšsēdētājs. – Visiem tika izdalīts galīgais darba kārtības projekts, ko ceturtdien, 2010. gada 4. martā, izstrādāja Priekšsēdētāju konference. Ir ierosināti turpmāk minētie grozījumi.

Pirmdiena

Grozījumi nav ierosināti.

Otrdiena

Grozījumi nav ierosināti.

Trešdiena

Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa un Eiropas Apvienotā kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālā grupa ir pieprasījušas iekļaut darba kārtībā Komisijas paziņojumu par ģenētiski modificēto kartupeļu šķirni 'Amflora'.

Rebecca Harms (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, priekšlikumu iekļaut darba kārtībā jautājumu par atļauju audzēt ģenētiski modificēto kartupeļu šķirni 'Amflora' atkārtoti paudām vairāku iemeslu dēļ. Kad atbildība par ģenētiski modificēto organismu audzēšanas un izplatīšanas atļaušanu tika uzticēta veselības komisāram, iedzīvotāji, manuprāt, domāja, ka mūsu rīcība attiecībā uz šādu ģenētiski modificētu organismu atļaušanu būs daudz apdomīgāka. Tomēr patiesā situācija ir citāda. Manuprāt, to, ka tik drīz pēc jaunā Komisijas sastāva izveidošanas veselības komisārs, atļaujot šīs kartupeļu šķirnes audzēšanu, ir klaji ignorējis Pasaules Veselības organizācijas paustās bažas, var uzskatīt par nosodāmu rīcību.

Iepriekšējā pilnvaru termiņa laikā Padomes un Komisijas starpā bieži bija nesaskaņas saistībā ar atļauju piešķiršanas kārtību, jo daudzas dalībvalstis neatbalstīja Komisijas priekšsēdētāja Barroso virzīto kampaņu. Mēs vienojamies, ka izstrādāsim citu, piesardzīgāku, atļauju piešķiršanas kārtību. Kāpēc tā joprojām nav izstrādāta? Tā kā lielākā daļa iedzīvotāju iebilst pret šiem ģenētiski modificētajiem organismiem, mūsu pienākums ir šīs debātes debatēs iekļaut jautājumu par šo atļauju piešķiršanu un kampaņu, kura, iespējams, joprojām tiek virzīta, lai mūs ietekmētu.

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Es lūdzu par šo jautājumu veikt balsošanu pēc saraksta.

Francesco Enrico Speroni (EFD). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es uzskatu, ka neatkarīgi no vērtējumiem, ko varētu sniegt atsevišķi deputāti vai politiskās grupas, mums ir jābūt iespējai paust savu

viedokli par šādu nozīmīgu jautājumu. Mēs bieži apspriežam jautājumus, kas ir svarīgi, tomēr diezgan mazā mērā attiecas uz Eiropas Savienību. Šis jautājums attiecas tieši uz mums un uz mūsu vēlētājiem, tāpēc es uzskatu, ka tas ir jāiekļauj darba kārtībā.

Martin Schulz (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es pievienojos kolēģes *Rebecca Harms* paustajām bažām un vēlos atzīmēt, ka daudzās dalībvalstīs patlaban notiek ārkārtīgi spraigas diskusijas par šo jautājumu. Šī iemesla dēļ es jau pagājušajā nedēļā Priekšsēdētāju konferencē norādīju un šodien vēlos atkārtot, ka nav mērķtiecīgi organizēt sasteigtas debātes, kamēr nav izstrādāta rezolūcija, jo tām ir paredzams nesekmīgs rezultāts.

Daudz lietderīgāk būtu aicināt kompetento komiteju iecelt referentu, kas nodarbotos ar jautājumiem, kuri saistīti ar atļauju piešķiršanas procesu un arī ar šī procesa tehniskajiem aspektiem.

Bija nepieciešami astoņi gadi, līdz Komisija nolēma dot šo atļauju. Šis jautājums tika risināts astoņus gadus. Saskaņā ar ES tiesībām Komisija lēmumu pieņēma ar balsu vairākumu. Mūsu uzdevums tagad ir apsvērt, vai uz šādi pieņemtiem lēmumiem ir jāattiecinā Parlamenta tiesības tiem nepieņemt un vai Parlamentam ir tiesības šādu vispusīgu lēmumu atsaukt.

Šī iemesla dēļ ir jāieceļ referents, kas pārbaudīs šos mehānismus un nepieciešamības gadījumā sagatavos ziņojumu, lai mēs Parlamentā varētu panākt deputātu vairākumu un tādējādi nodrošināt, ka, pamatojoties uz noslēgto iestāžu nolīgumu, Komisija gada laikā nāk klajā ar tiesību akta priekšlikumu. Uzskatu, ka minētie pasākumi būtu daudz lietderīgāki par šādām sasteigtām debatēm.

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Priekšsēdētājs. – Lūdzu, ievērojiet noteikumus. Reglaments paredz, ka uzstāšanās ilgums ir viena minūte, un tas attiecas gan uz runām, kurās pieprasījums tiek atbalstīts, gan uz runām, kurās tas netiek atbalstīts. Aicinu iekļauties šajā laikā, jo pretējā gadījumā netiek ievērota darba kārtība un Reglaments. Lūdzu, ņemiet to vērā.

No Eiropas Apvienotās kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālās grupas un arī no *Harms* kundzes esmu saņēmis pieprasījumu veikt balsošanu pēc saraksta. Tagad mēs balsosim.

(Parlaments šo pieprasījumu noraidīja)

(Tādējādi darba kārtība tika noteikta)

13. Starptautiskā sieviešu diena

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir priekšsēdētāja paziņojums saistībā ar Starptautisko sieviešu dienu.

Šodien Sieviešu diena Eiropā, vismaz Centrāleiropā un Austrumeiropā, vairs nav tāda, kādu to atceramies. Sieviešu diena vairs nav tikai diena, kad pasniedzam ziedus mums pazīstamām sievietēm. Šī diena ir arī iespēja risināt svarīgas debātes par dzimumu vienlīdzību, atbalstu daudz bērnu ģimeņu mātēm un vardarbības pret sievietēm izskaušanu. Eiropas Parlaments aktīvi iesaistās šajās debatēs.

Sieviešu tiesību un dzimumu vienlīdzības komiteja ir ļoti nozīmīga komiteja. Mēs 2009. gada novembrī pieņemām rezolūciju par vardarbības pret sievietēm izskaušanu, kurā aicinājām Eiropas Komisiju un dalībvalstis izveidot saskaņotas rīcības programmas, kas vērstas pret šāda veida vardarbību. Mūsu mērķis ir panākt, lai Eiropas Savienība šajā jomā spētu rādīt piemēru visai pasaulei.

Šodienas sievietes ir pelnījušas vairāk, jo mēs taču vēlamies paglābt Eiropu no demogrāfiskā sabrukuma, tomēr to nedrīkst darīt uz sieviešu rēķina. Trīs vai četru bērnu mātēm ir jābūt tādām pašām iespējām strādāt un tikt paaugstinātām amatā kā vīriešiem. Plaši pieejamas mazbērnu novietnes, bērnudārzi un darbavietas ir tikai viens no veidiem, kā sasniegt šo mērķi. Tomēr mātēm, kas vēlas palikt mājās, lai audzinātu bērnus, arī ir jānodrošina šādas iespējas, piemēram, ieviešot atbilstošu nodokļu sistēmu, kurā tiek ņemti vērā visi ģimenes locekļi, nevis tikai abas laulātās personas.

Mūsu mērķis ir nodrošināt pilnīgu dzimumu vienlīdzību jomās, kur tas ir iespējams un kur tas ir būtiski, proti, pilnīgi visās jomās. Diskriminācijai darbavietā un sabiedrībā ir jāklūst par pagātni. Eiropas Savienībā sievietes un vīrieši ir vienlīdz cienījami, viņiem ir vienlīdzīgas tiesības, un šo tiesību aizsardzība ir viens no mūsu, Eiropas Parlamenta, uzdevumiem.

Visām Eiropas Parlamenta sievietēm es novēlu, lai katra diena jums ir kā Sieviešu diena, lai jūs nekad nekļūstat par diskriminācijas upuriem un lai Eiropas Parlamentā jūs, mūsu sieviešu dzimuma kolēģes, būtu pārstāvētas arvien kuplākā skaitā!

Corien Wortmann-Kool, *PPE grupas vārdā*. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, jūs jau norādījāt, ka šodien ir Starptautiskā sieviešu diena. Šogad aprit šīs dienas simtā gadskārta. Bet vai ir pamats svinībām? Mēs esam daudz sasnieguši, tomēr vēl ir daudz darāmā, un šos mērķus mēs spēsim sasniegt tikai tad, ja mēs — sievietes un vīrieši — sadarbosimies.

Šogad Starptautiskajā sieviešu dienā uzmanība tiek pievērsta jautājumam par visas pasaules sieviešu solidaritāti un pārliecību par saviem spēkiem. Šis ir nozīmīgs temats ekonomikas krīzes apstākļos. Tas ir mudinājums vīriešiem un sievietēm sadarboties centienos nodrošināt labāku nākotni mums un mūsu bērniem, jo tikai kopā mēs varam panākt sieviešu un vīriešu līdztiesību ne tikai likuma priekšā, bet arī ikdienas, ekonomiskajā un sabiedriskajā dzīvē. Aptuveni 50 % no pasaules iedzīvotājiem ir sievietes, taču viņu ienākumi veido tikai 10 % no visas pasaules ienākumu apjoma. Tikai 5 % no pasaules iedzīvotājiem, kas strādā vadošā amatā, ir sievietes. Sievietes veido 75 % no pasaules nabadzīgajiem iedzīvotājiem. Šo situāciju var ievērojami uzlabot, un tas noteikti ir jādara.

Tomēr runa ir ne tikai par nabadzību. Citur pasaulē, īpaši lielā daļā Āzijas, ir arī citas problēmas, piemēram, zēni tiek vērtēti augstāk nekā meitenes, zēni ģimenei ir noderīgāki. Šī iemesla dēļ meitas tiek pamestas un pat tiek veikts aborts gadījumos, kad gaidāma meitene. Diemžēl arī sieviešu tirdzniecība ir ierasta un bieži sastopama parādība. Āfrikā daudzas jaunas sievietes un meitenes kļūst par konfliktu un izvarošanas upuriem. Šīs parādības nosaka daudzi kultūras faktori, kuriem mums jāpiešķir liela nozīme, ja vēlamies uzlabot sieviešu stāvokli. Sievietes un meitenes cieš arī no apspiešanas, it sevišķi musulmaņu valstīs, un šāda rīcība tiek pamatota ar reliģiskiem apsvērumiem.

Tāpēc ir svarīgi, lai mēs, Eiropas Savienība, zēnu un meiteņu un vīriešu un sieviešu līdztiesības aspektu uzsvērtu mūsu atbalsta programmās un mūsu starptautiskajās attiecībās. Runa ir ne tikai par nabadzības samazināšanu, bet arī par kultūras aizspriedumu izskaušanu. Šis ir nozīmīgs Augstās pārstāves un Komisijas priekšsēdētāja vietnieces *Ashton* un arī komisāres *Georgieva* uzdevums.

Tomēr daudz darāmā jāpaveic arī tepat pie mums, pat mūsu grupā, it sevišķi ar mūsu priekšsēdētāja *Daul* kunga atbalstu. Nobeigumā vēlos vērst uzmanību uz kādu problēmu, kas skar mūs pašus, Eiropas Savienību. Viss sākas no mazotnes, laikā, kad bērns iegūst izglītību, bet izglītība joprojām nav pieejama visām Eiropas meitenēm. Izglītības pieejamības rādītājam mūsu sabiedrībā ir jābūt 100 %. Šis ir jāizvirza par nozīmīgu jaunās ES stratēģijas 2020. gadam mērķi.

Martin Schulz, *S&D grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, sabiedrība, kurā vīrieši un sievietes nav līdztiesīgi darbā un ikdienas dzīvē, nav demokrātiska un humāna sabiedrība. Dzimumu līdztiesības principa ievērošana ir galvenais priekšnosacījums taisnīguma nodrošināšanai sabiedrībā. Mums, vīriešiem, šķiet, ka līdztiesības problēmas nepastāv, bet sievietēm, pat Centrāleiropas valstīs, ir cits viedoklis. To skaidri apliecina viens no lielākajiem skandāliem, kura iemeslus mums pēc iespējas ātrāk ir jānovērš. Parlaments šajā ziņā varētu daudz darīt.

Kā gan var apgalvot, ka sabiedrībā valda līdztiesība, ja vīrieši un sievietes par to pašu darbu tajā pašā darbavietā saņem dažādu atalgojumu? Tieši darbavietas ir tā joma, kurā sieviešu diskriminācija mūsu sabiedrībā visbiežāk tiek bez ierunām pieņemta. Sievietes, lai gan viņu dzīves apstākļi zināmā mērā ir nelabvēlīgāki, veic to pašu darbu, ko vīrieši, bet saņem aptuveni par 30 % vai 40 % mazāku atalgojumu. Mums ir jārikojas, lai Eiropas Savienībā novērstu šo kaunpilno netaisnību. Starptautiskajā sieviešu dienā mums šeit, Eiropā, ir jāpauz šāda nostāja — līdzvērtīga samaksa vīriešiem un sievietēm par līdzvērtīgu darbu tajā pašā darbavietā. Tas ir galvenais sociālā taisnīguma priekšnosacījums.

(Aplausi)

Mēs esam atzinuši, ka Komisija cenšas risināt šo jautājumu. Patlaban par to liecina Eiropas Sieviešu tiesību harta, kuru jau pavisam drīz sāks īstenot. Tas ir labi, un mēs to atbalstām. Tomēr attiecībā uz dažiem aspektiem mēs esam nedaudz vilušies, un es lūdzu nodot šo informāciju *Reding* kundzei un *Barroso* kungam. Mēs būtu vēlējušies, lai šī procesa sākums neaprobežojas tikai ar oficiālu paziņojumu, tāpat mēs būtu vēlējušies, lai tiek izpildīts sākotnēji dotais solījums, proti, ka tiks iesaistīts Parlaments un pilsoniskās sabiedrības aģentūras. Tas nav noticis. Bet to vēl var labot. Mēs priecātos, ja oficiāls paziņojums nebūtu vienīgais pasākums un iestādes sadarbotos, lai atrisinātu šo problēmu, kuru es tikko minēju. Mana kolēģe *Wortmann-Kool* kundze minēja vēl arī citas problēmas.

Starptautiskajā sieviešu dienā mums, visiem eiropiešiem, ir jāatzīst, ka mēs joprojām neesam spējuši panākt līdztiesību savā kontinentā, tomēr par ievērojamo netaisnību, kas pret sievietēm vērsta citās pasaules daļās un kas cita starpā ietver, piemēram, dzimumorgānu kropļošanu un obligātu sejas plīvura nēsāšanu, par visām šīm pamattiesībām, kuras sievietēm un galvenokārt meitenēm visā pasaulē ir liegtas, mums ir jārunā arī citās reizēs, nevis tikai 8. martā.

Tāpēc es vēlos pateikties Parlamenta cilvēktiesību ekspertiem. Strasbūras sesiju nedēļās mēs katru ceturtdienas pēcpusdienu šeit cita starpā diskutējam par cilvēktiesību pārkāpumiem, kas vērsti pret sievietēm. Starptautiskajā sieviešu dienā vēlamies norādīt, ka šīs ceturtdienas pēcpusdienu debates ir pietiekami nozīmīgas, lai tajās piedalītos vismaz tikpat daudz dalībnieku kā šodienas plenārsēdē.

Diana Wallis, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, vispirms vēlos norādīt, ka tikai pirms neilga brīža uzzināju, ka man būs jāsaka šī runa, bet ir ļoti svarīgi atzīmēt Starptautisko sieviešu dienu, jo īpaši šogad, kad aprit 100 gadi, kopš šie svētki tika iedibināti. Starptautiskajā sieviešu dienā mums ir ne tikai jāpiecējas par to, kas ir sasniegts sieviešu līdztiesības jomā, bet arī jāatgādina, cik daudz mums vēl šajā jomā ir jāpaveic.

Priekšsēdētāja kungs, jūs teicāt, ka vēlētos, lai Eiropas Parlamentā būtu vairāk sieviešu. Šajā ziņā ir daudz sasniegts, tomēr tas joprojām nav pietiekami. Aprēķināts, ka, piemēram, manas valsts parlamentā, saglabājoties pašreizējam sieviešu skaita pieauguma tempam, dzimumu līdztiesība tiks sasniegta pēc 200 gadiem. Tātad mūsu virzība šajā jomā nav pietiekami ātra, lai mēs patiešām varētu sasniegt mērķi nodrošināt līdztiesību.

Šonedēļ Eiropas Parlaments risina arī jautājumu par cilvēktirdzniecību un vardarbību pret sievietēm. Pagājušajā nedēļā es apmeklēju izstādi savā vēlēšanu apgabalā. Tajā bija izstādītas gleznas un fotogrāfijas, kas atainoja sievietes, kuras bija kļuvušas par cilvēktirdzniecības upuriem un no mūsu kaimiņvalsts Moldovas bija ievestas Eiropas Savienībā. Aprēķināts, ka sieviešu — un arī vīriešu — tirdzniecības apmēri ir pielīdzināmi Āfrikas vergu tirdzniecībai 350 gadu laikā, tomēr sievietes ir galvenie cilvēktirdzniecības upuri. Līdz šim mēs, Eiropas kopiena, neesam spējuši atrisināt šo problēmu un nepieļaut, ka sievietes kļūst par cilvēktirdzniecības upuriem, un būtu ļoti slikti, ja mēs nespētu neko panākt šīs problēmas risināšanā šajā dienā.

Mums ir jāpievēršas arī daudzajiem sieviešu veselības aizsardzības jautājumiem, kuri vēl nav atrisināti un kuriem netiek veltīts pietiekami daudz laika un enerģijas. Daudz esam sasnieguši, par daudz ko varam priecāties, bet ļoti daudz vēl ir jāpadara.

Marije Cornelissen, Verts/ALE grupas vārdā. – (NL) 8. marts ir Starptautiskā sieviešu diena. Esmu atzīmējusi šo dienu, kopš vien sevi atceros. Šo dienu vienmēr atzīmēja arī mana mamma un vecmāmiņa. Mani 8. martā reizēm pārņem bezcerīguma sajūta, jo apzinos, cik daudz vēl ir jāizdara, lai sasniegtu mērķi nodrošināt patiesi vienlīdzīgas iespējas vīriešiem un sievietēm. Pasaulē ir tik daudz sieviešu, kurām vardarbība ir ikdienas realitāte, tik daudz nabadzībā dzīvojošu sieviešu, tik daudz sieviešu, kuras vienas rūpējas par saviem bērniem un vecākiem. Un ir tik maz sieviešu, kas ieņem vadošus amatus uzņēmējdarbības jomā, akadēmiskajā vidē un politikā.

Es reizēm domāju par savas vecmāmiņas paaudzi. Viņa bija spiesta pārtraukt darba gaitas, tiklīdz apprecējās, un viņai nebija vispār nekādu izglītības iespēju. Arī mana māte ļoti smagi cīnījās par to, lai viņai būtu teikšana pašai par savu ķermeni. Domājot par to visu, es saprotu, cik lielas pārmaiņas ir notikušas viena gadsimta laikā. Es saprotu, ka pārmaiņas patiešām ir iespējamās. Tomēr, ja vēlamies, lai pasaule kļūtu labāka tuvākajā laikā, mums tagad ir jādara viss iespējamais, lai to panāktu.

Eiropas Savienībai var būt liela nozīme šī mērķa sasniegšanā, bet tikai tādā gadījumā, ja skaistie vārdi tiks pārvērsti darbos. Cīņai par līdztiesību jau pārāk ilgi un pārāk daudz ir veltīti skaisti vārdi, tagad to krājums atkal ir papildināts. Piektdien Komisija nāca klajā ar Sieviešu tiesību hartu, kas ir pārblīvēta ar skaistām frāzēm. Pamatoti esmu diezgan skeptiska attiecībā uz šīs hartas īstenošanu. Manu skepsi vēl vairāk vairo tas, ka netika, kā jau Schulz kungs norādīja, rīkotas apspriedes ar Eiropas Parlamentu un nevalstiskajām organizācijām. Tomēr, tā kā šis ir pirmais dokuments, ko Reding kundze ir sagatavojusi, būdama par vienlīdzīgām iespējām atbildīgās komisāres amatā, esmu pilnīgi gatava paust savu ticību viņas spējam.

Svarīgas būs tieši iniciatīvas, kas sekos viņas skaistajiem vārdiem. Ja savu pilnvaru laikā viņa nāks klajā ar direktīvu, kuras mērķis ir apkarot vardarbību pret sievietēm, direktīvu par paternitātes atvaļinājumu, stingriem pasākumiem, kuru mērķis ir apkarot diskrimināciju pret sievietēm, stingriem pasākumiem, kuri vērsti uz sieviešu nodarbinātības līmeņa paaugstināšanu, piemēram, sekmējot darba laika un skolu mācību laika atbilstību, un paredzēs kvotas sievietēm vadošos amatos, vismaz savā darba vietā — Komisijā, ja Komisija pārvērtīs šos skaistos vārdus reālos darbos, tad es un mani kolēģi no Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas būsime pirmie, kas celsies kājās un paudīs savu atzinību.

Ja vēlamies pārmaiņas, mums ir jāsadarbojas — Komisijai, Padomei un kreisajiem un labējiem Parlamenta spēkiem. Šodien, 8. martā, ir ne tikai Starptautiskā sieviešu diena, bet arī mana dēla dzimšanas diena. Viņam šodien paliek divi gadi. Es no visas sirds ceru, ka tuvāko 30 gadu laikā Eiropā notiks pārmaiņas un manam dēlam būs iespēja dzīvot Eiropā, kurā viņš un viņa sieva vai vīrs ir vienlīdz atbildīgi par bērnu aprūpi un kurā sievietēm ir tādās pašas iespējas kļūt par profesoriem, vadītājām vai Eiropas komisārēm kā vīriešiem. Turpmāko gadu laikā viņa māmiņa darīs visu, kas viņas spēkos, lai šo mērķi sasniegtu, un, par laimi, es tāda neesmu vienīgā.

(Aplausi)

Marina Yannakoudakis, ECR grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, Starptautiskā sieviešu diena ir ne tikai diena, kad varam kopīgi risināt jautājumus un problēmas, kas sievietēm šobrīd ir aktuālas, proti, pievērsties dažāda veida nevienlīdzībai, ar kuru daudzas sievietes saskaras, bet arī diena, kad varam priecāties par visu, ko sievietes gadsimta gaitā ir sasniegušas.

Mēs, Apvienotās Karalistes iedzīvotāji, ar īpašu lepnumu varam priecāties par personībām, kas palīdzējušas mūsu valstij sasniegt progresu sieviešu tiesību jomā. Mēs varam priecāties par tādām sievietēm kā Lielbritānijas sufražistu kustības līdere *Emily Pankhurst*, kas izcīnīja sievietēm balsstiesības, *Shirin Ebadi*, kas 1993. gadā saņēma Nobela prēmiju par centieniem veicināt cilvēktiesību nodrošināšanu, it sevišķi sievietēm, un *Margaret Thatcher*, kas 1979. gadā kļuva par pirmo sievieti, kura Lielbritānijā ievēlēja premjerministres amatā.

Jautājums par sieviešu tiesībām ieņemt augstus amatus un tiesībām uz vienlīdzīgām iespējām patlaban ir tikpat aktuāls kā toreiz, kad Apvienotajā Karalistē sieviete pirmo reizi tika ievēlēja premjerministres amatā.

Mēs spējam nodrošināt izglītības un darba iespējas, bet nespējam novērst atalgojuma atšķirības. Mēs ar tiesību aktiem varam aizliegt diskrimināciju darbavietā, bet nevaram aizliegt apvienot darba, ģimenes dzīves un mājsaimniecības pienākumus.

Parlamentam ir jācenšas palīdzēt sievietēm, nodrošinot, ka viņām ir iespēja izvēlēties, kurā virzienā darboties. Ja viņas izvēlas attīstīt karjeru, šī izvēle ir jāatbalsta, nodrošinot līdztiesīgus apstākļus. Ja viņas izvēlas palikt mājās un audzināt bērnus, šīs izvēles dēļ viņas nedrīkst būt nepietiekami novērtētas. Ir jāizskauž frāze „tikai mājsaimniece”. Neviena sieviete nav „tikai” kaut kas. Ikvienu sieviete ir vērtība tajā jomā, kurā viņa darbojas.

No ievērojamo sieviešu vidus, manuprāt, īpaši jāizceļ kāda sieviešu kategorija — viņu devumu mēs Apvienotajā Karalistē godinām 14. martā. Es runāju par visas pasaules mātēm — sievietēm, kas labprātīgi atsakās no saviem mērķiem un velta savu dzīvi bērnu audzināšanai. Šo sieviešu devums ir ļoti nozīmīgs, jo, šādi rīkojoties, viņas palīdz sasniegt mūsu kopīgo mērķi — sabiedrību, kurā valda līdztiesība un iecietība un kurā cilvēktiesības tiek ievērotas neatkarīgi no dzimuma.

Eva-Britt Svensson, GUE/NGL grupas vārdā. – (SV) Priekšsēdētāja kungs, šodien mēs atzīmējam Starptautisko sieviešu dienu, un šodien aprit arī 15 gadi, kopš tika pieņemta ANO platforma sieviešu tiesību jomā. Patlaban Ņujorkā šī platforma tiek pārskatīta, un pagaidām es, tāpat kā citi Eiropas Parlamenta delegācijas locekļi, varu pateikt vienīgi to, ka sievietēm visā pasaulē nāksies samierināties ar līdzšinējo stāvokli. Neraugoties uz atzinīgi vērtējamajām rezolūcijām, ko nesen pieņēma Parlaments, *Tarabella* ziņojumu un rezolūciju par Pekinu +15, ANO sanāksme diemžēl pagaidām nav devusi rezultātus.

Sarunās iesaistīto ES valstu valdību mērķi sieviešu tiesību jomā nav tik vērienīgi kā mērķi, kurus Eiropas Parlaments izklāstīja iepriekš pieminētajās rezolūcijās. Dažkārt man šķiet, ka ES valstu valdības Pekinas platformu galvenokārt izmanto, lai dzimumu līdztiesības jautājumos pamācītu valstis, kuras nav ES. Bieži vien vieglāk ir pamācīt citus, nevis gūt panākumus pašam.

Pirms ievēlēšanas amatā Komisijas priekšsēdētājs *Barroso* solīja izstrādāt Sieviešu tiesību hartu. Tagad mums ir iespēja iepazīties ar šo Komisijas dokumentu. Mani un manu grupu, Eiropas Apvienoto kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālo grupu, ļoti satrauc tas, ka šis dokuments ir saturiski vājš, un tas, kā šī harta tika izstrādāta. Pastāv liela iespēja, ka hartas lietderīgums būs tik niecīgs, ka tās dēļ nebūs bijis vērts šķiest papīru. Parlaments, valstu iestādes un Eiropas brīvprātīgo organizācijas netika iesaistītas šīs hartas izstrādē, protams, arī Eiropas iedzīvotāji nepiedalījās šajā procesā.

Es vēlētos paskaidrot *Barroso* kungam, ka nepietiek tikai izstrādāt deklarāciju par kopīgajām vērtībām. Eiropas sievietēm un vīriešiem ir nepieciešams efektīvs dokuments, kas izstrādāts, sadarbojoties visām iesaistītajām pusēm.

Šis varētu būt Sieviešu tiesību hartas pirmais uzmetums. Izmantojiet laikposmu līdz nākamajai Starptautiskajai sieviešu dienai, lai noorganizētu apspriedes ar Eiropas Parlamentu, valstu iestādēm un Eiropas brīvprātīgo organizācijām. Tad nākamgad, atzīmējot Starptautisko sieviešu dienu, mēs skaidri redzēsim, ka esam guvuši panākumus.

Par sieviešu tiesību aizsardzību mēs rūpējamies katru dienu, nevis tikai 8. martā. Tieši tas Eiropas sievietēm un vīriešiem ir vajadzīgs.

Marta Andreassen, EFD grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, šajā dienā es vēlos vērsties pie visiem politiķiem un likumdevējiem ar lūgumu turpmāk vairs neizdot šādus demagoģiskus tiesību aktus par līdztiesību, kuri sarežģī dzīvi tām sievietēm, kas vēlas strādāt. Šo tiesību aktu dēļ organizācijas baidās sievietes nodarbināt. Līdztiesību nevar nodrošināt ar tiesību aktiem, to var izdarīt tikai ar atbilstošu uzvedību.

Es, būdama strādājoša māmiņa, savos 30 darba dzīves gados ne reizi neesmu pieņēmta darbā vai paaugstināta amatā, pamatojoties uz tādiem apsvērumiem, kuri nav saistīti ar manu kvalifikāciju un manām spējām. Es justos aizskarta, ja kādam pret mani būtu īpaša attieksme tikai manu hromosomu dēļ. Tomēr vēlos adresēt Parlamentam dažus konkrētus lūgumus, kuru mērķis ir aizsargāt sievietes no šīs pasaules.

Es vēlos, lai tiek izskatīta un atrisināta zemes piesavināšanās problēma Spānijā un tādējādi izbeigtas to sieviešu un vīriešu ciešanas, kuriem draud viņu mājokļa nojaukšana un kuri nevar turpināt tajos dzīvot. Vai šī nav vardarbība?

Es vēlos, lai Parlaments pārtrauc virzīt ES līdzekļus uz reģioniem, kur notiek šie rupjie cilvēktiesību pārkāpumi. Vai šī nav vardarbība?

Es vēlos, lai Parlaments uzklauša un aizsargā tos, kas grib paust savas bažas par strukturālajiem pārkāpumiem, kuri ietekmē Eiropas budžetu, kā pirms astoņiem gadiem darīju es, un lai Parlaments nodrošina, ka šie cilvēki nepiedzīvo to pašu, ko piedzīvoju es. Vai šī nav vardarbība?

Es vēlos, lai jūs neatbrīvojat Eiropas Komisiju no atbildības par budžeta izpildi, kamēr revidenti bez iebildumiem nav apstiprinājuši pilnīgi visu budžetu. Es vēlos, lai Parlaments šādā veidā izrāda cieņu pret Eiropas sievietēm un vīriešiem, tiem, kuri, maksājot nodokļus, nodrošina Eiropas Savienības pastāvēšanu.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Vēlos norādīt saviem kolēģiem, ka nav pareizi runāt par Eiropas sievietēm un Eiropas Savienībā dzīvojošo sieviešu tiesībām vispārīgā veidā, neņemot vērā to, ka Centrāleiropas un Austrumeiropas bijušajās komunisma valstīs — jaunajās dalībvalstīs — sieviešu stāvoklis ir sliktāks. Ir pienācis laiks ES pārstāvjiem doties faktu vākšanas misijā, lai izvērtētu, kādas tieši tiesības šīm sievietēm nav nodrošinātas, un, pamatojoties uz iegūtajiem rezultātiem, mazināt šo būtisko diskrimināciju pret sievietēm, kura ir Eiropā pašā.

Vēlos pieminēt tikai divas jomas. Abas ir saistītas ar globalizāciju, neoliberālo ekonomiku, liberalizētu brīvo tirdzniecību un to trūkumiem. Pirmkārt, daudznacionāli uzņēmumi, tāpat kā lieli, ES reģistrēti Eiropas uzņēmumi, piemēro dažādus darba tiesību un arodveselības standartus. Es runāju par lieliem mazumtirgotājiem, supermārketiem, piemēram, tiem, kas atrodas abpus robežai starp Austriju un Ungāriju. Viens un tas pats uzņēmums piemēro dažādus standartus attiecībā uz pārtraukumiem, pusdienlaiku un darba uzteikumiem. Būtībā Austrumeiropas, šajā gadījumā — Ungārijas, sieviešu dzimuma darbinieces tiek turētas verdzībā.

Otrkārt, vēlos minēt kādu pilnīgi neizpētītu jomu — sieviešu migrāciju Eiropas Savienībā. Centrāleiropas un Austrumeiropas valstu sievietes, kuras ir sliktākā situācijā, piemēram, Ungārijas sievietes, meklē mājkalpotājas darbu Rietumos, kur viņas ir kalpones, ekonomiskie bēgļi, un bieži vien ir spiestas atstāt savus bērnus novārtā. Ja paraugāties no tiesību un cieņas aizsardzības viedokļa, tad šo sieviešu stāvoklis vairāk līdzinās trešās pasaules jaunattīstības valstu sieviešu stāvoklim, nevis to viņu māsu stāvoklim, kuras dzīvo Rietumeiropas valstīs un kuras tāpat kā viņas ir Eiropas Savienības iedzīvotājas. Šis jautājums ir steidzami jārisina.

Priekšsēdētājs. – Tagad dodu vārdu komisāram Dalli kungam. Lūdzu, Dalli kungs. Komisārs teiks runu Komisijas vārdā.

John Dalli, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, es ļoti priecājos, ka mana pirmā uzstāšanās Eiropas Parlamenta plenārsēdē notiek šajā nozīmīgajā datumā — 8. martā —, kad atzīmējam Starptautisko sieviešu dienu. Man ir liels gods pārstāvēt Komisiju un jo īpaši priekšsēdētāja vietnieci Redīng kundzi, kura vadīs Komisijas centienus pamattiesību aizsardzības jomā.

Šī ir unikāla iespēja kopīgi priecāties par sieviešu sasniegumiem ekonomikā, politikā un sociālajā jomā. Sasniegumiem, kuriem bija nozīme pagātnē, ir nozīme patlaban un būs nozīme nākotnē. 1957. gadā dzimumu līdztiesības princips tika iekļauts Eiropas līgumos. Kopš tā laika ir izstrādāts ievērojams skaits juridisku instrumentu, uz kuriem pamatojoties Eiropas Kopienas Tiesa ir pieņēmusi daudz lēmumu un kuri veido ES tiesisko arsenālu.

Vēlos atgādināt, ka dzimumu līdztiesība nav tikai līgumos noteikta pamatvērtība, ka valstu dzimumu līdztiesības politika ir arī ekonomikas izaugsmes veicinātāja. Pagājušajā piektdienā Eiropas Komisijas priekšsēdētājs un priekšsēdētāja vietniece *Reding* kundze, nākdami klajā ar Sieviešu tiesību hartu, no jauna apliecināja Komisijas apņemību aizsargāt dzimumu līdztiesības vērtības.

Sieviešu tiesību harta apliecina Komisijas politisko apņemšanos veicināt sieviešu un vīriešu līdztiesību piecās jomās: vienlīdzīga ekonomiskā neatkarība; vienāds atalgojums par tādu pašu vai līdzvērtīgu darbu; līdztiesība lēmumu pieņemšanā; cieņa, integritāte un ar dzimumu saistītas vardarbības izskausana; dzimumu līdztiesība ārpus Eiropas Savienības.

Sieviešu tiesību hartu 2010. gada septembrī papildinās jauna vispusīga stratēģija par sieviešu un vīriešu līdztiesību. Šī stratēģija Sieviešu tiesību hartā izklāstītos principus pārvērtīs konkrētās darbībās, kuras paredzēts īstenot turpmāko piecu gadu laikā.

Šīs vērienīgās ieceres un mērķus Komisija nespēs sasniegt viena. Būs nepieciešama cieša sadarbība ar galvenajiem partneriem ES līmenī un jo īpaši ar jums — Eiropas Parlamentu un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komiteju. Starptautiskā sieviešu diena ir lieliska iespēja atgādināt mums visiem šo apņemšanos.

Priekšsēdētājs. — Esam noklausījušies visas runas, kas attiecas uz Starptautisko sieviešu dienu un arī uz mūsu pastāvīgajiem centieniem nodrošināt sieviešu līdztiesību un izskaust vardarbību.

14. Vienas minūtes runas par politiski svarīgiem jautājumiem

Priekšsēdētājs. — Nākamais punkts ir vienas minūtes runas par politiski svarīgiem jautājumiem.

Elena Băsescu (PPE). — (RO) Rumānija 2010. gada 8. februārī pieņēma Amerikas Savienoto Valstu prezidenta piedāvājumu piedalīties ASV pretraķešu aizsardzības sistēmas izveidē. Šis piedāvājums ir uzticības apliecinājums manai valstij, kā arī pierādījums Rumānijas armijas profesionalitātei Afganistānā un Irākā. Rumānijas teritorijā tiks izvietoti trīs pretraķešu aizsardzības sistēmas objekti, un katrā no tiem būs astoņas raķetes. Ar ASV saskaņotais grafiks paredz, ka aizsardzības sistēma sāks darbību 2015. gadā.

Es uzskatu, ka jautājums par pretraķešu aizsardzību ir jāaktualizē un jāiekļauj Eiropas Savienības darba kārtībā, jo mums ir jābūt informētiem par ballistisko raķešu programmu izplatīšanas risku.

Vēlos norādīt, ka jaunā sistēma nav vērsta pret Krieviju. Patiesībā, izstrādājot ASV sistēmas jauno struktūru, tika ņemtas vērā dažas Maskavas izteiktās piezīmes un lūgumi. Pavisam drīz tiks sāktas divpusējas sarunas, lai parakstītu nepieciešamos nolīgumus, kurus Rumānijas parlamentam būs jāratificē.

Paldies.

Georgios Papastamkos (PPE). — (EL) Priekšsēdētāja kungs, iespējams, valsts finanšu atjaunošana eiro zonas dalībvalstīs ir pašu eiro zonas dalībvalstu atbildība, tomēr koordinēta iejaukšanās ir nepieciešama, lai aizsargātu vienoto valūtu pret spekulācijām.

Vērienīgā finanšu krīze Grieķijā un citu dalībvalstu finansiālā nelīdzsvarotība ir apliecinājušas nepieciešamību pēc Eiropas ekonomiskās pārvaldības politikas. Savā 2010. gada 17. februāra jautājumā Komisijai es ierosināju izveidot Eiropas Monetāro fondu. Priecājos, ka komisārs *Rehn* ir ķēries pie lietas. Mēs gaidīsim, kad Komisija nāks klajā ar integrētu priekšlikumu.

Carlos José Iturgaiz Angulo (PPE). — (ES) Priekšsēdētāja kungs, Spānijas Centrālās krimināltiesas tiesnesis ir apstiprinājis to, ko daudzi no mums jau zināja, proti, ka Venecuēlas prezidents *Hugo Chávez* sadarbojas ar teroristu grupējumiem *ETA* un *FARC*. Tas nozīmē, ka *Hugo Chávez* ir uz vienu roku ar teroristiem, ka viņš dod nežēlīgajiem teroristiem patvērumu Venecuēlas teritorijā un ka viņš palīdz šiem teroristiem, piešķirot viņiem oficiālus amatus Venecuēlas valdībā. It sevišķi *Hugo Chávez* sadarbojas ar noziedzīgo grupējumu *ETA*.

Es kā basku tautas, Spānijas un Eiropas pārstāvis vēlos paust savu nosodījumu diktatora *Hugo Chávez* nepieņemamajai rīcībai. Es aicinu Eiropas iestādes veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai nosodītu *Hugo Chávez* un arī viņa politiku, kas vērsta uz teroristu atbalstīšanu.

Vēlos arī atgādināt *Rodríguez Zapatero* kunga vadītajai valdībai, kurai rotācijas kārtībā patlaban ir uzticēti Eiropas Savienības prezidentūras pienākumi, ka nav mērķtiecīgi tupināt īstenot līdzšinējo draudzīgo un nepietiekami stingro attieksmi pret *Hugo Chávez*. Nav nozīmes arī laipnībai, draudzīgiem žestiem un sadarbībai, jo to, ka Spānijas valdība atsakās no savas nostājas un zemojas *Hugo Chávez* priekšā, par ko nesen varējām pārliecināties, var pielīdzināt terorisma upuru sodīšanai, Spānijas tiesiskuma sistēmas ignorēšanai un attiecīgi arī brīvības un demokrātijas principu apdraudēšanai.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D). – (RO) Kopumā Eiropas Savienības Solidaritātes fonda darbība ir laba, taču pirmajos fonda darbības gados gūtā pieredze liecina, ka joprojām pastāv vairāki ierobežojumi un trūkumi. Tie ir saistīti ar nepietiekami ātru fonda līdzekļu piešķiršanu, ar to kritēriju pārredzamību, kurus piemēro fonda līdzekļu izmantošanai reģionāla mēroga katastrofu gadījumos, kā arī ar nosacījumu, ka fonda līdzekļi izmantojami tikai dabas katastrofu gadījumos.

Vēlos atgādināt, ka Rumānija no Eiropas Savienības saņēma finansiālu atbalstu projektu īstenošanai plūdu skartajās teritorijās. Tomēr fonda līdzekļi tika piešķirti vēlū salīdzinājumā ar brīdi, kad šo līdzekļu izmantošana būtu bijusi visefektīvākā.

Ņemot to vērā, es uzskatu, ka nelaimes skartās valstis ļoti novērtētu iespēju pēc pieprasījuma saņemt palīdzību avansa maksājumu shēmas veidā, pamatojoties uz sākotnējo tiešo zaudējumu aprēķinu, tūlīt pēc tam, kad nelaime ir notikusi.

Paldies.

Antonio Masip Hidalgo (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, *Fidel Castro* un viņa oligarhi pirms daudziem gadiem nodeva Kubas revolūcijas ideālus. Šos ideālus vēlējās sasniegt visas pasaules tautas, jo īpaši tie iedvesmoja izcilākos starptautiskās jaunatnes pārstāvjus.

Pašreizējo *Fidel Castro* brāļu diktatūru raksturo līdzjūtības trūkums pret politiešlodzītajiem, pārliecības dēļ ieslodzītajiem un Kubas iedzīvotājiem. Šī situācija man atgādina laiku, kad *Francisco Franco* gulēja uz nāves gultas, jo toreiz bija tikpat slikta attieksme pret politiešlodzītajiem, kurus uzskatīja arī par parastiem noziedzniekiem, un tikpat maniakāli nievājoša attieksme pret trimdiniekiem.

Fidel Castro liktenis ir bijis tāds pats kā *Francisco Franco* un visiem citiem brīvības pretiniekiem, kuri centās saglabāt savu varu. Taču mūsu uzdevums ir glābt dzīvības un solidarizēties ar tiem, kas cīnās un cieš. Tas ir mūsu, Eiropas iedzīvotāju, pienākums, jo mēs esam apņēmušies ievērot demokrātijas, brīvības un cilvēktiesību principus.

Gianni Vattimo (ALDE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, ir zināms, ka Komisija un Spānijas prezidentūra cenšas ievērojami paātrināt sarunas ar dažām Centrālamerikas un Dienvidamerikas valstīm, lai noslēgtu asociācijas nolīgumus pirms maija augstākā līmeņa sanāksmes, kurā tiks pārstāvēta Eiropas Savienība un Latīņamerikas valstis.

Es kā Delegācijas *EuroLat* priekšsēdētāja līdzvietnieks vēlos vērst Parlamenta uzmanību uz to, ka, paātrinot sarunas ar dažām no šīm valstīm, pastāv risks atstāt novārtā svarīgus jautājumus, kas saistīti ar cilvēktiesībām un cilvēktiesību ievērošanu dažādos reģionos. Piemēram, Kolumbijā joprojām gandrīz katru dienu tiek nogalināts kāds arodbiedrību pārstāvis. Hondurasā, ar kuru patlaban risinām sarunas par nolīguma slēgšanu, joprojām pie varas ir valdība, kas tika izveidota pagājušajā gadā notikušā militārā valsts apvērsuma rezultātā. Gvatemalā ir līdzīgas problēmas. Tās gan nav saistītas ar cilvēktiesībām, bet attiecas uz dažiem nolīguma aspektiem, kuriem netiek pievērsta pienācīga uzmanība.

Uzskatu, ka Komisijai un Spānijas prezidentūrai ir jāturpina iesaistīties, ievērojot lielāku piesardzību.

Diana Wallis (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, tā kā šodien ir Starptautiskā sieviešu diena, es vēlos vērst uzmanību uz kādu jautājumu, kas saistīts ar sieviešu veselību un kas jau ilgstoši netiek risināts. Pirms diviem vai trim gadiem es šajā zālē runāju par kādu sieviešu slimību, kas attīstās klusi un nemanāmi, izpaužas ar sāpēm un novājina sievietes organismu — par endometriozi. Tā ir slimība, kas izposta dzīves, sagrauj ģimenes un rada neauglību. Tātad dažām sievietēm pat nav iespējas kļūt par māti. Iespējams, mēs nevēlamies runāt par šo problēmu un pat nevēlamies to pieminēt tāpēc, ka tā saistīta ar menstruācijām. Bet es atkārtoti vēlreiz — endometrioze.

Joprojām nav zināmi šīs slimības cēloņi, joprojām nav zināms, kā to ārstēt, joprojām tā skar vienu no desmit sievietēm, bet slimības gadījumu skaits arvien pieaug. Šonedēļ visā Eiropā notiek endometriozei veltīta informatīvā nedēļa. Kad mēs beidzot pievērsīsim pienācīgu uzmanību šīm sievietēm, viņu ģimenes locekļiem un viņu ciešanām? Komisāra kungs, labi, ka jūs esat šeit un dzirdat manu runu. Jūs varētu palīdzēt rast atbilstošu finansējumu, un ceru, ka tas notiks jau šogad.

Sandrine Bélier (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, iepriekš tika pieminēta vētra Ksintija, kas nesen plosījās Rietumeiropā, paņemot gandrīz 60 cilvēku dzīvības un radot nozīmīgus materiālos zaudējumus.

Šodien runāju par šo tematu ar lielām skumjām un arī ar dusmām, jo no šīs cilvēku katastrofas varēja izvairīties vai vismaz mazināt tās ietekmi. Patlaban visā Eiropā notiek — vēl pavisam nesen notika arī Francijā — būvniecība piekrastes zonās un plūdu teritorijās, pārkāpjot spēkā esošos Eiropas un valstu tiesību aktus.

Bieži vien šī būvniecība notiek *Natura 2000* teritorijās, kuru pasargāšana no urbanizācijas ir svarīga, lai mazinātu līdzīgu dabas katastrofu ietekmi. Mūsu pienākums ir uzņemties lielāku atbildību, nodrošināt, ka dalībvalstis strikti piemēro Kopienas tiesību aktus, jo īpaši Putnu direktīvu un Dzīvotņu direktīvu, un kā priekšnoteikumu struktūrfondu līdzekļu piešķiršanai noteikt ilgtspējības, nekaitīguma un bioloģiskās daudzveidības prasību izpildi.

Stratēģija „ES 2020” ir unikāla iespēja no jauna definēt mūsu nostāju vides jautājumu risināšanā.

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Ivo Strejček (ECR). – (CS) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, pagājušajā nedēļā ietekmīgi Čehijas plašsaziņas līdzekļi vēstīja, ka Vācijas Ceļu policija ir sākusi veikt stingrākas Čehijas autovadītāju pārbaudes pie Vācijas robežas. Tika ziņots, ka šīs pārbaudes ir biežākas un ievērojami rūpīgākas. Aculiecinieki stāsta, ka stāvokli vēl vairāk pasliktina tas, ka dažām personām pārbaūžu laikā pat ir jānodod urīna analīzes apstākļos, kas ir uzskatāmi par cilvēka cieņu aizskarošiem. Tādējādi šīs nav ierastās pārbaudes uz ceļa, kurās tiek pārbaudīti arī ceļošanas dokumenti un transportlīdzekļa tehnisko stāvokli vai izcelsmi apliecināšie dokumenti. Čehijas iedzīvotājus, kuri izmanto tiesības brīvi pārvietoties Šengenas zonā, nedrīkstēt uzskatīt par otršķirīgiem iedzīvotājiem. Viņi ir pilntiesīgi, līdzvērtīgi un neatkarīgi Eiropas Savienības dalībvalsts iedzīvotāji, un pret viņiem arī šādi jāizturas. Priekšsēdētāja kungs, vēlētos jūs lūgt nodot šo informāciju attiecīgajām iestādēm, lai tās varētu pienācīgi to izvērtēt un veikt nepieciešamos pasākumus.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – Priekšsēdētāja kungs, Eiropas diena pret aptaukošanos ir iniciatīva, kas medikus, pacientus un politiķus vieno kopīgam mērķim — atbalstīt tos Eiropas iedzīvotājus, kuriem ir liekais svars vai aptaukošanās slimība. Šīs iniciatīvas mērķis ir noteikt 22. maiju par ikgadēju Eiropas dienu pret aptaukošanos, veidot izpratni par nepieciešamību rīkoties Eiropas līmenī un nodrošināt, ka pacienti, kuriem ir liekais svars vai aptaukošanās slimība, tiek uzklausti.

Aptaukošanās ir slimība, nevis problēma. Visām dalībvalstīm ir jārisina šis jautājums un jānodrošina efektīvs atbalsts šai iedzīvotāju kategorijai. Pasaules Veselības organizācijas dati liecina, ka statistika aptaukošanās jomā ir pārsteidzoša visā Eiropā, ne tikai ES, un šī slimība sasniedz epidēmijas apmērus. Ja nerīkosimies, līdz 2020. gadam šajā reģionā no aptaukošanās cietīs aptuveni 150 miljoni pieaugušo (20 % no visiem pieaugušajiem) un 15 miljoni bērnu un pusaudžu (10 % no visiem bērniem un pusaudžiem). Mums ir jāpalīdz nodrošināt, ka šie pacienti, kuriem ir liekais svars vai aptaukošanās slimība, tiek sadzirdēti.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, šodien mēs atzīmējam Starptautiskās sieviešu dienas simto gadadienu. Laika gaitā šī diena ir kļuvusi par revolucionāras cīņas simbolu. Šajā dienā, kad visā pasaulē godinām sieviešu cīņu par tiesībām un cīņu pret visa veida diskrimināciju, es sveicu visas sievietes, bet jo īpaši tās, kuras joprojām cieš diskriminācijas, nevienlīdzības un dažādu vardarbības veidu dēļ.

Vēlos uzsvērt, ka šī cīņa par juridisko līdztiesību un līdztiesību ikdienas dzīvē ir ļoti aktuāla, ņemot vērā kapitālisma krīzes īpašo ietekmi uz sieviešu dzīvi, jo tieši sievietes ir galvenie nestabila un slikti apmaksāta darba un nabadzības upuri. Lielākā daļa no 85 miljoniem nabadzībā dzīvojošu Eiropas Savienības iedzīvotāju ir sievietes.

Tāpēc, atzīmējot šo dienu un mudinot visas sievietes neatteikties no saviem sapņiem, mēs vēlreiz atkārtojam, ka šī cīņa pret netaisnību un diskrimināciju ir ļoti svarīga un ka tā paver jaunas iespējas labākai dzīvei līdztiesīgā pasaulē.

John Bufton (EFD). – Priekšsēdētāja kungs, vēlos vērst jūsu uzmanību uz to, ka Velsā patlaban tiek plānots referendums. Jā, ticiet vai ne, referendums. Mums nebija iespējas rīkot referendumu par konstitūciju, mums nebija iespējas rīkot referendumu par Lisabonas līgumu, bet tagad Velsā notiks referendums par Velsas Nacionālās asamblejas pilnvarām nākotnē.

Tātad runa ir par referendumu, bet šajā lietā ir arī kāds nepatīkams aspekts. Visas Velsas politiskās partijas — Leiboristu, Velsas, Liberālo demokrātu un Konservatīvo partija — referendumu atbalsta un vēlas iegūt vairāk pilnvaru. Taču es to nevēlos.

Viņi izturas pret Velsas iedzīvotājiem kā pret muļķiem. Iespējams, ka tagad, kad nākamais jautājums darba kārtībā varētu būt jautājums par neatkarību, mēs panāksim, ka Asamblejā ir 80 locekļi. Velsas aprūpes iestādes ir apdraudētas, skolām draud slēgšana, mūsu ceļi ir tādi kā trešās pasaules valstī, bet mūsu politiķi Kārdifā un šajā Parlamentā vēlas īstenot šo neprātīgo domu.

Es atbalstu referenduma rīkošanu, bet ceru, ka Velsas saprātīgie iedzīvotāji nobalsos pret šo ieceri.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Vēlos izteikt visdziļāko līdzjūtību un paust vispatiesākos solidaritātes apliecinājumus Madeiras dabas katastrofā cietušajiem.

Ārkārtas situācijās ir nepieciešama elastīga rīcība, lai ātri apmierinātu iedzīvotāju pamatvajadzības, nodrošinātu materiālo atbalstu, kā arī ātri atjaunotu galveno izpostīto infrastruktūru. Es ceru, ka Portugāles iestādes cik vien iespējams drīz novērtēs nodarīto zaudējumu apmēru un ka nebūs administratīvu šķēršļu finansiālas palīdzības sniegšanai no Eiropas Savienības Solidaritātes fonda.

Lai varētu izmantot Solidaritātes fonda līdzekļus, ir nepieciešama Eiropas Parlamenta piekrišana, tāpēc es ceru, ka Parlaments rādīs piemēru, nekavējoties reaģējot un pieņemot rezolūciju šajā jautājumā. Vēlos paust arī solidaritātes apliecinājumus Francijas iedzīvotājiem saistībā ar katastrofu, ko valsts rietumos, Vendē departamentā, nesen radīja lietusgāzes.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, šeit, Eiropas Parlamentā, mēs nesen pieņemām rezolūciju par Ukrainu, kurā paudām nožēlu par bijušā Ukrainas prezidenta lēmumu piešķirt augstu valsts apbalvojumu *Stepan Bandera*, kas vadīja cīņu par valsts neatkarību. Šis mūsu rezolūcijas punkts Rietumukrainā ir izpelnījies daudz kritikas.

Vēlos norādīt, ka šajā rezolūcijā netika apšaubīts *Stepan Bandera* mērķis panākt Ukrainas neatkarību. Gluži pretēji, rezolūcijā tika pausts atbalsts spēcīgas, vienotas un brīvas Ukrainas izveidei, un Eiropas Savienība un mana valsts Polija to pilnībā atbalsta, taču rezolūcijā patiešām tika pausta nožēla par to, ka, piešķirot apbalvojumu, netika pievērsta pienācīga uzmanība traģiskajiem apstākļiem, kādos notika karalaika cīņas par Ukrainas neatkarību. Ir runa par etnisko tīrīšanu, kas tika veikta arī *Stepan Bandera* vārdā.

Es uzskatu, ka, piešķirot apbalvojumu *Stepan Bandera*, bija jāpauž nožēla par nevainīgiem cīņas upuriem, kuri gāja bojā. Tikai tad šis apbalvojums pilnībā attaisnotu mērķi par neatkarīgu Ukrainu, kas dzīvo mierā ar kaimiņvalstīm. Apbalvojuma piešķiršanu vajadzēja censties saskaņot ar cietušo ģimenes locekļiem.

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Par Slovākijas valodas likumu pēdējā laikā ir paustas daudzas kritiskas piezīmes. Vēlos vērst jūsu uzmanību uz Eiropas Komisijas Juridiskā dienesta viedokli. Saskaņā ar šo viedokli pašreizējais valodas likums un tā īstenošanas noteikumi neatbilst pamattiesībām, attiecīgajiem Eiropas Padomes dokumentiem un pat Slovākijas likumam par mazākumtautību aizsardzību. Juridiskais dienests pauž nožēlu par to, ka valodas prasības ir nesaprātīgas un nesamērīgas. Tas uzskata, ka šis likums apdraud darba ņēmēju brīvu pārvietošanos, kura ir viens no būtiskākajiem Eiropas integrācijas sasniegumiem, kā arī Eiropas Savienības integrēta iekšējā tirgus darbību. Juridiskais dienests ir arī paziņojis, ka grozītais valodas likums ir pretrunā Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīvai un arī Līguma par Eiropas Savienības darbību 56. pantam, kurš attiecas uz pakalpojumu sniegšanas brīvību. Ziņojumā norādīts, ka sadaļa, kas attiecas uz veselības aprūpes iestādēm, praksē varētu radīt diskrimināciju un ka attiecībā uz pamattiesībām šie noteikumi valsts intereses aizsargā daudz vairāk nekā indivīdu tiesības. Es aicinu Komisiju veikt nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka Kopienas tiesības tiek ievērotas.

Rovana Plumb (S&D). – (RO) Es pievērsīšos jautājumam par sieviešu līdzdalību darba tirgū. *Eurostat* dati apstiprina, ka ir vērojama iepriecinoša tendence. 20. gadsimta 70. gados sieviešu īpatsvars Eiropas darba tirgū pat nesasniedza 30 %, 2008. gadā šis skaitlis bija 43 %, bet globālās krīzes ietekmē šis skaitlis ir pieaudzis aptuveni līdz 50 %.

Ekonomiskās krīzes dēļ šī tendence ir vērojama arī Rumānijā, jo krīze skārusi tās uzņēmējdarbības nozares, kurās galvenokārt ir nodarbināti vīrieši. Tomēr darba tirgū joprojām vērojama diskriminācija sieviešu un vīriešu atalgojuma jomā. Tāpēc Komisijas iecerētajā tiesību aktu kopumā būtu svarīgi iestrādāt mērķus attiecībā uz šo dzimumu atšķirību izskaušanu atalgojuma jomā, lai tādējādi sekmētu vēl lielāku sieviešu līdzdalību darba tirgū. Šis tiesību aktu kopums ir jāiekļauj arī Eiropas Savienības stratēģijā 2020. gadam.

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, nesenie notikumi Turcijā vēlreiz ir apstiprinājuši, ka šajā valstī joprojām netiek pienācīgi nodrošinātas arodbiedrību un arī darba ņēmēju tiesības. Vairāk nekā divus mēnešus 12 000 nesen privatizētā valsts tabakas monopoluzņēmuma *Tekel* darbinieku cīnījās pret masveida atlaišanu, darba laika saīsināšanu un iegūto sociālo tiesību atņemšanu.

Streika laikā prezidents *Erdoğan* vairākas reizes draudēja iznīcināt Ankaras protestētāju nometnes ar policijas spēku palīdzību. Streika sākumā policija uzbruka darba ņēmējiem, lietojot asaru gāzi un ūdens lielgabalu.

Vēlos lūgt, lai jūs aicināt Turcijas iestādes izturēties pret arodbiedrībām kā pret līdztiesīgiem sociālajiem partneriem un izdot tiesību normas, kas nodrošina arodbiedrību tiesību bezierunu aizsardzību. Šīm tiesībām ir jāatbilst ES standartiem un Starptautiskās Darba organizācijas konvencijām.

Luigi de Magistris (ALDE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, nesen Itālijā notika vēl viena vides katastrofa — Lambro un Po upē. Un nesen Eiropas Kopienų Tiesa Luksemburgā nosodīja Itāliju par to, ka, pieļaujot nelikumīgu atkritumu apglabāšanu un nespējot kontrolēt atkritumu savākšanu Kampānijā, tā apdraud sabiedrības veselību. Pēdējā laikā tiek ziņots par leukēmijas gadījumu skaita pieaugumu Taranto, kas saistāms ar tēraudlietuvī *Ilva*, kā arī ar azbesta materiālu aizvākšanas darbiem Krotones skolās un dioksīnu koncentrāciju Kampānijā. Šīs norises var dēvēt par vides katastrofu.

Es vēlos jautāt Komisijai, ko tā plāno darīt, lai panāktu, ka Itālijas valdība nodrošina atbilstību Eiropas Savienības direktīvu prasībām, it sevišķi tas attiecas uz neseno Eiropas Kopienų Tiesas spriedumu, kurā Tiesa bargi nosodīja Itāliju par nespēju atrisināt atkritumu problēmu Kampānijā. Vairākas nedēļas un mēnešus Neapoles pilsēta bija izsmiekla objekts visā pasaulē.

Nicole Kiil-Nielsen (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Londonas konference par Afganistānu ir radījusi paniku Afganistānas sabiedrībā. Īpaši nobažījušās ir sievietes. Miera plānā, par ko vienojās 70 valstis, ir paredzēts fonds, kura mērķis ir veicināt talību reintegrāciju, un tuvākajos mēnešos tiks sasaukta *Loya Jirga* — Vecajo padome, lai šis izlīgums varētu stāties spēkā.

Sievietes nevēlas maksāt par šo izlīgumu, un viņas to nedrīkst darīt. Talibi joprojām pieprasa sieviešu tiesību apspiešanu un atgriešanos pie šariata. Pastāv bažas, ka *Loya Jirga* varētu grozīt konstitūciju un atcelt pantus, kas aizsargā sieviešu tiesības, jo īpaši 2. nodaļas 22. pantu.

Šodien, 2010. gada 8. martā, es strikti aicinu Eiropas Savienību rīkoties, lai nodrošinātu Afganistānas sieviešu nākotni, jo mēs nedrīkstam atbalstīt to, ka pie varas atkal nāk režīms, kura naidīgo attieksmi pret sievietēm nav pārspējis neviens režīms visā vēsturē.

SĒDI VADA: L. ROUČEK

Priekšsēdētāja vietnieks

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Ir saasinājušās diplomātiskās nesaskaņas starp Šveici un Lībiju, un tās ļoti nopietni ietekmē daudzus Eiropas Savienības iedzīvotājus, kuri vēlas doties uz Lībiju, taču nevar to izdarīt, jo viņiem tiek liegta iespēja ieceļot šajā valstī. Īpaši nelabvēlīgā situācijā ir darba ņēmēji, kas Lībijā pelna iztiku, kā arī Eiropas ieguldītāji, kuri nevar nosūtīt uz šo valsti savus darbiniekus. Tajā pašā laikā tie darba ņēmēji, kuri patlaban atrodas Lībijā, cenšas tur palikt pēc iespējas ilgāk, lai varētu aizstāt tos darba ņēmējus, kuri Lībijā netiek ielaisti. Eiropas Savienība šajā strīdā nav iesaistīta, taču tā ir kļuvusi par upuri šīm nesaskaņām, kas radušās divu trešo valstu starpā. Tāpēc es aicinu Eiropas Savienību veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai šīs nesaskaņas tiktu pēc iespējas ātrāk atrisinātas.

María Muñoz De Urquiza (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, kad tiesa pasludināja nolēmumu par iespējamo Venecuēlas valdības sadarbību ar separātistu grupējumu *ETA*, Spānijas valdība lūdza Venecuēlas valdību sniegt paskaidrojumus.

Iturgaiz kungam vajadzētu iepazīties ar jaunāko informāciju šajā jomā, jo sestdien Venecuēlas valdība un Spānijas valdība izdeva kopīgu paziņojumu par šo jautājumu. Šajā paziņojumā abu valstu valdības vēlreiz apstiprināja savu apņemšanos pilnībā sadarboties un apvienot spēkus cīņā pret terorismu.

Mums visiem būtu jāprieccājas par šo apņemšanos un jāapsveic Venecuēlas valdība par to, ka tā ir paudusi šo vēlmi sadarboties ar Spānijas valdību cīņā pret terorismu un ETA grupējumu, nevis jāskandina musinoši aicinājumi vai jācenšas iegūt politisko kapitālu uz tik nopietnas problēmas rēķina kā terorisms.

Es uzskatu, ka centienos turpināt šo būtisko cīņu pret terorismu, ir svarīgi ievērot cieņu pret tiesu varas neatkarību, diplomātiskajām attiecībām un galvenokārt valstu sadarbību.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Priekšsēdētāja kungs, sestdien referendumā Īslandes iedzīvotāji ar pārliecinošu „nē” noraidīja *Icesave* vienošanos. Tikai pirms nedēļas Komisija ieteica Eiropas Savienībai sākt pievienošanās sarunas ar Īslandi.

Taisnība patiešām ir Lielbritānijas un Nīderlandes finanšu ministru pusē, tomēr viņiem ir jāuzņemas arī liela daļa atbildības. Arī patērētājiem, kuri bija gana nesaprātīgi, lai ieguldītu *Icesave*, ir tiesības saņemt atlīdzību par zaudējumiem, kas viņiem radās. Tomēr prasībām pret Īslandi ir jābūt saprātīgām un samērīgām. Mums ir jāuzsāk jaunas sarunas kā ar Lielbritānijas, tā ar Nīderlandes valdību.

Īslandes iedzīvotājos ir jārada sajūta, ka viņi ir gaidīti Eiropas Savienībā, bet, protams, viņi nekad nebalsos par pievienošanos ES, ja Lielbritānijas un Nīderlandes finanšu ministriem tiks dotas tiesības noteikt Īslandes likteni. Nedrīkst pieļaut, ka Lielbritānijas un Nīderlandes valsts kases regulē Eiropas Savienību. Ir pienācis laiks ES rīkoties un apliecināt savu solidaritāti ar Īslandes iedzīvotājiem.

Es vēlētos citēt no poēmas *Hávamál*, varenā Odina vārdus no eposa „Edda”: (*tiek runāts īslandiešu valodā*).

Tulkojumā no īslandiešu valodas tas nozīmē: „Mums jārisina šīs problēmas kopīgiem spēkiem.”

Yannick Jadot (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, naktī no 27. uz 28. februāri vētra Ksintija īpaši spēcīgi plosījās Francijas rietumu daļā, paņemot daudzas dzīvības. Neapšaubāmi, mēs domājam gan par vētrā cietušajiem, gan visiem tiem, kas iesaistījās, lai viņiem palīdzētu. Mēs aicinām Eiropas Komisiju nodrošināt ātru Solidaritātes fonda līdzekļu piešķiršanu, lai sniegtu palīdzību iedzīvotājiem, kuri cietuši visvairāk. Tomēr mums ir arī jāgūst pieredze saistībā ar šo traģēdiju.

Kā ir iespējams, ka pieci seši miljoni Francijas iedzīvotāju dzīvo plūdu zonās? Protams, nevaram noliegt nekustamo īpašumu lobiju ietekmi, bet pirms dažiem mēnešiem arī prezidents *Sarkozy* aicināja atļaut būvniecību plūdu zonās. Tātad runa ir par politiku atbildību.

Mēs aicinām noteikt, ka jebkuru Eiropas līdzfinansējumu, kas saistīts ar atjaunošanas darbiem, var saņemt tikai tad, ja tiek ievērotas tiesību normas — piekrastes tiesību normas un plūdu riska novēršanas plāni. Protams, mēs arī vēlreiz aicinām sniegt ātru atbalstu visām smagi cietušajām nozarēm, jo īpaši gliemeņu audzēšanai.

Ashley Fox (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, Bakfastas abatija Devonā, manā vēlēšanu apgabalā, ir ražojusi stiprināto vīnu kopš 1890. gada. Diemžēl tagad daži Leiboristu partijas politiķi izvirza pretenzijas pret šo vīnu. Viņi uzskata, ka antisociālas uzvedības pieauguma cēlonis ir šis viens alkohola saturošais ražojums, bet negrib atzīt, ka nesekmīga ir bijusi viņu sociālā politika.

Bakfastas vīnu ir paredzēts aizliegt tāpēc, ka tas satur gan alkoholu, gan kofeīnu. Ja aizliegšim šo vīnu, kāda būs nākamā rīcība? Vai jauniešiem tiks aizliegts jaukt enerģijas dzērienu *Red Bull* ar degvīnu? Vai tiks aizliegta īru kafija? Kā tas tiks kontrolēts?

Šī valdība, kas tik pārmērīgi cenšas kontrolēt iedzīvotājus, ir zaudējusi prātu. Aicinājums aizliegt vienu konkrētu ražojumu neatrisinās bezatbildīgas dzeršanas problēmu. Mums ir jādod patērētājiem iespēja izvēlēties, kādus dzērienus viņi vēlas lietot. Dažu cilvēku sliktās uzvedības dēļ nav jāsoda visi pārējie.

Vai tiešām kāds domā, ka, aizliedzot Bakfastas abatijai ražot šo vīnu, huligāni, kuri to lieto pārmērīgos daudzumos, pievērsīsies tējas dzeršanai?

Rui Tavares (GUE/NGL). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, pirms viena vai diviem gadiem, kad eiro vēl bija spēcīgs, laikrakstā *Wall Street Journal* tika publicēts apgalvojums, ka eiro zaudēs savas stiprās pozīcijas, un izklāstīts arī iespējama notikumu scenārijs. Tika norādīts, ka eiro zonas valstu ekonomikas ir ļoti dažādas. Atliek tikai valstīm, kuru ekonomika ir vāja, piedzīvot neveiksmi, lai ciestu visa eiro zona.

Tieši tā arī notika, un tagad visi novel vainu uz ārzemju spekulantiem. Taču pareizāk būtu, ja vaina tiktu meklēta sevī, Eiropas vadītājos. Neviena mums nelika veidot monetāru savienību apstākļos, kad nepastāv

politiskā vienotība un sociālā kohēzija. Tāpat neviens mums nelika svārstīties un vilcināties, kad tika apdraudēta tā dēvēto perifēro valstu ekonomika.

Vēlos, lai visiem būtu skaidrs viens — nav tādas perifēro valstu ekonomikas. Apdraudējums jebkurai eiro zonas valstu ekonomikai ir apdraudējums eiro. Tiek apdraudēta visa Eiropas Savienība, un tai ir jāreaģē, ievērojot solidaritāti; tādu pašu solidaritāti, kāda bija nepieciešama Austrumeiropai un arī Vācijai atkalapvienošanās procesā.

Ņemot vērā šo tirgu lielumu, šo valstu parādu apmēru un to ietekmi uz galvenajām Eiropas bankām, jānorāda, ka, neievērojot solidaritātes principu šodien, vēlāk virsroku ņems individuālās intereses. Būs labāk, ja rīkosimies, ievērojot solidaritātes principu.

John Stuart Agnew (EFD). – Priekšsēdētāja kungs, ES politikai, kas paredz „saskaņošanu visās jomās”, daudzos gadījumos ir negatīva ietekme, it sevišķi šī negatīvā ietekme izpaužas attiecībā uz sertifikātu, kas Apvienotās Karalistes privātajiem pilotiem dod tiesības veikt instrumentālos lidojumus nelabvēlīgos meteoroloģiskajos apstākļos. Šim sertifikātam ir svarīga nozīme drošības nodrošināšanā, un tas dod tiesības tā īpašniekiem mākoņainā laikā un sliktas redzamības apstākļos lidot, paļaujoties uz mērāparātiem. Privātā pilota apliecība nedod šādas tiesības. Šis ir unikāls sertifikāts, kas Apvienotajā Karalistē tika ieviests tās mainīgo laikapstākļu dēļ, turklāt tam ir ļoti labi rezultāti drošības nodrošināšanas jomā.

Izstrādājot vienotu Eiropas pilota apliecību, Eiropas Aviācijas drošības aģentūra panāks, ka šis sertifikāts tiek likvidēts. Daudzi privātie piloti varēs lidot tikai tad, ja spēs nodrošināt, ka debesis ir skaidras visu lidojuma laiku. Spēja to izdarīt ir līdzvērtīga spējai nodrošināt, ka Anglija iegūst Pasaules kausu soda sitienos. Zaudējot redzamību, nepieredzējušam pilotam ir aptuveni 50 sekundes laika, lai to atgūtu, pirms tiek zaudēta kontrole pār lidaparātu. Tāpēc šī sertifikāta atcelšana nopietni apdraud privāto lidojumu drošību un nākotni.

Eiropas Aviācijas drošības aģentūrai ir vēlreiz jāpārdomā sava iecere. Šis ir vēl viens piemērs tam, kā nesaprātīgas un dārgas ES tiesību normas izskauž saprātīgas un praktiskas Lielbritānijas tiesību normas.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, viens no Tūkstošgades attīstības mērķiem ir uz pusi samazināt nabadzību pasaulē. Komisija 2010. gadu ir pasludinājusi par Eiropas nabadzības un sociālās atstumtības izskaušanas gadu. Sešpadsmit procenti Eiropas iedzīvotāju, proti, 79 miljoni cilvēku, dzīvo zem nabadzības sliekšņa. Septiņdesmit deviņiem miljoniem Eiropas iedzīvotāju ir jāiztiek ar līdzekļiem, kas attiecīgajā valstī atbilst 60 % no iedzīvotāju vidējiem ienākumiem. Nabadzība liedz iespēju pilnvērtīgi iesaistīties daudzās pilsoniskās sabiedrības jomās. Nabadzība nozīmē ciešanas. Stratēģijām, kuras īsteno šajā 2010. gadā — Eiropas nabadzības un sociālās atstumtības izskaušanas gadā —, ir jābūt tādām, kas spēj dot rezultātus pat ekonomiskās krīzes apstākļos.

Rosa Estaràs Ferragut (PPE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, savā runā es vēlos paust nosodījumu un sniegt sīkāku skaidrojumu saistībā ar Spānijas valdības īstenojamo Likumu par piekrastes zonām, jo īpaši tā ietekmi uz Formenteras salu. Formenteras sala ir viena no Baleāru salām. Salas garums ir 19 kilometri, bet tās ārējās robežas garums — 69 kilometri.

Šī likuma īstenošana būs izdevīga teritorijām, kurām postu nodarījusi pilsētībūvniecība. Tomēr tā nebūs izdevīga Formenteras salai, jo paredzēts iznīcināt lielāko daļu salas tūrisma iestāžu, kas nozīmē mazo ģimenes uzņēmumu darbības beigas. Šīs tūrisma iestādes ir salas iedzīvotāju galvenais iztikas avots un ir likumīgi darbojušās kādus 30 vai 40 gadus. Kā piemēru varu minēt viesnīcu *Rocabella*, kas ir salas vecākā viesnīca, vai bāru un restorānu *Blue Bar*, kurš ieguvis starptautisku atzinību un veicinājis salas atpazīstamību citur pasaulē. Iepriekš minētā likuma īstenošana skars septiņdesmit procentus šo iestāžu, kuras savulaik tika likumīgi nodibinātas. Vienīgais process, ko šis likums veicinās, būs uzņēmumu darbības izbeigšana.

Tāpēc mēs aicinām Formenteras salā piemērot taisnīgu robežu noteikšanas sistēmu. Es aicinu Spānijas valdību ievērot daudzos nolēmumus, ko Strasbūras Cilvēktiesību tiesa ir pasludinājusi saistībā ar šo jautājumu, un noteikt robežas no jauna, ņemot vērā privātīpašumu izvietojumu. Turpmāk nedrīkstam pieļaut, ka tiek izstrādāti šāda veida likumi, kuriem ir atpakaļejošs spēks. Tie nodara lielu kaitējumu. It sevišķi nedrīkstam aizmirst, ka visas šīs ēkas tika būvētas, ievērojot vides prasības. Turklāt piekrasti aizsargā valsts un vietējie tiesību akti. Ir aizliegta būvniecība 300 metru zonā no krasta, un ir aizliegts palielināt viesnīcu skaitu.

Proinsias De Rossa (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, mums ir jāieņem kategoriska nostāja attiecībā uz atbildi, kuru priekšsēdētājs *Buzek* nesen saņēma no premjerministra *Netanyahu* un kurā *Netanyahu* pamatoja, kāpēc pagājušā gada decembrī viņš neļāva Parlamenta delegācijai iebraukt Gazā. Viņam ir tiesības iebilst pret to,

ka mēs tiekamies ar Gazas un Austrumjeruzalemes palestīniešiem, bet viņam nav tiesību liegt Eiropas Parlamentam izmantot tā demokrātiskās tiesības vai šīs tiesības ietekmēt.

Augstajai pārstāvei *Ashton* kundzei ir aktīvi jāmēģina īstenot savu nodomu apmeklēt Gazu. Viņai jācenšas panākt, ka Izraēla pārtrauc Gazas joslas blokādi un humanitāro krīzi, kuru *Goldstone* kungs nodevēja par prettiesisku kolektīvu iedzīvotāju sodīšanu.

Visbeidzot vēlos norādīt, ka atzinīgi vērtēju vienošanos par tuvināšanās sarunām, tomēr esmu ļoti nobažījies, ka progresu šajā jomā varētu kavēt spriedze, kas arvien pieaug Austrumjeruzalemes un Hebronas reliģiskajās kulta vietās. Es uzskatu, ka Augstajai pārstāvei *Ashton* ir jārīkojas, lai mazinātu šo spriedzi.

Tunne Kelam (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, Parlamenta priekšsēdētājs jau norādīja, ka 11. martā Lietuva un Igaunija atzīmē 20. gadadienu kopš divu svarīgāko tiesību aktu pieņemšanas.

Kad Lietuvas Augstākā padome pieņēma neatkarības deklarāciju, arī Tallinā pirmajā Igaunijas Kongresa sesijā tika pieņemta deklarācija par tiesiskas valsts varas atjaunošanu valstī, kas joprojām bija padomju okupācijas varā.

Igaunijas Kongress bija unikāla demokrātiska alternatīva pastāvošajām padomju iestādēm. Igaunijas Kongresu ievēlēja ar 90 % to iedzīvotāju balsu, kuri nesen bija reģistrējušies kā Igaunijas pilsoņi, un tas šo absolūto Igaunijas iedzīvotāju vairākumu, kuru pārstāvēja gandrīz 30 politiskās partijas un kustības, vienoja kopīgiem centieniem atjaunot istu neatkarību un nacionālu valsti. Šo centienu veiksmīgo rezultātu lielā mērā palīdzēja sasniegt arī Eiropas solidaritāte.

Corina Crețu (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, jūs ļoti cenšaties pieturēties pie ierastās kārtības, bet es domāju, ka vismaz šodien, Starptautiskajā sieviešu dienā, Parlaments attiecībā uz šīm vienas minūtes runām sievietēm varēja dot priekšroku.

(RO) Šodien vēlos vērst jūsu uzmanību uz vairākiem gadījumiem, kad Rumānijas pilsoņi Eiropā ir saskārušies ar diskrimināciju, turklāt šo gadījumu skaits pēdējā laikā diemžēl arvien pieaug. Pavisam nesen Kopenhāgenas policijas oficiālais pārstāvis izteica dažus rasistiskus un ksenofobiskus apgalvojumus attiecībā uz Rumānijas pilsoņiem, bet Dānijas prese asi nosoda visu rumāņu tautu par noziedzumu, ko acīmredzot izdarījis kāds Rumānijas imigrants.

Šī gada sākumā kāda 13 gadus veca rumāņu meitene Itālijā izdarīja pašnāvību, viņa atstāja šokējošu vēstījumu, ka skolasbiedri viņu ir diskriminējuši. Iespējams, arī jūs Francijas Nacionālās dzelzceļu sabiedrības vilcienos pēdējā laikā esat redzējuši plakātus, kas aicina pasažierus ziņot Francijas Nacionālās dzelzceļu sabiedrības Valsts drošības aģentūrai par Rumānijas pilsoņu izdarītajiem pārkāpumiem.

Domāju, visi man piekritīs, ka ikvienam, kas pārkāpj likumu, par to ir jāmaksā. Tomēr visas tautas nosodīšana nav pieņemama rīcība. Gadījumi, par kuriem es stāstīju, liecina, ka valstīs, kurās tiek ievēroti demokrātijas principi, ir pasliktinājušies etnisko kopienu līdzāspastāvēšanas apstākļi. Šāda uzvedība ir pretrunā principiem, kuri ir Eiropas Savienības pamatā, un tā ievērojami izkropļo Eiropas Kopienas būtību, atklājot, ka ES iedzīvotājus šķir apkaunojošs dzelzs aizkars.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Priekšsēdētāja kungs, vēlos teikt dažus vārdus par Atlantijas reģiona stratēģiju.

Pēdējās nedēļās un mēnešos es ar interesi un prieku esmu klausījies diskusijās par Donavas reģiona un Baltijas reģiona stratēģijām, bet ne reizi neesmu dzirdējis pieminam Atlantijas reģiona stratēģiju. Manuprāt, arī šajā jomā ir lielas darbības iespējas.

Stratēģijā 2020. gadam ir skaidri noteikts, ka neviena valsts nevar to īstenot viena pati, un, neapšaubāmi, tādām Atlantijas okeāna piekrastes valstīm kā Īrija, Lielbritānija, Francija, Portugāle un Spānija ir iespējas panākt lielu progresu daudzās jomās, īpaši tādās jomās kā jūras energoresursi, jūras pētniecība, zvejniecība, jūras būvniecība un kuģubūve, ostas un bioloģiskā daudzveidība. Es aicinu Spānijas prezidentūru tuvākajos mēnešos noteikt šo jautājumu par prioritāti.

(GA) Ja Spānijas prezidentūra to izdarīs, tad līdz prezidentūras pilnvaru termiņa beigām tā būs paveikusi brīnišķīgu darbu.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE). – (PT) Pēdējos trīs mēnešos Portugālē ir notikuši seši ļoti nopietni jūras negadījumi, kuros dzīvību zaudējuši 13 zvejnieki. Astoņu zvejnieku mirstīgās atliekas joprojām nav atrastas, un šo negadījumu rezultātā neatgriezeniski ir zaudētas laivas un daudzu citu iedzīvotāju iztikas avots.

Castelo de Neive, Matozinhos, Matosinhos, Setúbal, Areosa, Peniche un *Caminha* zvejnieku kopienas slīgst dziļās sērās, un ar savu runu es šodien vēlos paust viņiem savu solidaritāti.

Bargā ziema, kas liedza zvejniekiem pietiekami bieži doties jūrā, un nepietiekamais atbalsta nodrošinājums zvejniekiem, kuri nedodas jūrā, piespieda zvejniekus doties jūrā nelabvēlīgos laika apstākļos. Negadījumu iespējamību vēl vairāk palielina tas, ka dažas laivas ir ļoti vecas, ka uz klāja netiek ievērotas drošības prasības un ka nenotiek pienācīga apmācība drošības jautājumos. Šī situācija nav pieļaujama, un tā steidzami ir jānovērš.

Tādu apstākļu nodrošināšanai, kuri spēj garantēt zvejnieku drošību, ir jābūt vienam no galvenajiem kopējās zivsaimniecības politikas reformas mērķiem. Šo mērķi varētu sasniegt, ieguldot laivu modernizācijā, stiprinot drošības pasākumus, apmācot zvejniekus galvenajos drošības jautājumos un nodrošinot zvejniekiem pienācīgus dzīves apstākļus tad, kad slikto laika apstākļu dēļ doties jūrā nav ieteicams.

Alajos Mészáros (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos norādīt, ka ir nepieciešama vienota pieeja attiecībā uz Kosovas atzīšanu. Pieņemot Lisabonas līgumu, mūsu dalībvalstis uzņēmās daudzas jaunas saistības. Viena no tām ir jaunā integrētā un vienotā procedūra ārpolitikas un kaimiņattiecību politikas jomā.

Līdz šim Kosovu par neatkarīgu valsti ir atzinušas 65 pasaules valstis, starp tām ir 24 no 28 NATO dalībvalstīm un 22 no 27 ES dalībvalstīm. Šis ir īstais brīdis, lai aicinātu tās mūsu dalībvalstis, kas vēl šaubās, proti, Kipru, Grieķiju, Rumāniju, Slovākiju un Spāniju, likt pie malas savas bažas un pievienoties vairākumam, pēc iespējas ātrāk atzīstot Kosovas neatkarību. Tas būtu nozīmīgs solis, kas apliecinātu arvien pieaugošo ES vienotību un integrāciju.

Andrew Henry William Brons (NI). – Priekšsēdētāja kungs, globālais kapitālisms piespiež cilvēkus likumīgā un nelikumīgā ceļā pārvietoties pa pasauli, it kā viņi būtu tikai vienreizlietojami ražošanas elementi.

Tas virza preces un pat pakalpojumus pa visu pasauli, lai nodrošinātu zemākas cenas nekā konkurentiem. Līdz ar to tiek slēgtas rūpnīcas, likvidētas zemnieku saimniecības un biroji, un darba ņēmēji paliek bez darba.

Tas virza naudu pa visu pasauli. Eiropā un attīstītajās valstīs darbavietas tiek likvidētas, bet tās tiek radītas vietās, kur darba algas likmes ir zemākas.

Globālajam kapitālismam pārņemot Eiropas Savienību, mēs visi aiziesim zudībā. Ekonomikas krīžu gadījumos politiķi vienmēr naski vaino protekcionismu. Taču tikai protekcionisms dos mums iespēju atjaunot mūsu ražošanas bāzes un nodrošināt mūsu iedzīvotājiem iztiku. Mūsu valstu ekonomika pastāv, lai kalpotu mūsu iedzīvotāju interesēm. Mēs nepastāvam, lai kalpotu ekonomikas procesiem.

Eiropa nevar konkurēt ar trešās pasaules valstīm, neklūstot par daļu no šīs pasaules, un šobrīd šis process jau notiek.

Carlos José Iturgaiz Angulo (PPE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, man ļoti žēl, ka daži klātesošie šodien uzskatīja par nepieciešamu sveikt *Chávez* kungu, kurš darbojas uz vienu roku ar teroristiem un kurš ir palīdzējis *ETA* līderiem iekļūt Venecuēlas valdībā. Ja ir jāizvēlas, vai ticēt *Chávez* kungam vai kādam Centrālās krimināltiesas tiesnesim, piemēram, *Velasco* kungam, kurš nāk no tiesiskas valsts, mana grupa un es bez šaubīšanās izvēlamies nostāties Centrālās krimināltiesas tiesneša pusē.

Ja *Rodríguez Zapatero* kungs pārstātu izrādīt tik draudzīgu attieksmi pret *Chávez* kungu, pārstātu zēnoties viņa priekšā un izturētos pret viņu kā pret teroristu atbalstītāju, kas viņš patiesībā ir, tad uzticība Spānijas ārpolitikai starptautiskajā arēnā kļūtu daudz lielāka.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es vēlreiz vēlos atgriezties pie pagājušajās debatēs notikušās diskusijas par vienas minūtes runām, kurā mēs paudām savu neapmierinātību ar to, ka deputātiem nav zināms, kad viņiem tiks dots vārds. Tika norādīts, ka deputāti, kuri jau piecas reizes ir pauduši savu vēlmi izteikties, labprāt vēlētos zināt, kad viņi to varēs darīt. Šādu lūgumu iesniedza vairāki kolēģi. Tomēr acīmredzot tas nav atradis dzirdīgas ausis. Es nespēju saprast, kāpēc mēs nevēlamies mācīties no šīs pieredzes un kāpēc nemēģinām atvieglot deputātiem dzīvi, izziņojot skaidru uzstāšanās kārtību un ievērojot to. Es pieteicos uz pulksten 17.00 un nesaprotu, pēc kāda principa deputātiem tiek dots vārds.

Priekšsēdētājs. – Mēs ievērojam uzstāšanās kārtību, bet jums jāņem vērā, ka šai procedūrai ir paredzētas tikai 30 minūtes, taču pieteikušies ir vairāk nekā 60 runātāji. Iespēja izteikties tika dota aptuveni 35 deputātiem.

Mēs pierakstīsim jūsu vārdu, un varu apsolīt, ka nākamreiz jūs uzstāšities viens no pirmajiem. Šāda ir mūsu ierastā prakse. Es labprāt dotu vārdu visiem, bet diemžēl mums nav tik daudz laika.

László Tőkés (PPE). – (HU) Priekšsēdētāja kungs, arī mani neapmierina šī situācija. Man jau sešus mēnešus nav dota iespēja izteikties. Es nezinu, pēc kāda principa jūs dodat deputātiem vārdu. Mēs vienmēr apmeklējam šīs debates, veltīgi cerot, ka mums tiks dota iespēja izteikties.

Pusgadu man nav dota iespēja izteikties. Es nezinu, pēc kāda principa deputātiem tiek dots vārds, tāpēc es te sežu un veltīgi gaidu.

Priekšsēdētājs. – Tőkés kungs, es pats personīgi esmu devis jums vārdu vismaz vienu reizi. Nav korekti apgalvot, ka jums ne reizi nav bijusi iespēja izteikties.

Vēlos atgādināt deputātiem, ka runa ir jāpiesaka pietiekami ilgu laiku pirms sēdes sākuma, jo mēs veidojam sarakstu. Varu jums apliecināt, ka nākamreiz jums vārds tiks dots vienam no pirmajiem.

15. Dzīvnieku veselības prasības, kas piemērojamas lolojumdzīvnieku nekomerciālai pārvietošanai (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir *Bairbre de Brún* kundzes ziņojums Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas vārdā par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 998/2003 par dzīvnieku veselības prasībām, kas piemērojamas lolojumdzīvnieku nekomerciālai pārvietošanai, projektu (COM(2009)0268 - C7-0035/2009 - 2009/0077(COD)) (A7-0082/2009).

Bairbre de Brún, referente. – (GA) Priekšsēdētāja kungs, šī ir pirmā grozītā regula, kas nonāk plenārsēdes izskatīšanā, kā arī pirmā, kas ir sagatavota saskaņā ar Lisabonas līguma noteikumiem. Es vēlētos paust savu pateicību ēnu referentiem — *Soullie* kundzei, *Willmott* kundzei, *Vālean* kundzei, *Evans* kundzei, *Nicholson* kungam un *Rosbach* kundzei — par viņu palīdzību virknē sarežģītu pārrunu, un es esmu pateicīga par izcilo atbalstu, ko saņēmu no Parlamenta juridiskajiem dienestiem un koplēmuma sarunu grupas. Es vēlētos pateikties arī Padomei un Komisijai.

Vienošanās par Vides komitejas dokumentu paketes saturu tika panākta decembra sākumā, un, sākot ar šā gada sākumu, mēs esam pētījuši dažus aspektus saistībā ar to, kā, ņemot vērā šo dokumentu paketi, iespējams īstenot Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu.

Dažkārt šķita, ka mēs nekad nespēsim panākt vienošanos. Tomēr mēs to panācām. Mēs vienojāmies par risinājumu attiecībā uz šo dokumentu paketi. Mēs nodrošinājām, ka lolojumdzīvnieku īpašnieki var turpināt ceļot pāri ES dalībvalstu robežām kopā ar saviem lolojumdzīvniekiem, tomēr iekļāvām pārejas sistēmu, kas ļauj konkrētām dalībvalstīm atkarībā no slimības piemērot stingrākas pārbaudes 18 mēnešus.

Ierosinātā grozītā regula apliecina līdz šim sasniegto. Lai nodrošinātu, ka trakumsērgas situācija no šā brīža ES uzlabojas, piecās dalībvalstīs pārejas sistēma tiks pagarināta līdz 2011. gada 31. decembrim — ap to laiku noteikumi par lolojumdzīvnieku nekomerciālu pārvietošanu būs vienādi visā ES. Tika ieteikts piemērot pārejas sistēmu arī attiecībā uz lenteņiem (*Echinococcus multilocularis*) un noteikt tās darbības laiku līdz 2011. gada 31. decembrim.

Saistībā ar jaunajām procedūrām, kas aizstāj komitoloģijas procedūru, Komisijai saskaņā ar šo regulu piešķir pilnvaras pieņemt deleģētos aktus, kā noteikts Līguma 290. pantā, ar kuru Eiropas Parlaments un Padome deleģē Komisijai pilnvaras pieņemt nelegislatīvus aktus, kas ir vispārēji piemērojami, lai papildinātu vai grozītu nebūtiskus elementus.

Piemēram, lai ietvertu arī citas slimības, nevis tikai trakumsērgu, proti, slimības, kuru sastopamība varētu palielināties lolojumdzīvnieku pārvadāšanas rezultātā, Komisija varēja pieņemt preventīvus veselības aizsardzības pasākumus ar deleģēto aktu starpniecību. Otrkārt, lai radītu iespēju tehniskajam progresam, Komisija ar deleģēto aktu starpniecību varēja pieņemt tehnisko prasību labojumus saistībā ar dzīvnieku identificēšanu. Treškārt, ar deleģēto aktu starpniecību tā varēja pieņemt tehnisko prasību labojumus saistībā ar vakcīnām pret trakumsērgu, lai ņemtu vērā zinātniskos un tehniskos sasniegumus.

Mēs spējam vienoties par visa minētā formulējumu un par noteikumiem saistībā ar Līguma 290. panta īstenošanu attiecībā uz šo dokumentu paketi, un mēs iespēju robežās nodrošinājām visa minētā saskaņotību ar Eiropas Parlamenta pilnvarām, kas noteiktas Lisabonas līgumā.

Vienošanās pirmajā lasījumā apliecina, cik ļoti šīs dokumentu paketes pieņemšana ir steidzami nepieciešama ikvienam, kas piedalījās.

Visbeidzot es gribētu sacīt — fakts, ka referente no vienas no mazākajām grupām uzņēmās tik sarežģītas dokumentu paketes izstrādi un aktīvi sadarbojās ar ēnu referentiem no citām politiskajām grupām, ir būtisks demokrātisks signāls un kaut kas tāds, ar ko šai iestādei vajadzētu lepoties. Es vēlreiz vēlētos pateikties ikvienam no trim iestādēm — Parlamenta, Padomes un Komisijas —, kas nerimstoši strādāja, izstrādājot šo dokumentu paketi. Es ceru, ka kolēģi paudīs šim darbam atbalstu ar savām balsīm.

John Dalli, Komisijas loceklis. — Priekšsēdētāja kungs, es gribētu pateikties Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejai par tās paveikto darbu saistībā ar šo dokumentu paketi. Es īpaši vēlētos pateikties referentei *de Brún* kundzei par viņas centieniem panākt vienošanos par šo jautājumu, kas dažām dalībvalstīm ir sensitīvs. Mēs novērtējam arī to, ka papildus jau esošajām problēmām, viņai šis process bija jāvada caur sarežģītu deleģēto aktu daļu. Liels jums paldies!

Es esmu gandarīts, ka starp trijām iestādēm notikušo intensīvo debašu rezultātā ir sagatavots kompromisa teksts, kurš pilnībā atspoguļo Komisijas ierosinātos tehniskos pasākumus un kurā risināts jautājums par Lisabonas līgumam sagatavoto priekšlikumu nepieciešamo pielāgošanu Komisijai pieņemamā veidā. Mūsu kopīgais darbs ir bijis sarežģīts, un to palēnināja šī saskaņošana. Tomēr pašreizējā situācija ļauj Padomei nodrošināt šī darba laicīgu pabeigšanu.

Pirms tiek balsots par kompromisa tekstu, ar gandarījumu vēlos paziņot, ka Komisija negatavoja ierosināt vēl pagarināt pārejas režīmu, kas beigsies 2011. gada 31. decembrī. Tas nozīmē, ka, sākot ar 2012. gada 1. janvāri stāsies spēkā pilnībā saskaņoti noteikumi. Tomēr Komisija gatavoja ierosināt līdz 2011. gada 30. jūnijam pilnībā pārskatīt regulu un it sevišķi deleģēto un īstenošanas aktu aspektus.

Attiecībā uz deleģēto aktu paziņošanu Komisija arī ievēros iestāžu darba pārtraukumus, lai nodrošinātu, ka Eiropas Parlaments un Padome var īstenot savas prerogatīvas, ievērojot attiecīgajos likumdevības aktos noteiktos termiņus.

Visbeidzot, es apstiprinu Komisijas apņemšanos, kas pausta kopā ar Parlamentu un Padomi, ka šīs regulas noteikumi neskars nekādas turpmākas iestāžu nostājas attiecībā uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. panta īstenošanu vai atsevišķus likumdevības aktus, kas ietver minētos noteikumus. Es ceru, ka Parlaments atbalstīs kompromisa tekstu, kurā atbilstošā veidā risinātas visas šī Parlamenta uzvirzītās bažas, — par to es esmu pilnībā pārliecināts.

Christofer Fjellner, PPE grupas vārdā. — (SV) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, šis ir ļoti būtisks ziņojums, daļēji tādēļ, ka tas pievēršas jautājumam par to, kā mēs lolojumdzīvnieku īpašniekiem Eiropā varam atvieglot viņu lolojumdzīvnieku pārvadāšanu pāri valstu robežām, kā arī daļēji tādēļ, ka šajā ziņojumā veltīta uzmanība jautājumam par lolojumdzīvnieku pārnēsāto slimību izplatīšanās novēršanu Eiropā.

Es kā Eiropas Parlamenta deputāts no Zviedrijas esmu īpaši ieinteresēts šajā jautājumā, jo ir divas slimības, kuras Zviedrijā, par laimi, pagaidām nav sastopamas, proti, pundurlentenis un, kas ir būtiskākais, trakumsērga.

Diskusiju laikā par šo priekšlikumu es vairākkārt esmu bijis norūpējies par to, ka mums vajadzētu mainīt pašlaik Zviedrijā spēkā esošos noteikumus un ka tā rezultātā pundurlenteni un trakumsērga sasniegs Zviedriju. Tam būtu postošas sekas, arī attiecībā uz veidu, kā mēs Zviedrijā izmantojam tiesības uz brīvu piekļuvi lauku apvidiem, citiem vārdiem, tam būtu nevēlamas sekas uz mūsu iespējām brīvi klaiņot pa mežiem un laukiem.

Esmu ļoti gandarīts šodien uzzināt, ka Zviedrijai būs iespēja saglabāt tās pašreiz spēkā esošos uzņēmumus, vismaz pārejas periodā, kas mums ļaus nodrošināt, ka šīs slimības neiekļūs mūsu valstī.

Šī procesa laikā mēs šādu iznākumu nevarējām uzskatīt par pašsaprotamu. Pat pašās beigās debates notika saskaņā ar komitoloģijas procedūru, par ko es katrā ziņā biju uztraucies tāpēc, ka tā varētu radīt neskaidrības un nepilnību procedūras piemērošanā, kas savukārt radītu risku, ka šīs slimības sasniegs Zviedriju.

Es vēlētos no sirds pateikties visiem, kuri smagi strādāja, lai rastu risinājumus, kas ļautu pārvadāt lolojumdzīvniekus visā Eiropā un nodrošinātu, ka valstīs, kurās atsevišķas slimības nav sastopamas, būtu iespējams saglabāt uzņēmumus, lai nekur Eiropā mums nevajadzētu saskarties ar situāciju, ka šī priekšlikuma rezultātā parādās jaunas slimības. Es vēlētos pateikties referentei, Padomei un komisāram.

Linda McAvan, S&D grupas vārdā. — Priekšsēdētāja kungs, vai es drīkstētu sākt ar pateicību *de Brún* kundzei, kura uzņēmās darbu saistībā ar šo dokumentu paketi, cerot, ka tas būs visai ātri padarāms darbs. Vēlāk tas kļuva ļoti sarežģīts, jo mēs nonācām pie pavisam jaunu deleģēto aktu apspriešanas bez precedentiem turpmākiem aktiem, tāpēc apsveicu viņu, Padomi un Komisiju. Komisāra kungs, viens no jūsu svarīgākajiem uzdevumiem šeit ir risinājuma rašana.

Liela debašu daļa ir veltīta šī tiesību akta tehniskajiem aspektiem, bet tas daudziem iedzīvotājiem ir būtisks tiesību akts, kas attiecas uz viņu lolojumdzīvnieku brīvu pārvadāšanu ES. Kad pirms dažiem gadiem mēs pieņēmām šo tiesību aktu, tam bija liels atbalsts, bet mums ir šis pārejas periods, ko jau minēja *Fjellner* kungs un kas ir būtisks, lai nepieļautu slimību izplatīšanos valstīs, kurās šīs slimības nav sastopamas.

Es atzinīgi vērtēju Komisijas atbalstu pārejas perioda pagarināšanai, lai tad, kad mums būs jaunais tiesību akts, visām valstīm būtu vienāds tiesiskais regulējums. Ap to laiku mums visā ES būs daudz augstāki dzīvnieku veselības un labturības līmeņi.

Attiecībā uz komitoloģijas procedūras jautājumu — mūsu grupa atbalsta apspriesto kompromisu. Mēs uzskatām, ka Parlamentam likumdošanas jomā jābūt paritātei — līdztiesībai — ar Padomi. Visa problēma bija saistīta ar jautājumu par ekspertu grupām un to, kam vajadzētu būt šiem ekspertiem. Mēs vēlētos sacīt — kad mēs runājam, ka jāapspriežas ar ekspertiem, tad ar to ir domāti visi eksperti, un Komisija veiks izskatīšanu kopā ar ekspertiem no dalībvalstīm, no nevalstiskajām organizācijām un arī, iespējams, kopā ar tiem, ko iesaka Eiropas Parlaments.

Es esmu ļoti gandarīta, ka mums ir šī vienošanās. Tas ļauj laikus vienoties par pārejas periodu, beidzoties atkāpes darbības termiņam, un mēs ļoti gaidām Komisijas jaunos priekšlikumus turpmākajiem tiesību aktiem.

Adina-Ioana Vălean, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, atsaucsim atmiņā, ka brīva pārvietošanās ir bijis viens no Eiropas vienotā tirgus pīlāriem, kura mērķis ir panākt konkurences pieaugumu un lielākus apjomradītus ietaupījumus, un tas veido vienu no galvenajiem ES pievilcības aspektiem. Ar laiku šī cilvēku brīvas pārvietošanās spēja ES robežās ir kļuvusi ne tikai par iekšējā tirgus pamatelementu, bet arī par vienu no pamattiesībām.

Novērsot šķēršļus, ko radījuši dalībvalstu atšķirīgie noteikumi un normatīvie akti, Eiropas iedzīvotāji un uzņēmumi var baudīt izaugsmi. Arī ES iedzīvotāju iespēja pārvadāt lolojumdzīvniekus, uz tiem neattiecinot dalībvalstu īpašus normatīvos aktus un standartus, ir būtiska, jo tā var ievērojami samazināt viņu ceļošanā ieguldītos pūliņus un līdzekļus. Esmu gandarīta, ka Komisija ar šo priekšlikums pievērsusies šai problēmai.

Es atbalstu vispārēja režīma pasi, ar kuru tiks saskaņoti dzīvnieku veselības aizsardzības pasākumi un pārbaudes, kas atvieglos brīvu lolojumdzīvnieku pārvadāšanu. Tajā pašā laikā es piekritu, ka mums ir jānodrošina augsts cilvēku un dzīvnieku veselības aizsardzības līmenis. Šis pārejas periods sniegs vairāk laika, lai sagatavotu atbilstošu infrastruktūru un darbiniekus. Tādējādi atbilstoši šim argumentam Parlaments rīt noteikti balsos par pārejas režīma pagarināšanu dažās valstīs līdz 2011. gada beigām, jo šīm valstīm, kā tiek apgalvots, ir jāņem vērā specifiski veselības riski.

Tomēr šī nav pirmā reize, kad atsevišķām dalībvalstīm ir dota atļauja piemērot daudz stingrākas prasības attiecībā uz veselību nekā citām. Sākotnēji pārejas periods ilga līdz 2008. gada jūlijam. Tad to pagarināja līdz 2010. gadam. Tagad mēs esam piekrituši jaunam pagarinājumam. Tādējādi, kaut gan es izprotu atsevišķu dalībvalstu bažas par to, ka šo valstu lolojumdzīvnieki ir uzņēmīgāki pret konkrētām slimībām, un es saprotu, ka ierosinātais pagarinājums beigtos vienlaikus ar ES finansētām vakcinēšanas programmām, lai atsevišķās dalībvalstīs novērstu lapsu trakumsērgu, es uzskatu, ka šim vajadzētu būt pēdējam īpašās attieksmes pagarinājumam, kas sniegts šīm valstīm. Mēs visi zinām, ka asimetriski pasākumi un izvēles tiesības šajā reģionā nenodrošinās pilnas iekšējā tirgus priekšrocības. Tādējādi piekritīsim, ka šis pārejas režīms ir pārtraucams un ka pēc iespējas drīzāk ir jānodrošina vienlīdzīgi konkurences noteikumi.

Visai interesanti, ka strīdīgākais jautājums šajā ziņojumā nav bijis saturs, kas mūsu vidū radīja karstas debates par to, kā piemērot jaunos Lisabonas līguma noteikumus par komitoloģijas procedūru. Šī ir pirmā koplēmuma lieta, kad šie noteikumi ir praktiski piemērojami. Ņemot vērā Parlamenta paplašinātās pilnvaras saskaņā ar jauno līgumu, mums bija izšķiroši svarīgi, lai šī konkrētā regula neradītu precedentu turpmākajiem lēmumiem.

Saistībā ar to es atzinīgi vērtēju rakstisko paziņojumu, par kuru ar Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās trīspusējo sarunu laikā un kurā teikts, ka šī lieta nav uzskatāma par precedentu.

James Nicholson, ECR grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, ļaujiet man vispirms sākt ar pateicību referentei par visu smago darbu, ko viņa ieguldīja šajā ziņojumā. Dokumentu pakete, par kuru sākumā daudzi no mums domāja, ka tā neradīs lielas problēmas, izrādījās daudz sarežģītāka, nekā mums šķita.

Diemžēl referentei nācās izturēt gandrīz visu sarunu triecienu, bet viņai noteikti bija smagi jāstrādā, lai nodrošinātu šī ziņojuma iekļaušanos nepieciešamajā laika grafikā, kas bija ļoti būtiski, jo mēs bijām spiesti nodrošināt atkāpes darbības termiņa pagarināšanu, kuram bija jābeidzas šā gada jūnijā.

Manuprāt, šis ir neliels, bet būtisks tiesību akts, kas aizsargās tos reģionus un valstis, uz kurām attiecas trakumsērgas draudi; slimība turpina uzliesmot dažās ES vietās, un cerams, ka līdz 2011. gada beigām vakcinācijas programmas apliecinās savu lietderību un šī slimība būs izskausta uz visiem laikiem.

Tomēr pagaidām mēs esam raduši iespēju, kas pārejas periodā mums ļauj turpināt piemērot mūsu pašu noteikumus, kuri ir stingrāki, pirms mēs kopā ar pārējām ES valstīm pievērsāties vispārējam režīmam.

Anna Rosbach, EFD grupas vārdā. – (DA) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos pateikties *de Brún* kundzei par lielisko darbu, ko viņa ir paveikusi saistībā ar tehnisko prasību papildinājumiem šai regulai par ceļošanu ar lolojumdzīvniekiem ES teritorijā. Daudzas parastas ģimenes uzskata, ka tām ir sarežģīti veikt visas vakcinācijas un sagatavot visus dokumentus, kas nepieciešami visiem ģimenes locekļiem, lai kopā dotos brīvdienās. Tomēr tas ir jādara, jo dažas valstis izcīna smagas un ilgas cīņas pret nekontrolējamām dzīvnieku slimībām. Ir veikti dažādi pasākumi: dažāda ilguma karantīna, divkārsa veterinārārstu veikta pārbaude gan pirms, gan pēc ceļojuma — atkarībā no galamērķa valsts, dārga obligātā savvaļas dzīvnieku vakcinēšana valsts līmenī, un šie ir tikai daži no pasākumiem. Tādēļ es varu labi saprast, kāpēc atsevišķas dalībvalstis baidās no jebkādas savu stingro valsts normatīvo aktu vājināšanas, un es uzskatu, ka ir nepieciešams, lai mēs cienītu viņu augstās drošības prasības, un es gribētu, lai citi sekotu šim piemēram.

Tādēļ es vēlētos jautāt Komisijai, vai tā nebūtu laba ideja — tomēr veikt veterinārās robežpārbaudes, kurās lolojumdzīvnieka īpašniekam jāapliecina, ka lolojumdzīvnieks, ko tas pārvadā, nav inficēts ar bīstamām slimībām, ir vakcinēts un ka tā dokumenti attiecībā uz galamērķa valsti ir atbilstoši sagatavoti. Tas arī dotu iespēju pārbaudīt transportlīdzekļus, kuros pārvadā cūkas un citus dzīvniekus, kas neatbilst ES prasībām, un robežkontrole varētu atklāt arī pārāk jaunu kucēnu un kaķēnu kontrabandu.

Horst Schnellhardt (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, esiet sveicināts Eiropas Parlamentā. Dāmas un kungi, arī es vēlētos paust atzinību referentei, kura ir veikusi profesionālu darbu. Dokuments aptver daudzas jomas. Pēdējo gadu laikā mēs esam piedzīvojuši lolojumdzīvnieku un mājdzīvnieku skaita pieaugumu un, dabiski, arī vēlmi ņemt šos dzīvniekus līdzi, kad dodamies ceļojumos. Tas ir pareizi, un tā tam vajadzētu būt, jo iespēja paņemt līdzi lolojumdzīvnieku sniedz vēl lielāku labklājības sajūtu. Šī iemesla dēļ mums Eiropā ir jābūt noteikumiem dzīvnieku epidēmiju izplatības novēršanai. Mums šādi noteikumi ir. Mums ir ļoti labi Direktīvas 998/2003 noteikumi, un no 2011. gada mums būs Eiropas Vakcinācijas karte, kurā tiks precīzi reģistrētas vakcinācijas, kas dzīvniekiem veiktas. Turklāt no 2011. gada elektroniskā identificēšana novērsīs neskaidrības un maldināšanu.

Pēdējo gadu laikā mēs esam paveikuši daudz, lai Eiropā ierobežotu dzīvnieku slimību, īpaši trakumsērgas, epidēmijas, un lieli nopelni ir arī Eiropas Komisijai, kas pirmā panāca un finansēja lapsu vakcināciju. Tas ir ļoti būtisks jautājums, un mums tas ir jāapzinās. Šie īpašie noteikumi, kas atkārtoti tiek pieņemti attiecībā uz dažādam valstīm, ir slogs iedzīvotājiem. Šoreiz izmaksām nav nekādas saistības ar labumu. Esmu saņēmis daudzu iedzīvotāju vēstules, kurās tie sūdzas par apgrūtināšu attieksmi uz robežām. Ļaujiet man kā piemēru minēt tikai Apvienoto Karalisti: ja ierodaties divas dienas par ātru pirms pusgada ilgās uzturēšanās, tiek piemērota soda nauda EUR 3000 apjomā un dzīvniekam tiek noteikta karantīna uz sešām nedēļām. Mums vajadzētu apsvērt, vai šāda veida attieksme ir pareiza. Tādēļ, komisāra kungs, es domāju, ka var piekrist vēl vienam gadam, bet pēc tam tas ir jāpārtrauc. Mums ir Eiropas Savienības noteikumi, kas attiecas uz ikvienu. Ja saglabājas pašreizējā dzīvnieku slimību epidēmiju situācija, slimību izplatīšanās risks, pārvadājot lolojumdzīvniekus un mājdzīvniekus, vairs nepastāv.

Jo Leinen (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, es sveicu jūs Parlamentā. Es vēlētos piekrist kolēģim deputātam *Schnellhardt* kungam, sakot, ka jums šajā jomā ir galvenais uzdevums, proti, patiešām vienlīdzīgu apstākļu radīšana 27 dalībvalstīs 2010. gadā, lai mājdzīvniekus būtu iespējams transportēt no vienas valsts uz otru valsti bez šķēršļiem.

Brīva suņu un kaķu pārvadāšana neapšaubāmi bija 2003. gada regulas mērķis. Tagad, trešo reizi, mēs pieļaujam izņēmumu. ES dažas lietas prasa tiešām ilgu laiku — desmit gadus šādu regulu saskaņošanai. Neviena ES dalībvalsts nevēlas pieļaut slimību ieviešanu, un manī arī rada izbrīnu tas, kāpēc 22 valstis piekrīt, ka saimniekiem jāļauj pārvadāt suņus un kaķus, bet 5 valstis tam nepiekrīt.

Jums vajadzētu izvērtēt, vai realitāte un šķēršļi vēl aizvien atbilst šiem īpašajiem noteikumiem. Es zinu, ka dalībvalstu līmenī notiek sarežģītas debates, bet mēs tagad esam viena tiesiskā telpa, un ir laiks, lai ne vēlāk kā 2011. gadā ieviestu brīvu kustību, lolojumdzīvnieku vienoto tirgu. Eksperts dzīvnieku jautājumā *Schnellhardt* kungs jau minēja nosacījumus, proti, ka pastāv vakcinēšanas karte un ka tiks izmantoti tādi instrumenti kā elektroniskā identificēšana, kas tad, kad dodaties atvaļinājumā vai darījuma braucienā un vēlaties ņemt līdzi savus lolojumdzīvniekus, ļaus jums iebraukt piecās valstīs.

Šī regula par lolojumdzīvniekiem ieies vēsturē. Patiesībā tas ir pirmais tiesību akts kopš Lisabonas līguma pieņemšanas, un mēs vēlējamies vienādos nosacījumus ar Ministru padomi attiecībā uz pilnvaru piešķiršanu Komisijai saistībā ar deleģētajiem aktiem. Tā bija grūta cīņa, bet bija tā vērtā. Apsveicu *De Brún* kundzi par šo ziņojumu un, protams, par šo procedūru, kas aizsāks jaunu periodu. Tā ir tik būtiska tāpēc, ka mēs pieņemam, iespējams, simt tiesību aktus gadā, bet deleģēto aktu skaits ir 6000, un no tā mēs varam secināt, cik svarīgi jau no paša sākuma pareizā gultnē ievirzīt jauno procedūru.

Chris Davies (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, es tikai vēlējos pateikt dažus cildinošus vārdus par mūsu tiesību aktiem. Es saprotu, ka tie balstīti uz Apvienotās Karalistes lolojumdzīvnieku pārvaldšanas shēmu, kas tika ieviesta aptuveni pirms desmit gadiem. Tā mums palīdzēja ievērojami samazināt to karantīnas noteikumu skaitu, kuri bija spēkā mūsu valstī un kuri radīja daudz pārdzīvojumu gan lolojumdzīvniekiem, gan viņu saimniekiem. Es uzzināju, ka pirmais dzīvnieks, kas izmantoja lolojumdzīvnieku pārvaldšanas shēmas sniegtās priekšrocības, bija suns *Frodo Baggins*, un kopš tā laika simtiem tūkstošu dzīvnieku pārvaldšana kļuva vienkāršāka.

Tad pirms pieciem gadiem šo tiesisko regulējumu ieviesa ES, balstoties uz ļoti līdzīgiem principiem, un tā izrādījās liela veiksmē. Tagad katru gadu visā Eiropā kopā ar saviem īpašniekiem ceļo simtiem tūkstošu dzīvnieku. Esmu dzirdējis, ka 60 % no tiem pieder britiem, un tas varētu kaut ko liecināt par britu raksturu, bet mēs šajās diskusijās tam nepieskarsimies. Protams, mēs arī esam saglabājuši vajadzīgo līdzsvaru. Bija svarīgi nodrošināt pārvietošanu, neizplatot slimības, un situācija ir tāda, ka attiecībā uz trakumsērgu ir saglabāta stingra kontrole — 2700 gadījumu pirms 20 gadiem, bet mazāk nekā 300 gadījumu pagājušajā gadā, un neviens no šiem gadījumiem neattiecas uz mājdzīvniekiem, kurus pārvalda atbilstoši šai shēmai.

Esmu zināmā mērā vilies, ka balto sesku pārvaldājumu apjomi ir mazāki, nekā es gaidīju. Kad pirmo reizi tika apspriests šis tiesiskais regulējums, daudzi balto sesku īpašnieki Apvienotajā Karalistē vērsās pie manis un jautāja, vai šajā regulējumā varētu ietvert arī viņu dzīvniekus. Viņi vēlējas tos vest uz balto sesku izstādēm visā Eiropā. Komisārs izskatās pārsteigts, bet šādas debates notika. Acīmredzot jūs varat vakcinēt balto sesku pret trakumsērgu, bet šī vakcīna neuzrādās, tādējādi tas bija problemātiski. Visbeidzot mēs nolēmām, ka balto sesku saslimstība ar trakumsērgu ir tik reti sastopama, ka mēs tos varētu iekļaut regulējumā, bet acīmredzot, pēc man sniegtās informācijas, šo dzīvnieku pārvaldājumu skaits ir bijis samērā neliels. Iespējams, viens šīs situācijas iemesls — mana atbilde uz *Jo Leinen* pausto — ir fakts, ka dažās valstīs, piemēram, Portugālē, baltie seski vēl aizvien tiek klasificēti kā kaitēkļi, tādējādi lolojumdzīvnieku īpašnieki ne īpaši vēlas vest savus dzīvniekus uz šīm valstīm. Varētu būt vēl ļaunāk — piemēram, es pieņemu, Ķīnas gadījumā.

Komisāra kungs, nobeigumā gribu sacīt — man tas ir liels panākums, ka varu uzlūkot savus vēlētājus un tad, kad viņi man vaicā, ko Eiropas Savienība ir izdarījusi viņu labā, varu atbildēt, ka mēs esam nodrošinājuši jums iespēju ņemt līdzi atvaļinājumā savus lolojumdzīvniekus — savu kaķi, suni, balto sesku.

John Stuart Agnew (EFD). – Priekšsēdētāja kungs, es zinu, ka sākotnējā ideja par lolojumdzīvnieku pasu ieviešanu ir nākusi no *Official Monster Raving Loony Party* Apvienotajā Karalistē, kas, iespējams, vislabāk raksturo šo bīstamo shēmu.

Manā valstī pastāvēja sešus mēnešus ilgs obligāts karantīnas periods mājdzīvniekiem. Saskaņā ar ES lolojumdzīvnieku pasu sistēmu šī būtiskā aizsardzība pret slimību izplatīšanos tika vienkāršotā veidā atcelta. Eiropas Komisija, kura nav vēlēta, spēja atcelt Apvienotās Karalistes demokrātiski ievēlētās valdības lēmumu un ieviest sistēmu bez karantīnas perioda, kas balstās uz vakcināciju un dokumentācijas precizitāti.

Man kā lauksaimniekam ir zināma izpratne par vakcināciju. Tas nekādā gadījumā nav garantijas veids pret to, ka dzīvnieki, šķērsojot robežas, neievedīs slimības. Vakcinācijas efektivitāti var traucēt dažādi apstākļi, piemēram, situācija, kad tiek vakcinēts dzīvnieks, kurš jau ir inficēts ar slimību, pret ko viņš tiek potēts. Arī vakcinēti dzīvnieki var būt slimības nēsātāji, lai gan neuzrāda konkrētās saslimšanas simptomus. Dažādas kvalitātes vakcīnu partijas un viltoti dokumenti ir reāla varbūtība.

Es saprotu, ka nepastāv standartizēta shēmas ieviešana. Dažas valstis pieprasa oficiālu pasi, kamēr citas valstis pieņems jebkāda veida dokumentu. Vēl citas valstis nepieņems pasi kā vakcinācijas apliecinājumu. Daudzas aviokompānijas nespēj sniegt detalizētu informāciju par oficiālajām procedūrām, un to darbinieki ir slikti sagatavoti.

Citiem vārdiem, tā ir nelaime, kas gaida īsto brīdi, lai notiktu. Manā valstī ir paruna: „Ja lieta nav salauzta, kādēļ to labot?” Šāds ieteikums Komisijā nerod dzirdīgas ausis.

(Runātājs piekrita atbildēt uz jautājumu, kas uzdots, paceļot zilo kartīti saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu)

Chris Davies (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, es cienījamam kungam tikai vēlētos pajautāt, vai viņš nedomā, ka viņa pret Eiropas Savienību vērsta tirāde būtu iedarbīgāka, ja Apvienotās Karalistes valdība nebūtu ieviesusi līdzīgu tiesisko regulējumu, pirms to izdarīja Eiropas Savienība?

John Stuart Agnew (EFD). – Priekšsēdētāja kungs, es uzskatu, ka Eiropas Savienība ir kļuvusi pārlietu liela, tajā ir pārāk daudz kultūru, un es vienkārši itin nemaz neuzticos šai sistēmai, un situācija kļūs vēl sliktāka.

Mairead McGuinness (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, es sveicu komisāru un pateicos referentei par paveikto darbu. Turpinot Agnew kunga uzskatu par „ja nav salauzts, nav jālabo”, vēlos sacīt, ka tieši to, manuprāt, mēs šeit darām: mēs pagarinām atkāpes darbības termiņu gadījumos, kad to pieprasa dalībvalstis, bet mēs pieļaujam lolojumdzīvnieku pārvadāšanu. Esmu pārliecināta, ka oficiālajiem apmeklētājiem paredzētajā balkonā sēdošie domāja, ka jautājums par lolojumdzīvnieku pārvadāšanu starp dalībvalstīm ir visai vienkāršs, bet, tā kā mēs risinām ar dzīvnieku veselību un, protams, arī ar cilvēku veselību saistītus jautājumus, tas tomēr nav tik vienkāršs. Mums šajā jomā ir nepieciešami stingri noteikumi un pārbaudes, bet mums arī jāsaprot, ka daudziem britiem un citu dalībvalstu iedzīvotājiem patīk sev līdzī vadāt lolojumdzīvniekus.

Manas raizes saistībā ar šo ziņojumu bija tādas, ka tas varētu iestrēgt tehnisko īpatnību dēļ, ņemot vērā Lisabonas līgumu, par ko, godīgi sakot, daudziem cilvēkiem ārpus šī Parlamenta nevajadzētu uztraukties vai pat zināt, jo tas bija nozīmīgs mums, Parlamentam. Es uzskatu, ka referente šo jautājumu mūsu vārdā ir atrisinājusi ļoti labi, un viņai par to ir pausta atzīnība. Pastāvēja nopietnas bažas, ka, ja tas būtu palaists garām, mums nebūtu instrumentu, ar ko risināt Zviedrijas, Īrijas, Apvienotās Karalistes un citu valstu gadījumus. Bet patlaban mēs esam uz pareizā ceļa.

Es uzskatu, ka nākotne ir daudz būtiskāka. Komisāra kungs, jūs minējāt, ka jums ir nodoms pievērsties jaunam tiesiskajam regulējumam šajā jomā. Es domāju, ka šajā posmā mums būtu jārunā par to. Mēs visi šajā Parlamentā vēlamies, lai būtu augsti dzīvnieku un cilvēku veselības standarti, un jaunajam regulējumam, ko jūs solāt, to vajadzētu nodrošināt.

Tādēļ izsaku atzīnību referentei un pārējiem, kas sagatavoja šo ziņojumu. Tajā ir apmierinātas visu intereses, lai gan varbūt ne gluži visu, ja runājam par šeit klātesošajiem galēji kreisajiem spēkiem, tomēr lielākās mūsu daļas gan. Es ceru, ka jūs veiksiet izvērtēšanu un plašu apspriešanos par to, kas mums ir nepieciešams jaunajā tiesiskajā regulējumā par lolojumdzīvnieku pārvietošanu. Mums šāds regulējums ir par lauku saimniecību dzīvniekiem. Mums ir nepieciešami vienkāršoti, bet efektīvi noteikumi attiecībā uz lolojumdzīvniekiem.

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Priekšsēdētāja kungs, Komisija ir sagatvojusi atzinīgi vērtējamu priekšlikumu attiecībā uz regulas par dzīvnieku veselības prasībām, kas piemērojamas lolojumdzīvnieku pārvadāšanai, grozīšanu. Es esmu jo īpaši gandarīta, ka tas mums ļaus pagarināt periodu, kura laikā vairākas valstis, arī Zviedrija, var saglabāt stingrākus noteikumus attiecībā uz trakumsērgu un pundurlenteni.

Zviedrijas Lauksaimniecības ministrija, kas ir atbildīgā iestāde Zviedrijā, ir paudusi — ja nebūtu bijusi iespēja veikt īpašas pārbaudes, Zviedrijā būtu ieviesies, piemēram, lentenis. Tas negatīvi ietekmētu brīvas piekļuves iespēju lauku teritorijām, kas ir būtiska iedzīvotāju ikdienas daļa tādā valstī kā Zviedrija.

Es vēlētos pateikties Komisijai, referentei un ēnu referentiem par mūsu prasību uzklaušanu, tādējādi ļaujot ieviest to, kas sākotnēji ir pagaidu risinājums.

SĒDI VADA: E. McMILLAN-SCOTT

Priekšsēdētāja vietnieks

Nessa Childers (S&D). – Priekšsēdētāja kungs! Vispirms es vēlētos pateikties savai kolēģei *B. de Brún* par rūpīgo darbu, gatavojot šo ziņojumu.

Pagājušajā gadā Belfāstas Karaliskajā Viktorijas slimnīcā mirušās 38 gadus vecās sievietes gadījums bija neliels atgādinājums par pastāvīgo apdraudējumu, ko Īrijai rada trakumsērga. Uzskata, ka viņa saslima ar šo slimību atvaļinājuma laikā Dienvidāfrikā, kad reiz centās pārtraukt divu suņu cīņu.

Nesen četriem cilvēkiem Dublinā nācās saņemt profilaktiskās vakcīnas, jo viņus sakoda kāds nelegāli ievests kaķēns, kurš bija sācis dīvaini uzvesties.

Trakumsērga ir viena no vecākajām zoonotiskajām infekcijām, kas skar cilvēkus, un tā vienmēr izraisa nāvi, tiklīdz ir parādījušies simptomi. Pasaules mēroga ceļošanas shēmas nozīmē, ka šī slimība vienmēr var piekļaut arī pie mūsu durvīm.

Tieši tāpēc Īrijā piemēro stingru karantīnu ievestajiem dzīvniekiem, un tikai šo stingro pasākumu dēļ mēs spējam saglabāt tādas valsts statusu, kurā nav trakumsērgas. Lai tas tā paliktu arī turpmāk, ir svarīgi nepieļaut, ka 2010. gada jūlijā tiek izbeigts pārejas nolīgums, kuru šajā priekšlikumā ierosināts pagarināt līdz nākamā gada beigām.

Ierosinātie papildu drošības pasākumi ir nozīmīgi gan cilvēku, gan dzīvnieku veselībai, jo tie palīdzēs cīņā ne tikai pret trakumsērgu, bet arī pret konkrētām ērcu sugām un lenteniem, kuru pašlaik Īrijā nav.

Pieņemot šo priekšlikumu, Parlaments veicinātu cīņu pret trakumsērgu un nodrošinātu pamatu šīs slimības izskaušanai visā Eiropā. Tādēļ šis jautājums noteikti ir steidzams.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Es atbalstu grozījumu regulā par dzīvnieku veselības prasībām, kas piemērojamas loļojumdzīvnieku nekomerciālai pārvietošanai, jo tas *de facto* veicina pārrobežu pārvietošanos Eiropas Savienībā.

Es gribētu arī izteikt atzinību referentei par paveikto darbu, sagatavojot šo ļoti kvalitatīvo ziņojumu, kurā ietverti pasākumi, kas veicinātu vakcinēšanu pret trakumsērgu un citām slimībām, kā arī turpmāki profilaktiskie pasākumi. Es esmu pārliecināts, ka, pieņemot šādus pasākumus, mēs pilnībā saskaņosim standartus Eiropas Savienības iekšējā tirgū un centisimies panākt, lai aktīvāk nekā līdz šim tiktu novērsts apdraudējums, ko rada šo slimību pārnēsāšana.

Tomēr es apzinos risku un apdraudējumu, ko rada dzīvnieku pārvadāšana, un tāpēc es atbalstu saprātīgu pārejas perioda pagarināšanu tādām dalībvalstīm kā Malta, Īrija un Zviedrija, kuru iekšējie standarti ir stingrāki. Tā ir apdomīga pieeja, kurā uzmanība galvenokārt veltīta profilaksei un tiek ņemtas vērā attiecīgo valstu īpatnības.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – (RO) Vispirms es gribētu apsveikt referenti par rūpīgi paveikto darbu, kā arī visus tos, kam izdevās panākt šo kompromisu. Esmu gandarīta, ka šajā ziņojumā dalībvalstīm ļauts arī turpmāk īstenot pasākumus aizsardzībai pret trakumsērgas izplatību, tādējādi radot iespēju pēc 2011. gada brīvi un droši pārvadāt loļojumdzīvniekus visā Eiropā.

Manuprāt, ir panākts labs kompromiss, kas ļauj efektīvi reaģēt, ja dalībvalstīm ir pamatotas bažas par konkrētu slimību izplatību, vienlaikus nodrošinot, ka, izmantojot deleģētās pilnvaras, Komisija apspriedīsies ar vairākiem Komisijas, dalībvalstu, NVO vai dalībvalstu parlamentu ekspertiem.

Mēs arī esam saņēmuši rakstiskus apliecinājumus, ka šis ziņojums neradīs precedentu turpmākai deleģēto pilnvaru izmantošanai. Tāpēc tiks ņemtas vērā Parlamenta bažas par precedentu radīšanu jaunajai komitoloģijas procedūrai, kas paredzēta Lisabonas līgumā.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Eiropas Savienības centieni apturēt vai pilnībā izskaust tādas dzīvnieku epidēmijas un slimības kā trakumsērga, protams, ir milzīgas uzslavas cienīgi, un neapšaubāmi pozitīvi ir tas, ka tiek veikti pasākumi, lai atvieglotu pārrobežu ceļošanu kopā ar loļojumdzīvniekiem.

To atvieglos tādi saprātīgi pasākumi kā Eiropas Vakcinācijas karte, vakcinācijas programmas vai pat loļojumdzīvnieku elektroniska identificēšana. Tomēr, cik man zināms no mūsu pieredzes Austrijā, pastāv arī zināms apdraudējums. Piemēram, nelikumīga kucēnu ieviešana no lētajām Austrumeiropas valstīm Centrāleiropā vai Eiropas Savienībā atkārtoti izraisa šo slimību izplatību.

Masveidīga dzīvnieku pārvadāšana Eiropas Savienībā, arī Austrijā, varētu raisīt bīstamu slimību atkārtēšanos. Turklāt savvaļas dzīvnieki spēj izvairīties no robežkontrolēm un, protams, var atkārtoti izraisīt dzīvnieku epidēmiju, piemēram, trakumsērgas, izplatīšanos. Šajā jomā nāksies veikt pasākumus.

John Dalli, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs! Es domāju, ka mēs visi varam lepoties ar straujo progresu, kas šajā jomā panākts ārkārtēja laika trūkuma apstākļos un sarežģītā juridiskā kontekstā.

Pārejas režīma pagarināšana par 18 mēnešiem attiecībā uz dzīvnieku pārvadāšanas regulējumu piecās dalībvalstīs dos šīm valstīm laiku pielāgoties režīmam, ko piemēro pārējām Eiropas Savienības dalībvalstīm. Es arī esmu apstiprinājis, ka Komisija neplāno ierosināt šī pārejas perioda turpmāku pagarināšanu.

Tajā pašā laikā tas ļaus Komisijai sagatavot vispusīgu priekšlikumu, kura mērķis ir pārskatīt visu regulējumu kopumā un it īpaši saskaņot iepriekšējos komitoloģijas noteikumus atbilstīgi Lisabonas līguma garam.

Man jāpiekrīt, ka Eiropas iedzīvotājiem šis ir nopietns jautājums, un es priecājos, ka mēs esam sekmīgi to atrisinājuši.

Bairbre de Brún, referente. – (GA) Priekšsēdētāja kungs! Es arī vēlētos sveikt komisāru *J. Dalli* Eiropas Parlamentā, un es arī priecājos par iespēju strādāt kopā ar viņu. Es atzinīgi vērtēju komisāra šāvakara paziņojumu Parlamentam. Kā viņš teica, mana ziņojuma būtība atbilst priekšlikumā paustajai Komisijas pieejai.

Es arī gribētu pateikties visiem, kas uzstājās šajās debatēs; vairākums atbalstīja ierosināto sistēmu, un tikai daži iebilda pret to.

Komisijas priekšlikumā un manā ziņojumā izmantota zinātniska pieeja. Ņemot vērā atšķirīgo situāciju dalībvalstīs attiecībā uz trakumsērgu, Komisija izvēlējās piesardzīgu pieeju. Lietderīgi ir tas, ka ierosinātā pagarinājuma termiņš sakrīt ar laikposmu, kurā paredzams, ka Eiropas Komisija pārtrauks ES finansējuma piešķiršanu vakcinācijas programmai, kuras mērķis ir izskaust trakumsērgu, ko pārnēsā savvaļas dzīvnieki dažās dalībvalstīs.

Kā saistībā ar ierosināto termiņu minēja komisārs *Dalli* un *Vālean* kundze — pašreizējo struktūru var mainīt un darbinieki var pārkvalificēties. Pārejas sistēma tiks pagarināta piecās dalībvalstīs līdz 2011. gada beigām, un pēc tam noteikumi par lolojumdzīvnieku nekomerciālu pārvietošanu būs vienādi visā Eiropas Savienībā. Pa to laiku cilvēki varēs šķērsot ES robežas kopā ar saviem lolojumdzīvniekiem, bet pārejas sistēma tiks saglabāta, lai dažas dalībvalstis šajā laikposmā varētu piemērot stingrāku kontroli.

Es vēlreiz gribētu pateikties visiem, kas palīdzēja šajā darbā. Lai gan darbs reizēm bija sarežģīts un grūts, tas bija tā vērts. Paldies jums visiem!

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsošana notiks rīt (otrdien, 2010. gada 9. martā).

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Pavel Poc (S&D), rakstiski. – (CS) Regulas (EK) Nr. 998/2003 par dzīvnieku veselības prasībām, kas piemērojamas lolojumdzīvnieku nekomerciālai pārvietošanai, kura stājās spēkā 2003. gada 3. jūlijā, mērķis bija vienkāršot lolojumdzīvnieku īpašnieku ceļošanu kopā ar saviem lolojumdzīvniekiem. To bija plānots panākt, ieviešot pasi, kurā apstiprināts, ka dzīvnieks ir vakcinēts pret trakumsērgu, un uzliekot par pienākumu iezīmēt dzīvniekus, lai tie būtu skaidri identificēti. Papildus centieniem padarīt sākotnējo regulu specifiskāku tehniskā ziņā ierosinātais grozījums atkal pagarina laikposmu, kurā ceļošana ar suņiem un kaķiem uz Apvienoto Karalisti, Īriju, Maltu, Somiju un Zviedriju ir pakļauta stingrākām prasībām. Atšķirības starp iepriekš minēto dalībvalstu aizsardzības pasākumiem, it īpaši atšķirīgie potēšanas un seroloģisko pārbauzu termiņi, kā arī termiņš pārbaudēm uz parazītu esību, nevajadzīgi sarežģī ceļošanu ar lolojumdzīvniekiem Eiropas Savienībā un palielina ceļošanas izmaksas. Tas nozīmē, ka diezgan daudz ES iedzīvotāju, kas izmantos savas tiesības brīvi pārvietoties starp ES dalībvalstīm, vēl pusotru gadu tiks nevajadzīgi diskriminēti. Noteiktā laikposma atkārtota pagarināšana var norādīt uz to, ka Komisija sākotnējā direktīvā ir nepareizi noteikusi termiņu, nerēķinoties ar reālo situāciju, vai ka atsevišķas dalībvalstis nav varējušas vai nav vēlējušas laikus īstenot Regulu Nr. 998/2003. Katrā ziņā šādi izņēmumi neliecina par objektīvu Komisijas pieeju vispārējo režīmu īstenošanai ES dalībvalstīs.

16. Direktīvas par kompleksiem ceļojumiem pārskatīšana (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir Komisijas paziņojums par Direktīvas par kompleksiem ceļojumiem pārskatīšanu.

John Dalli, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs! Esmu pateicīgs par iespēju sniegt jums jaunāko informāciju par Komisijas darbu, kas saistīts ar Direktīvas par kompleksiem ceļojumiem pārskatīšanu. Kad 1990. gadā tika pieņemta šī direktīva, kompleksie ceļojumi bija vispopulārākais brīvdienu pavadīšanas veids. Kopš tā laika tirgū ir notikušas būtiskas pārmaiņas — interneta attīstība ir radījusi iespēju patērētājiem veikt rezervācijas tieši pie ceļojumu rīkotājiem, lidsabiedrībām un viesnīcām. Turklāt zemo cenu lidsabiedrību straujā attīstība ir radikāli mainījusi lidsabiedrību piedāvājumu. Tas ir palielinājis konkurenci un patērētāju izvēli ceļojumu tirgū.

Mūsdienās vairums ES iedzīvotāju paši plāno savus brīvdienu ceļojumus, nevis iegādājas iepriekš noteiktus kompleksos ceļojumus. Šo pārmaiņu dēļ arvien vairāk patērētāju, dodoties brīvdienu ceļojumā, ir neaizsargāti. Mēs arī apzināmies, ka spēkā esošā direktīva brīvdienu ceļojumu nozarē ir radījusi nevienlīdzīgus konkurences

apstākļus, kad dažus ceļojumu rīkotājus regulē direktīva, bet uz citiem tā neattiecas, pat ja tie pārdod līdzīgus produktus.

Turklāt direktīvas obligātā saskaņošana ir radījusi tiesiskā regulējuma sadrumstalotību dalībvalstīs. Tas nozīmē, ka spēkā esošie tiesību akti varētu būt novecojuši.

Tādēļ Komisija sāka ietekmes novērtējuma procesu, lai sagatavotos Direktīvas par kompleksiem ceļojumiem pārskatīšanai jau pagājušajā gadā. Saistībā ar ietekmes novērtējuma sagatavošanu Komisija 2009. gada novembrī publicēja pētījumu par kaitējumu patērētājiem tā saucamo dinamisko komplekso ceļojumu jomā.

Vienlaikus Komisija sāka sabiedrisko apspriešanu par direktīvas pārskatīšanu. Minētā apspriešana beidzās 2010. gada 7. februārī. Patlaban Komisija izskata vairāk nekā 170 atbildes, kas arī tiks ietvertas ietekmes novērtējumā. Iespējamās pārskatīšanas apjoms būs atkarīgs no ietekmes novērtējuma rezultātiem.

Tomēr es gribētu īsi izskaidrot šā darba pamatprincipus. Pirmkārt, ja mēs vēlamies panākt, lai patērētāji būtu droši par saviem brīvdienų ceļojumu pirkumiem, galvenais ir garantēt augstu aizsardzības līmeni. Otrkārt, mums jāuzlabo iekšējā tirgus darbība it īpaši attiecībā uz ceļojumiem, jo šajā jomā bieži tiek veikti pārrobežu pirkumi. Tāpēc šis būtu piemērots gadījums, lai vēl vairāk saskaņotu attiecīgos dalībvalstu tiesību aktus. Visbeidzot es domāju, ka ir jārada vienlīdzīgāki konkurences apstākļi uzņēmumiem, kas pārdod kompleksos ceļojumus.

Komisija plāno nākt klajā ar priekšlikumu 2011. gada sākumā. Galvenais pārskatīšanas uzdevums būs noteikt direktīvas darbības jomu. Komisija apsvērs iespējas paplašināt direktīvas darbības jomu, aptverot plašākas ceļojumu iespējas, tai skaitā „dinamiskos kompleksos ceļojumus”. Tas varētu palīdzēt mainīt tendenci, ka samazinās to patērētāju skaits, kuri ir aizsargāti, dodoties brīvdienų ceļojumā.

Mums jāatjaunina dažādās prasības, kas attiecas uz informāciju, un jāprecizē līgumslēdzēju profesionālu puses pienākumi un saistības. Visbeidzot, lai uzlabotu patērētāju informētību, Komisija veiks pētījumu par izmaksām un ieguvumiem, kas rastos, ieviešot standartizētu komplekso ceļojumu marķējumu, kuram jābūt norādītam, pārdodot kompleksos ceļojumus.

Līdztekus šim darbam Komisija pēc Parlamenta nesenā pieprasījuma pārbauda iespējas lidsabiedrības maksātnespējas gadījumā pastiprināt to pasažieru aizsardzību, kuri iegādājušies atsevišķas aviobiļetes.

Komisija 2009. gada sākumā publicēja neatkarīgu ziņojumu, kurā izpētītas dažādas iespējas lidsabiedrību maksātnespējas seku novēršanai. Mēs arī 2009. gada 15. decembrī sākām sabiedrisko apspriešanu par turpmākajām gaisa transporta pasažieru tiesībām. Šie elementi veidos ietekmes novērtējuma pamatu. Mūsu mērķis ir līdz 2010. gada beigām iepazīstināt Parlamentu ar piemērotākajiem aizsardzības pasākumiem lidsabiedrību maksātnespējas gadījumā.

Andreas Schwab, PPE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Vispirms es savas grupas vārdā gribētu pateikties komisāram J. Dalli par paskaidrojumiem un doto solījumu, ka 2011. gadā viņš plāno sākt 1990. gada Direktīvas par kompleksiem ceļojumiem pārskatīšanu. Tas patlaban ir vispiemērotākais laikposms, ko mums vajadzētu izmantot, jo komplekso ceļojumu jomā ir virkne gadījumu, kad patērētāji nav pietiekami informēti par savām tiesībām. Piemēram, daudzās tīmekļa vietnēs ir papildu saites, ar kuru starpniecību patērētāji tiek vilināti rezervēt papildu piedāvājumus, lai gan uz šiem piedāvājumiem neattiecas aizsardzības mehānisms, kāds paredzēts sākotnējiem piedāvājumiem. Runa galvenokārt ir par zemo cenu lidsabiedrībām.

Otrkārt, vairumā Eiropas Savienības dalībvalstu minēto zemo cenu lidsabiedrību dēļ tiesas dokumentu izsniegšana nav iespējama, radot būtisku šķērslī patērētāju aizsardzībai, ja patērētāji vēlas aizstāvēties tiesiskā ceļā. Šī situācija ir pilnībā jāmaina ar jaunā direktīvas priekšlikuma starpniecību.

Treškārt, mums arī jāuzdod jautājums pašiem sev, vai gaisa transporta pasažieru tiesības un tās tiesības, kas ir spēkā saskaņā ar pašreizējo Direktīvu par kompleksiem ceļojumiem, tālākā nākotnē nevajadzētu apvienot kopīgā dokumentā, lai novērstu pretrunas starp abu tiesību aktu elementiem.

Ceturtkārt, es uzskatu — un uz to norādījāt arī jūs, komisāra kungs —, ka ceļojumu aģentūru novērtējums, kas katrā valstī ir atšķirīgs, nozīmē arī to, ka ceļojumu aģentiem ir ļoti sarežģīti nodrošināt preču un pakalpojumu pārrobežu piedāvājumu. Dažās valstīs ceļojumu aģentiem un komplekso ceļojumu rīkotājiem ir vienāda atbildība; citās valstīs, piemēram, manā valstī, ceļojumu aģenti ir tikai starpnieki. Šajā jomā būtu vēlams, ja mēs Eiropas līmenī beidzot vienotos par principiem, kas vienkāršotu ceļojumu aģentu pārrobežu darbu.

Tā kā patērētāji arvien vairāk izmanto internetu, komplekso ceļojumu pārdošana internetā turpmāk arī būtu attiecīgi jāmarķē, tādējādi nepieļaujot ļaunprātīgas izmantošanas iespēju.

Alan Kelly, S&D grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs! Šīs debates notiek tūrismam, gaisa satiksmes nozarei un patērētāju aizsardzībai ļoti piemērotā laikā.

Mēs pieredzējām vasaru, kad šķita, ka puse Eiropas iedzīvotāju nespēj atgriezties mājās no sava brīvdienu galamērķa, jo viena pēc otras bankrotēja gan lidsabiedrības, gan ceļojumu aģentūras, bet patērētāji bija spiesti uzturēties svešajās valstīs tālu prom no saviem tuviniekiem. Bija skaidrs, ka mūsu tiesību akti nespēj pienācīgi aizsargāt patērētājus. Mēs saņēmām vairākus ziņojumus no pasažieriem, kuriem nebija sniegta nekāda informācija par to, kad viņi varētu nokļūt mājās; viņiem nebija nekādas skaidrības, kas ir tehniski atbildīgs par šo situāciju; viņiem netika piedāvāts neviens tālruņa numurs informācijas iegūšanai un nebija skaidrs, kā saņemt kompensāciju pēc atgriešanās mājās.

Tāpēc es atzinīgi vērtēju šīs laikus sarīkotās debates un Komisijas centienus atrisināt šo jautājumu, jo mēs visi pārāk ilgi bijām atstājuši šo jomu pašplūsmā. Daudzas problēmas, kas saistītas ar Direktīvu par kompleksiem ceļojumiem, jau pirms desmit gadiem tika uzrādītas Parlamenta ziņojumā, bet kopš tā laika gandrīz nekas nav mainījies. Es zinu, ka ierosinātajā Direktīvā par patērētāju tiesībām daži jautājumi tiks risināti, tomēr attiecībā uz pārrobežu ceļojumiem ar lidmašīnām ir vajadzīgi papildu Eiropas tiesību akti patērētāju aizsardzībai.

Jau pats minētā tiesību akta nosaukums, kas vēl arvien ir „Direktīva par kompleksiem ceļojumiem”, liecina, ka šis tiesību akts ir novecojis. Vairums patērētāju vairs neizmanto kompleksos ceļojumus, ja viņi vēlas atrast lētāku brīvdienu pavadīšanas veidu un apskatīt pasauli. Manā valstī Īrijā 40 % ceļotāju neizmanto kompleksos ceļojumus, un es zinu, ka tā notiek arī daudzās citās dalībvalstīs. Lielākā daļa cilvēku tagad paši organizē savus ceļojumus, rezervējot tos tiešsaistē tādās vietnēs kā *Tripadvisor*, ar kuru starpniecību viņi ļoti sekmīgi paši kļūst par savu ceļojumu aģentiem. Tagad mūsu uzdevums ir atspoguļot mūsu tiesību aktos šīs pārmaiņas patērētāju ieradumos.

Viens no svarīgākajiem uzdevumiem, sagatavojot jebkuru pārskatu, ir skaidri parādīt patērētājam, kas ir atbildīgs kavētu vai atceltu lidojumu gadījumā. Ceļojumu birojiem ir jābūt pilnvarotiem sniegt ļoti skaidru informāciju. Patērētāji jāinformē par to, kur šādu informāciju var iegūt, un jāiepazīstina ar viņu tiesībām šādos apstākļos.

(Priekšsēdētājs lūdza runātāju runāt lēnāk tulku labad)

Spēkā esošajos tiesību aktos atbildība nav skaidri noteikta. Vai tad, ja noticis starpgadījums, atbildīga ir lidsabiedrība? Vai tā ir ceļojumu aģentūra? Vai tā ir lidosta vai dzelzceļa stacija? Kur patērētājam jāvērsas, lai iegūtu informāciju? Parasti šādās situācijās informācija tiek haotiski iegūta no dažādiem avotiem, un neviens nezina, kā rīkoties tālāk.

Ja mēs vēlamies veidot tādu Eiropas ekonomiku, kuras pamatā ir pārrobežu tirdzniecība, patērētājiem ir jāzina gan savas tiesības, gan tas, kā tās izmantot un darīt zināmas. Piemēram, es zinu, ka ir gandrīz neiespējami atrast lidsabiedrības sūdzību nodaļu. Kā jūs varat saņemt kompensāciju, ja jūs nezināt, kur to prasīt?

Es aicināšu — un ceru, ka Komisija to ņems vērā, — ietvert klientu apkalpošanas pamatprincipus visiem saprotamos un vienkāršos tiesību aktos, par kuriem tiek sniegta skaidra informācija. Ar tiesību aktu atjaunināšanu vien nepietiek. Dalībvalstu pienākums ir informēt pilsoņus par jauno tiesību aktu, tiklīdz par to panākta vienošanās.

Visbeidzot Komisija varētu apsvērt vēl vienu jautājumu: cik izmaksā lidojums? Mēs visi zinām, ka reklamētajā cenā nav iekļauti nodokļi un piemaksas, piemēram, par reģistrāciju, par papildu bagāžu, īstenībā gandrīz par visu. Šīs direktīvas pārskatīšana ir piemērots brīdis likt ceļojumu aģentūrām un lidsabiedrībām nodrošināt labāku pārredzamību, un mums ir jāizmanto šī izdevība.

Gesine Meissner, ALDE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Komisāra kungs, vispirms es gribētu jūs sirsnīgi sveikt ALDE grupas vārdā. Jūs jau teicāt, ka plānojat pārskatīt direktīvu, kuru mēs šobrīd apspriežam.

Mēs varam būt patiesi gandarīti par to, ka dzīvojam Eiropā, jo Eiropas Parlamentā mēs pat varam diskutēt par ceļošanu kopā ar baltajiem seskiem un citiem lolojumdzīvniekiem. Tā bija iepriekšējo debašu tēma, un es priecājos un esmu lepna, ka esmu eiropiete, jo mēs varam reglamentēt šo jomu, lai aizsargātu patērētājus un dzīvniekus.

Tomēr tagad mēs runājam par ceļojošiem cilvēkiem. Eiropā tiesības ceļot ir ļoti nozīmīgas. Mēs vēlamies mobilitāti un personu pārvietošanās brīvību, un mēs esam apsvēruši, kā to nodrošināt. Pirms divdesmit gadiem mums bija direktīva, kas reglamentē kompleksos ceļojumus, lai cilvēks varētu teikt: „Es varu apceļot citas valstis, priedēties par pārējo Eiropas valstu krāšņumiem, būdams pārliecināts, ka manas tiesības ir aizsargātas. Mani laikus informēs par to, kas ir sagaidāms, es netikšu maldināts, informācija būs pareiza, un, ja kaut kas neizdosies, es saņemšu kompensāciju.” Tas bija pirms 20 gadiem.

Kā jūs teicāt, komisāra kungs, kopš tā laika daudz kas ir mainījies. Mūsdienās cilvēki bieži paši veic rezervācijas internetā, un tādējādi rodas nepilnības sistēmā. Pirms sešiem mēnešiem mēs Transporta komitejā izvirzījām jautājumu transporta komisāram, jo saistībā ar *SkyEurope* Slovākijā mums bija gadījums, kad pasažieri, kas izmantoja zemo cenu lidsabiedrības pakalpojumus, bija spiesti uzturēties lidostās un netika nogādāti galamērķī. Patiesībā tas bija jautājums par nelielu sistēmas nepilnību, kas skāra tos cilvēkus, kuri bija veikuši rezervācijas internetā, neizmantojot kredītkarti, tomēr mēs vēlamies, lai cilvēki Eiropā varētu brīvi pārvietoties un patiesi izbaudīt savas brīvdienas, vienlaikus būdami aizsargāti.

Tas nozīmē, ka, ja mums ir nepilnības sistēmā patērētāju aizsardzības ziņā un ja mēs vēlamies augstus standartus patērētāju aizsardzībai Eiropā, mums ir jāpārskata Direktīva par kompleksiem ceļojumiem un arī jāapsver, vai mums ir vajadzīgs īpašs regulējums gaisa transporta pasažieriem, kā jau to pieminēja mans kolēģis. Mums tas būs vēl jāapspiež, un es jau ar lielām cerībām to gaidu, jo mums ir jābūt iespējai ceļot laimīgi un droši ne vien kopā ar dzīvniekiem, bet, protams, arī kopā ar mūsu ģimenēm.

Frieda Brepoels, Verts/ALE grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi! Kā jau minēja mūsu jaunais komisārs, tiesiskais regulējums vairs neatbilst reālajai situācijai ceļojumu tirgū, kurā notikušas ievērojamas pārmaiņas, un tas ir radījis ļoti daudz problēmu un lielu neapmierinātību ne vien patērētāju vidū, bet arī starp ceļojumu aģentūrām un ceļojumu rīkotājiem. Lai gan ceļojumos dodas arvien vairāk cilvēku, ir skaidri redzams, ka krasi samazinājies to cilvēku skaits, kuri vēl aizvien ir efektīvi aizsargāti saskaņā ar spēkā esošo direktīvu.

Eiropas Parlaments jau gadiem ilgi ir aicinājis pārskatīt šo direktīvu. Kā jūs teicāt, neatrisinātie jautājumi un iespējamie risinājumi ir ļabi zināmi. Tikko ir pabeigta vēl viena sabiedriskā apspriešana. Manuprāt, tagad ir pēdējais laiks to izdarīt. Es atzinīgi vērtēju Komisijas paziņojumu, bet es gribētu tikai norādīt uz dažiem konkrētiem jautājumiem, kas mums ir ļoti svarīgi.

Pirmkārt, noteikti ir jāprecizē un pat jāpaplašina direktīvas darbības joma. Kā jau mēs dzirdējām, aizvien vairāk patērētāju apvieno dinamiskos kompleksos ceļojumus vai rezervē atsevišķus ceļojumu pakalpojumus. Pavisam nesen saistībā ar *Eurostar* problēmām mēs redzējām, ka tūkstošiem tūristu nonāca sarežģītā situācijā, jo viņiem netika izmaksātas kompensācijas ne par viesnīcām, ne par iegādātajām teātra biļetēm. Tas ir nepieņemami.

Es uzskatu, ka šajā direktīvā nozīmīga vieta jāatvēl arī pasažieru tiesībām. Mums jāpievērš pienācīga uzmanība lielajām atšķirībām ceļojumu tirgū un atšķirīgajiem patērētāju ceļošanas paradumiem dažādās dalībvalstīs, un, protams, arī dalībvalstu tiesu praksei, bet saskaņošana ir vajadzīga, jo daži jēdzieni ievērojami atšķiras, piemēram, „ceļojuma rīkotājs”, „aģents” un „nepārvarama vara”. Es esmu iepazinusies ar dokumentu par Komisijas veikto sabiedrisko apspriešanu 2007. gadā, kurā ietverta patiesi ļoti precīza nozares un ieinteresēto personu sniegtā informācija, tāpēc man jājauc, kur ir problēma. Kāpēc mēs jau tagad nepieņemam lēmumu? Ir arī izskanējuši aicinājumi ieviest tā saucamo ceļojumu aizsardzības marķējumu. Es gribētu dzirdēt komisāra viedokli šajā jautājumā.

Mans otrais jautājums attiecas uz ceļojumu aģentūru nozīmi un atbildību. Tai jābūt skaidrāk definētai, jo internets sniedz informācijas pārbagātību patērētājiem, bet šī informācija nebūt nav uzticama un pat var nodarīt nopietnu kaitējumu, piemēram, ir ārkārtas gadījumi, kad cilvēki ir samaksājuši par brīvdienu mājām, kas patiesībā nemaz neeksistē. Tāpēc attiecībā uz ceļojumu aģentūru nozīmi ir jāparedz precīzāki noteikumi.

Mēs jau runājam par maksātspēju. Parlaments savā rezolūcijā nepārprotami aicina ieviest labāku aizsardzību cietušajiem pasažieriem. Tā kā es dzīvoju pierobežas reģionā starp Flandriju un Nīderlandi, es arī gribētu aicināt pievērst īpašu uzmanību pārrobežu tirdzniecībai, jo aizsardzība bieži vien ir tikai ceļojuma līgums, kas noslēgts konkrētā dalībvalstī.

Mans pēdējais jautājums attiecas uz patērētājiem sniegto informāciju par cenām. Lielākajā daļā citu nozaru pārdodamo pakalpojumu cenām ir jābūt noteiktām un jāietver visas izmaksas; tādām ir jābūt arī ceļojumu pakalpojumu cenām. Vai jūs man piekristat? Es vēlētos dzirdēt jūsu viedokli šajā jautājumā. Patērētāju tiesībām jābūt precizētām un noteiktākām, un jāpiemēro īpašas prasības attiecībā uz informāciju arī nepārvaramas

varas gadījumā un ja mainās vairāki piedāvātie ceļojuma pakalpojumi. Iespējams, jaunajā direktīvā mums arī jāapsver sankciju ieviešana. Es ceru, ka Komisija jau tuvākajā laikā nopietni pievērsīsies šim jautājumam un iesniegs apspriešanai Parlamentā jaunu priekšlikumu.

Adam Bielan, ECR grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs! ES Direktīva par kompleksiem ceļojumiem, kuru šodien apspriežam, tika pieņemta 1990. gadā, tas ir, pirms 20 gadiem, tātad tajā laikā, kad vispopulārākais brīvdienu pavadīšanas veids bija divu nedēļu komplekss ceļojums, kas parasti tika rezervēts ceļojumu aģentūrā un izraudzīts ceļojumu katalogā.

Minētā direktīva paredzēta, lai nodrošinātu būtiskus patērētāju aizsardzības līdzekļus šādu komplekso ceļojumu gadījumā, ietverot galvenokārt skaidru informāciju par piedāvāto pakalpojumu kompleksu, tiesībām atteikties no ceļojuma, kompensāciju par zemāka standarta pakalpojumiem nekā pasūtītie un jautājumiem par ceļojumu aģentūru maksātspēju. Problēma ir tā, ka pēdējo 20 gadu laikā ir pilnībā mainījies uzņēmējdarbības modelis un patērētāju paradumi. Es pats vairumā gadījumu rezervēju savus brīvdienu ceļojumus internetā, un tāpat rīkojas daudzi gan Polijā, gan visā Eiropas Savienībā. To cilvēku īpatsvars, kuri rezervē ceļojumus šādā veidā, patlaban sasniedzis 23 %. Dažās valstīs, piemēram, Īrijā un Zviedrijā, šis īpatsvars ir ļoti augsts, proti, 40 %, bet tajā pašā laikā gandrīz divas trešdaļas iedzīvotāju, kuri šādi iegādājas brīvdienu ceļojumus, neapzinās, ka viņu intereses tiek aizsargātas ievērojami zemākā līmenī salīdzinājumā ar tiem, kuri joprojām iegādājas brīvdienu ceļojumus tradicionālā veidā. Mums ir jācinās pret to. Esmu gandarīts, ka Eiropas Komisija beidzot ir izvirzījusi šo jautājumu. Manuprāt, 20 gadi noteikti ir pārāk ilgs laiks.

Es ceru, ka šodien mēs dzirdēsim Komisijas atbildi par to, kad direktīva tiks pārskatīta un kāda būs šīs pārskatīšanas ievirze. Tomēr nedrīkst būt tā, ka Eiropas Parlaments vai citas ES iestādes mudina Eiropas Savienības iedzīvotājus izmantot elektroniskās tirdzniecības pakalpojumus un arī iegādāties pakalpojumus pārrobežu tirdzniecībā, tajā pašā laikā nepiedāvājot līdzvērtīgu aizsardzību iedzīvotājiem, kuri tā rīkojas.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Kompleksos ceļojumus uz citām dalībvalstīm līdz šim ir sarežģījušas ne vien atšķirības patērētāju aizsardzībā, bet arī atšķirīgās valodas. Jau pagājuši 15 gadi, kopš Eiropas Savienībā ir ieviesta būtiska pamataizsardzība, kā arī vienotas procedūras. Manuprāt, šo procedūru pārskatīšanai jānotiek kontrolēti ar nosacījumu, ka tās ir pakļautas vispārējai standartizācijai, lai nodrošinātu brīvību sniegt pakalpojumus. Ceļotāju vajadzības var atšķirties katrā valstī. Kopumā es arī uzskatu, ka ir bīstami visu mērot ar vienu mērauklu un īstenot kampaņu par atbilstības ieviešanu visās jomās.

Ja mēs vēlamies, lai ceļojumu aģentūras uzņemtos lielāku atbildību nekā ceļojumu starpnieki, mums jāapzinās, ka tas var radīt nopietnas ekonomiskas sekas. Ja mēs nevēlamies, lai aiziet bojā mazās vietējās ceļojumu aģentūras un nekontrolējami pieaug ceļojumu rezervēšana tiešsaistē, vispirms ir jāpadara atbildīgi tieši ceļojumu rīkotāji.

Samērā apmierinošā aizsardzība, ko sniedz kompleksi ceļojumi, iespējams, pārliecinās tos ceļotājus, kurus satrauc pašreizējās negatīvās ziņas par Grieķiju. Turpmāki paziņojumi par streikiem un protestiem varētu pastiprināt tendenci izvairīties no ceļošanas uz citām Vidusjūras reģiona valstīm un cenu samazināšanos attiecībā uz Grieķiju. Valsts parāda krīze liecina, ka Grieķijas tūrismam šis būs ļoti smags gads; to mēs apzināties. Mēs varam sagaidīt turpmākus streikus un protestus. Cerams, ka mums nenāksies pārbaudīt, kā ceļojumu aizsardzība darbojas valsts bankrota gadījumā.

Ádám Kósa (PPE). – (HU) Es gribētu pievērst deputātu uzmanību izcilajam mērķim, ko uzklaušanās laikā minēja jaunais transporta komisārs *Siim Kallas*. Manuprāt, tas, ko es dzirdēju, ir lielisks princips — personu brīva pārvietošanās ir viena no svarīgākajām brīvībām. Tāpēc mums jāsaprot tiesības attiecībā uz dažādiem transporta veidiem un jāiekļauj tās vienā integrētā hartā. Mums ir vajadzīgas pārredzamas sistēmas. Es gribētu piebilst, ka šis jautājums ir viena no Spānijas prezidentūras prioritātēm. Kāpēc tas ir tik svarīgi? Tāpēc, ka 20 gadus vecajā direktīvā nevienā jomā nav ņemtas vērā personu ar invaliditāti tiesības, kas saistītas ar ceļošanu, pat tad, ja šīs personas ceļo grupās. Cilvēkiem ar invaliditāti nav paredzētas nekādas iespējas. Tāpēc es atkārtotu to, ko minēju jau sākumā. Vienota pasažieru tiesību harta ļautu visiem, arī cilvēkiem ar invaliditāti, izmantot transporta pakalpojumus, kas ietver arī grupu ceļojumu pakalpojumus. Ja tas tiks panākts, mēs patiesi varēsim teikt, ka Eiropas Savienībā ikviens var brīvi ceļot.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Direktīva par kompleksiem ceļojumiem aptver transporta un izmitināšanas pakalpojumus, kā arī citus saistītos pakalpojumus, ko sniedz kompleksi ceļojumi. Tajā noteiktas arī izplatītāju un ceļojumu pakalpojumu sniedzēju tiesības un pienākumi.

Minētajā 1990. gada direktīvā nav ņemtas vērā tādas jaunas tendences kā komplekso ceļojumu iegāde un norēķini ar interneta starpniecību. Interneta lietošanas pieauguma un zemo cenu lidsabiedrību parādīšanās dēļ 23 % Eiropas ceļotāju un 20 % Eiropas māsaimniecību iegādājas individuālus kompleksos ceļojumus specializētās tīmekļa vietnēs.

Tāpēc direktīva ir jāpārskata, lai tās darbības jomā ietvertu „dinamisko” komplekso ceļojumu piedāvātājus. Patērētāji jānodrošina ar pilnīgu informāciju par viņu tiesībām un to, kā šīs tiesības garantētas katrā no iespējamajiem piedāvājumiem attiecībā uz pilnu ceļojuma kompleksu un katru tā sastāvdaļu atsevišķi.

Tāpat es uzskatu, ka ir svarīgi, lai tīmekļa vietnes, kurās tiek piedāvāti ceļojumu pakalpojumi, būtu akreditētas. Tas ļaus nodrošināt, ka tiek atzīta ceļojumu pakalpojumu sniedzēju identitāte, un turklāt tas nepārprotami liks uzņemties atbildību par sniegto informāciju un pakalpojumiem.

Komisijas 2009. gada janvārī publicētajā pētījumā par kompleksiem ceļojumiem, kurus organizē pēc klienta pieprasījuma, tā saucamajiem dinamiskajiem kompleksajiem ceļojumiem, norādīts, ka tiešsaistē iegādāto komplekso ceļojumu īpatsvars 2009. gadā palielinājies par 12 %, lai gan to vērtība attiecībā pret pārdoto ceļojumu pakalpojumu kopējo vērtību ir tikai 25 %. No visiem tiešsaistē veiktajiem darījumiem 66 % darījumu ir tiešie pirkumi lidsabiedrību, ceļojumu aģentūru vai specializētajās tīmekļa vietnēs, kurās piedāvā pēdējā brīža ceļojumus.

Ceļotāji izvēlas dinamiskos kompleksos ceļojumus tāpēc, ka šie ceļojumu piedāvājumi ir elastīgāki, lētāki salīdzinājumā ar tradicionālajiem kompleksajiem ceļojumiem un sniedz kvalitatīvākus pakalpojumus, vai arī tāpēc, ka viņi nespēj atrast savām prasībām atbilstošu tradicionālo komplekso ceļojumu piedāvājumu. Turklāt dinamiskos kompleksos ceļojumus var iegādāties, izmantojot tikai tiešsaistes maksājumu veidus.

Tomēr no visām sūdzībām, ko pagājušajā gadā saņēma Eiropas Patērētāju tiesību aizsardzības centrs, aptuveni 70 % sūdzību attiecās uz ceļojumu pakalpojumiem, un šo sūdzību pamatā bija nepareiza vai nepilnīga informācija, kas sniegta pirms ceļojuma un ceļojuma laikā, zemāka standarta pakalpojumi, nekā sākotnēji piedāvāts, atcelti vai kavēti lidojumi un pat nespēja nodrošināt iegādātos pakalpojumus.

Tāpēc es uzskatu, ka šīs direktīvas pārskatīšana ir būtiska un vajadzīga.

Paldies!

Malcolm Harbour (ECR). – Priekšsēdētāja kungs! Gan mūsu grupas vārdā, gan kā lektējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas priekšsēdētājs es vēlos pateikt komisāra kungam lielu paldies par piedalīšanos šovakara debatēs istajā brīdī, kā arī par ātri sniegto atbildi uz jautājumu, uz kuru jāatbild mutiski un kuru mana komiteja iesniedza 3. decembrī; tajā bija ietvertas vairākas jomas, par kurām viņš sniedza vispusīgas atbildes.

Es domāju, ka tagad, kamēr Komisija apkopo savas idejas, mūsu rīcībā ir mazliet vairāk laika, kurā mana komiteja un noteikti arī Transporta komiteja, kuras pārstāvji arī ir šeit, vēlēšies kopīgi apsvērt daudzus jūsu izvirzītos jautājumus un turpmāko rīcību.

Es domāju, ka, ņemot vērā pārmaiņas ceļojumu nozarē un šīs nozares būtību, kā arī daudzos kolēģu izvirzītos jautājumus šajās debatēs, jaunajai direktīvai ir noteikti jābūt izmantojamai nākotnē, bet tas nozīmē, ka tai nav jābūt pārlietu stingrai, cenšoties paredzēt patērētāju vajadzības.

Tomēr, manuprāt, Komisijai jāpatur prātā, ka ir vēl citi aspekti, kas jāapsver patērētājiem, iegādājoties ceļojumus tiešsaistē; tie ir jautājumi par viesnīcas drošību — piemēram, ceļojot kopā ar bērniem, svarīgs ir drošs baseins — vai par viesnīcas ugunsdrošību, saistībā ar šiem aspektiem mana komiteja jau iepriekš ir intensīvi strādājusi. Mums ir vajadzīgi pienācīgi indikatori vai marķējums, ko var panākt, brīvprātīgi vienojoties, bet es uzskatu, ka tam ir jābūt plašam un vērienīgam priekšlikumam. Man šķiet, ka tieši to jūs vēlaties darīt, un es domāju, ka mana komiteja jūs pilnībā atbalstīs šāda priekšlikuma sagatavošanā.

Philip Claeys (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs! Šis ir viens no dokumentiem, kurā Eiropas Savienībai vajadzētu patiesi nodrošināt taustāmu pievienoto vērtību, sniedzot zināmu aizsardzību miljoniem ES iedzīvotāju, kuri dodas brīvdienu ceļojumos pa Eiropu un iegādājas ceļojumu pakalpojumus Eiropā. Pārrobežu problēmu dēļ ir vajadzīga pārrobežu stratēģija un pieeja.

Mēs visi piekrītam, ka 1990. gada direktīva ir bezcerīgi novecojusi. Pirms divdesmit gadiem vairums cilvēku izvēlējās ceļojumus no ceļojumu kataloga un tad devās tos rezervēt uz vietējo ceļojumu aģentūru. Mūsdienās arvien vairāk cilvēku paši organizē savus ceļojumus un rezervē tos internetā. Turklāt samērā jauna parādība ir zemo cenu lidsabiedrības un kruīzu nozares paplašināšanās.

Tātad, ko es uzskatu par jaunās direktīvas pamatsastāvdaļām? Pirmkārt, direktīvas darbības jomas noteikšanu; īsumā, kādus komplekso ceļojumu veidus tā aptver. Otrkārt, precīzu juridiskās atbildības definīciju, visbeidzot, bet ne mazāk svarīgi, patērētāju tālredzīgu aizsardzību operatora bankrota gadījumā. Tikai izstrādājot pamatotus noteikumus, pārskatīšana būs sekmīga un miljoniem ES iedzīvotāju būs nodrošināta labāka aizsardzība.

David Casa (PPE). – (MT) Es gribētu izmantot iespēju, lai sveiktu komisāru *J. Dalli* viņa pirmajā sēdē Parlamentā. Kā jau tika teikts, pēdējo gadu laikā ir būtiski samazinājusies ceļojumu rezervēšana ar ceļojumu aģentūru starpniecību un palielinājies tiešsaistē iegādāto komplekso ceļojumu skaits. Patērētāji neapzinās to, ka tiešsaistē iegādātie kompleksie ceļojumi piedāvā ierobežotu aizsardzību, kas ir ievērojami mazāka nekā tā, ko piedāvā ceļojumu aģentūras. No otras puses, aģentūru piedāvātie kompleksie ceļojumi ietver papildu izmaksas, lai nodrošinātu atbilstību minētajai direktīvai, bet, iegādājoties ceļojumu tiešsaistē, šādu izmaksu nav. Tādēļ es uzskatu, ka šī direktīva nespēj aizsargāt patērētājus un arī izjauc līdzsvaru operatoru starpā ceļojumu nozarē. Lai to mainītu, es aicinu Komisiju nodrošināt vienādu aizsardzību attiecībā uz visiem kompleksajiem ceļojumiem, neņemot vērā to iegādes veidu, jo tā tiks aizsargāta patērētāju tiesības, kas, cik man zināms, komisāram ir ļoti svarīgi. Tādējādi saistībā ar direktīvas pārskatīšanu ir jānodrošina precīzas un atjauninātas definīcijas un terminoloģija, proti, definīcija attiecībā uz patērētāju, pārdevēju, operatoru un būtiskiem līguma noteikumiem, kā arī iepriekš minēto direktīvas darbības jomu. Manuprāt, direktīva ir jāievēro tikai operatoriem, neņemot vērā komplekso ceļojumu iegādes veidu — tiešsaistē vai ar ceļojumu aģentūras starpniecību. Operatoram jābūt uzņēmumam, kas savā vārdā pārdod vai piedāvā pārdošanai vismaz vienu no kompleksajā ceļojumā ietvertajiem pakalpojumiem un kas nodrošina pieeju citiem kompleksajā ceļojumā ietvertajiem pakalpojumiem. Es uzskatu, ka tas ir uzskatāms piemērs, kā komisārs *John Dalli* darbosies turpmākajos gados; mums ir uzskatāms paskaidrojums, kā patērētājam tiks nodrošinātas visas tiesības, kas viņam pienākas.

Olga Sehnalová (S&D). – (CS) Komisāra kungs, dāmas un kungi! Pārskatot Direktīvu par kompleksiem ceļojumiem, ir jāreaģē uz vairākām jaunām problēmām tūrisma nozarē, it īpaši saistībā ar tādu jauno tehnoloģiju attīstību, kas ietekmē saziņas un pakalpojumu pārdošanas veidus. Tas galvenokārt attiecas uz pārdošanu internetā, kas turklāt ir veicinājusi zemo cenu lidsabiedrību krasu pieaugumu. Katrs izaicinājums ir saistīts ar zināmām iespējām un risku. Šādas iespējas ir lielāka elastība un pakalpojumu pieejamība patērētājiem, bet tajā pašā laikā ir risks, ka patērētāju aizsardzības līmenis būs nepietiekams.

Pirms vairākiem mēnešiem Transporta un tūrisma komiteja, reaģējot uz vairāku zemo cenu lidsabiedrību bankrotu, uzdeva jautājumus Komisijai. Šajos apstākļos mēs esam pieredzējuši situācijas, kad pasažieri ir spiesti uzturēties lidostās bez naudas un cenšas atrast kādas alternatīvas, lai atgrieztos mājās. Tas ir tikai viens piemērs, kas pierāda, ka patērētāju / lidsabiedrību pasažieru tiesības ir nepietiekami aizsargātas. Komisijai tuvākajā laikā ir jārod efektīvs risinājums šai situācijai, lai palīdzētu patērētājiem un vairotu nozares uzticamību. Pēc dažiem mēnešiem sāksies atvaļinājumu sezona, un mēs noteikti nevēlamies atkal saskarties ar problēmām, kas līdzinātos lidsabiedrības *SkyEurope* bankrotam pagājušajā gadā.

Tomēr apspriedēs ar Komisiju par minēto direktīvu ir atklājušies arī citi neatrisināti jautājumi. To kopsaucējs ir nepieciešamība pastiprināt patērētāju aizsardzību, uzlabojot patērētāju informētības līmeni saistībā ar reālajiem nosacījumiem un pakalpojumu cenām.

Nobeigumā es gribētu izteikt vēl vienu piezīmi, kas galvenokārt attiecas uz Eiropas Komisijas un sabiedrības apspriedēm par dažādiem jautājumiem. Ja mēs patiešām vēlamies uzzināt pēc iespējas dažādākus viedokļus par minēto tematu, manuprāt, ir svarīgi, lai šīs apspriedes notiktu visu ES dalībvalstu valodās. Šajā ziņā ES iedzīvotāji ir klienti, kuriem ir tiesības uz informāciju un kuru dēļ mēs vēlamies pārskatīt Direktīvu par kompleksiem ceļojumiem.

Jacqueline Foster (ECR). – Priekšsēdētāja kungs! Es tikai gribētu izteikt piebildi par jautājuma, uz kuru šovakar jāatbild mutiski, trešo punktu attiecībā uz lidsabiedrības bankrotu.

Jaunākajā rezolūcijā Parlaments aicināja izveidot garantiju fondu, ko izmantotu kompensāciju izmaksām pasažieriem lidsabiedrības bankrota gadījumā. Tomēr šāda fonda izveidošana neizbēgami būtu jāfinansē patērētājiem, tādējādi pasažieriem par biļetēm būtu jāmaksā vēl vairāk. Pašreizējā situācijā tas ir lieks pasākums un tikai papildinātu garo sarakstu ar pašreizējiem lidostu un drošības nodokļiem un citām nodevām, ko pasažieri jau ir spiesti maksāt.

Turklāt Komisijai ir jānodrošina, lai dalībvalstu aviācijas iestādes un regulatori ievērotu pašreizējās saistības, piemēram, regulāri pārbaudot lidsabiedrību finanšu stāvokli un izmantojot tiesības anulēt lidsabiedrības darbības licenci pirms likvidācijas. Mēs aicinām Komisiju aktīvi rīkoties jau tagad.

Visbeidzot es gribētu aicināt Komisiju meklēt citas iespējas, kas šajā saistībā spētu aizsargāt pasažierus, proti, sniegt obligāto informāciju par risku, apdrošināšanas iespējām un citiem aizsardzības mehānismiem.

Jim Higgins (PPE). – Priekšsēdētāja kungs! Es domāju, ka mēs visi atzinīgi vērtējam bijušā patērētāju aizsardzības komisāra 2009. gada 29. augusta paziņojumu, ka pašreizējā direktīva ir pilnībā novecojusi un nespēj risināt problēmas vai apmierināt mūsdienu ceļotāju prasības.

Kāpēc tā ir novecojusi? Šie iemesli šovakar jau tika uzskaitīti, bet ir vērts tos aplūkot vēlreiz. Savā laikā direktīva bija nevainojama, bet tagad tā noteikti nav atbilstīga mūsdienu ceļotāju problēmu risināšanai.

Tajā nav paredzēts, ka patērētāji paši plāno savus brīvdienų ceļojumus, kas jau ir kļuvis par tendenci. Direktīva neattiecas uz patērētājiem, kas dzīvo vienā valstī, bet iegādājas ceļojumus no piegādātājiem, kuri atrodas ārpus Eiropas Savienības jurisdikcijas. Tā neattiecas uz regulāro reisu lidsabiedrībām, un arvien vairāk cilvēku paši plāno individuālus kompleksos ceļojumus, jo viņiem ir viegli pieejams internets.

Pēdējo gadu laikā aizsargāto ceļojumu īpatsvars ir samazinājies no 90 % līdz apmēram 60 %. Citiem vārdiem, pašreizējie pasākumi neskar tiešsaistes ceļojumu aģentūras, kas tirgo ārvalstu ceļojumus, pārdodot lidojumus un viesnīcas kā atsevišķas ceļojuma daļas, ko nozarē dēvē par dinamiskajiem kompleksajiem ceļojumiem.

Mēs lepojamies ar daudzajiem gūtajiem panākumiem Eiropas Savienībā, un mēs pamatoti slavējam sevi par šiem panākumiem, tomēr, raugoties uz pašreizējo situāciju ceļojumu aizsardzības jomā, Eiropas Savienībai salīdzinājumā ar citiem mūsdienu tirdzniecības blokiem ir visvājāk integrētais ceļojumu pakalpojumu tirgus.

Lielā mērā nav skaidrs, kas ir atbildīgs un kad patērētājs ir aizsargāts. Piemēram, var iegūt papildu drošību, izmantojot kredītkarti, bet ne tad, ja tiek izrakstīts rēķins, kā tas ir, piemēram, manā valstī Īrijas Republikā.

Mūsdienās tirgū pieejamo produktu daudzveidības dēļ vairs nevar noteikt atšķirību starp lidsabiedrībām, ceļojumu rīkotājiem, kruīzu rīkotājiem, aģentūrām un tamlīdzīgiem uzņēmumiem, tāpēc steidzami vajadzīgi jauni tiesību akti.

Mums vajadzīga ievērojami uzlabota, moderna tehnoloģija, īstenojot jauno direktīvu, kas aptvertu visus gadījumus. Mums vajadzīga skaidrība, noteiktība un patērētāju aizsardzība.

Jacek Olgierd Kurski (ECR). – (PL) Es atbalstu Direktīvas par kompleksiem ceļojumiem pārskatīšanu. Direktīva ir ieviesta pirms 20 gadiem, un tajā nav atspoguļota pašreizējā situācija.

Mūsdienās vairāk nekā puse patērētāju paši plāno savus ceļojumus, parasti izmantojot internetu un zemo cenu lidsabiedrību piedāvājumus. Deputāti, kas uzstājās iepriekš, par to jau runāja. Tomēr ne visi ir ņēmuši vērā, ka ir skaidri jānosaka direktīvas darbības joma. Mēs nevaram pieļaut situāciju, ka nezinām, kas ir ietverts direktīvā. Šāda situācija nav labvēlīga ne patērētājiem, ne uzņēmumiem.

Turklāt es nedomāju, ka vajadzētu paplašināt direktīvas darbības jomu, lai tajā ietvertu atsevišķus produktus vai kompleksus, kurus veido pie dažādiem piegādātājiem pirkti produkti. Direktīvas prasību paplašināšana, aptverot dinamiskos kompleksos ceļojumus vai saistītu tirdzniecību, galu galā nozīmē, ka patērētājam būs jāpērk ievērojami dārgāka biļete. Man grūti iedomāties, ka, piemēram, uzturēšanās viesnīcā, kas rezervēta tīmekļa vietnē WIZZ Hotels pēc tam, kad nopirkta biļete lidojumam ar WIZZ Air, varētu veidot komplekso ceļojumu, kurš atbilst direktīvas prasībām. Patērētājiem jāzina gan tas, vai konkrētajā ceļojumā viņi ir aizsargāti, gan arī tas, cik lielā mērā viņi ir aizsargāti. Pārējie jautājumi attiecas uz brīvo tirgu.

Būtu labi, ja direktīvā ietvertos ceļojumus apzīmētu ar kādu īpašu Eiropas marķējumu.

Hella Ranner (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Es esmu no Austrijas; tā ir valsts, kurā tūrismam un tūrisma ekonomikai ir ļoti liela nozīme. Gandrīz ikviens no mums tā vai citādi ir iesaistīts tūrisma jomā. Līdz ar to šis jautājums mūsu valstij ir diezgan nozīmīgs, un es esmu gandarīta, ka Komisija to risina jau likumdošanas perioda sākumā, — šajā sakarībā es vēlētos pateikties komisāra kungam.

Ceļošanas brīvība un iespējas nozīmē, ka tikai kvantitatīvā ziņā vien šīs nozares nozīmīguma līmenis ievērojami atšķiras no līmeņa, kāds bija vairāk nekā pirms 20 gadiem. Interneta piedāvāto iespēju dēļ ir radies pilnīgi cits ceļotāju rīcības modelis. Tomēr vēl svarīgāk ir tas, lai mūsu iedzīvotāji, kas var atļauties atbilstīgu brīvdienų ceļojumu krīzes apstākļos, atgrieztos mājās apmierināti. Ja viņiem būs radušās problēmas, viņiem ir jābūt iespējai atgūt vismaz kādu daļu no savas sūri grūti nopelnītās naudas.

Protams, rezervāciju veikšana internetā ir vilinoša; mēs to zinām, un tas arī ir lētāk. Tomēr neviens ceļotājs nebūs jāpārliecina, ka tādā gadījumā, ja viņš rezervējis viesnīcu ar ceļojumu aģentūras starpniecību, pret viņu

būs pavisam cita attieksme nekā pret to, kas veicis savu rezervāciju internetā, un ka, galvenais, jebkuras kompensācijas prasības tiks izskatītas pavisam citādi.

Visbeidzot ir vēl viena neliela problēma. Acīmredzot neviens nespēj saskatīt, ar ko ceļojumu rīkotāja piedāvātās garantijas atšķiras no lidsabiedrības piedāvātajām. Lidsabiedrība ir atbildīga tikai tad, ja ir pierādīta tās vaina. Visi, kas jau ir saskārušies ar šo problēmu, zina, ka tā ir ļoti nopietna un ka to parasti var atrisināt tikai ar laba jurista palīdzību.

Tāpēc es ļoti ceru, ka Komisija iesniegs priekšlikumu, kurā šīs problēmas ir ņemtas vērā un kurā visbeidzot ir padomāts par mūsu iedzīvotājiem, kam ir tiesības uz bezrūpīgu brīvdienu ceļojumu, it sevišķi šajos laikos.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs! Ir tiesa, ka interneta plaša izmantošana mūsdienās ļauj patērētājiem mainīt veidu, kādā tie plāno dažādas lietas, pat savus brīvdienu ceļojumus. Citiem vārdiem, viņiem ir iespējas iegādāties nevis jau gatavus kompleksos ceļojumus, kā mēs to darījām kādreiz, bet internetā izvēlēties veidu, kā plānot savu brīvdienu ceļojumu. Protams, tiklīdz ir iesaistīti vairāki dalībnieki, rodas jautājums par to, kas ir atbildīgs, ja ir problēmas ar pakalpojumu, un pie kā patērētājam vērsties, lai pieprasītu kompensāciju. Mani kolēģi pamatoti izvirzīja šo jautājumu, un mums jārod atbildes un jāatjaunina direktīva, ko piemērojam līdz šim.

Tas ir būtiski arī Grieķijai, kura, kā zināms, ir ceļotāju galamērķis, un, jo skaidrāk mēs noteiksim atbildību katrā atsevišķā gadījumā (Grieķijas viesnīcas īpašniekam, ceļojumu aģentūrai vai ikvienam procesā iesaistītajam), jo vairāk mēs spēsim uzticēties visiem piedāvājumiem tūrisma nozarē.

Nobeigumā es gribētu pateikt, ka ļoti būtiska ir Eiropas iedzīvotāju tiesiskā aizsardzība. Tajā pašā laikā, komisāra kungs, mūsu pienākums ir informēt ceļotājus, kas izvēlas pavadīt brīvdienu kādā Eiropas valstī, par viņu pašreizējām tiesībām un, vēl svarīgāk, par nepilnībām, taču jāmin arī uzlabojumi, kurus vēlamies veikt. Tas ir ļoti svarīgi, un iedzīvotājiem tas ir jāzina, lai varētu izmantot šīs tiesības.

SĒDI VADA: P. SCHMITT

Priekšsēdētāja vietnieks

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Priekšsēdētāja kungs! Gandrīz viss jau tika pateikts. Tomēr es gribētu pievērsties četriem jautājumiem. Šai direktīvai jau ir divdesmit gadi. Sieviete divdesmit gadi ir vislabākais vecums. Direktīvai divdesmit gadi nozīmē vajadzību pēc uzlabojumiem.

Tas ir tāpēc, ka mūsu dzīvē savu vietu ir iekarojušas četras lietas, un pirmā no tām ir internets. Mūsdienās, kad mums ir pieejams internets, mēs varam, daudz nedomājot, izvēlēties doties brīvdienu ceļojumā uz visattālāko pasaules nostūri. Tomēr, nonākuši galamērķī, mēs varētu nožēlot, ka šo rīcību neapdomājām divreiz.

Otra lieta ir cenas. Patērētājiem ir pienākums un tiesības zināt, vai izvēlei piedāvātās cenas ir likumīgas vai arī šajā jomā valda negodīga konkurence.

Trešā lieta ir kvalitāte. Izmitināšana, ko vienā dalībvalstī uzskata par izcilu, kādā citā dalībvalstī tiek uzskatīta par viduvēju.

Pēdējais jautājums ir par drošību. Ņemot vērā to, ka cilvēkiem nākas smagi strādāt, lai sakrātu naudu ceļojumam, mums ir jāpalīdz viņiem justies droši. To mēs vēlamies no jaunās direktīvas.

Seán Kelly (PPE). – Priekšsēdētāja kungs! Daudzi kolēģi norādīja, ka direktīvas pārskatīšana jāveic pēc iespējas ātrāk. Viņi jo sevišķi uzsvēra to, ka šī direktīva ir nozīmīga patērētājiem, un tas ir pilnīgi pareizi, bet priekšrocību sniegšana patērētājam nenozīmē, ka tas negatīvi ietekmēs nozari; ir iespējams sniegt labumu gan nozarei, gan patērētājam.

Es it īpaši domāju par to, ka pēc dažiem gadiem Eiropas Savienībā būs divi miljoni cilvēku, kuru vecums pārsniedz 60 gadus. Tā ir lieliska iespēja nozarei iedziļināties tajā, kādi ir šo cilvēku plāni saistībā ar ceļošanu, galvenokārt ceļošanu bez rūpēm. Ja šī direktīva ir visaptveroša un pilnībā nodrošina aizsardzību, tad nozarei tā ir lieliska izdevība izmantot priekšrocības, ko sniedz šī 60 gadu sliekšni sasniegušo Eiropas Savienības iedzīvotāju daļa, un tas šiem cilvēkiem būtu liels ieguvums. Tādēļ es uzskatu, ka šajā situācijā ieguvēji ir gan patērētājs, gan nozare, tāpat kā tas ir gadījumā ar Direktīvu par pircēju aizsardzību attiecībā uz dažiem aspektiem līgumos, saskaņā ar kuriem pērk tiesības uz laiku izmantot nekustamo īpašumu.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs! Es esmu māte, man ir liela ģimene, un daudzu gadu garumā es esmu izpētījusi daudzus katalogus. Tas ir liels pārbaudījums, kas dažkārt nav pa spēkam pat ceļojumu aģentūru darbiniekiem. Tāpēc es vēlētos, lai jaunā direktīva sniedz man kā patērētājam patiesu izvēles brīvību. Man būs izvēles brīvība tikai tad, ja būs kritēriji, pēc kuriem es varēšu salīdzināt dažādus piedāvājumus.

Man viens no šiem kritērijiem ir bērnu vecums. Visi ceļojumu rīkotāji attiecībā uz bērniem piedāvā tikai nemainīgas cenas. Dažreiz tās attiecas uz sešgadīgajiem, tad uz desmitgadīgajiem, bet nākamajā reizē — uz divpadsmit gadus veciem bērniem. Dažiem ceļojumu rīkotājiem pirmais bērns ir mazāk vērts nekā otrs, savukārt trešais un ceturtais vispār netiek ņemts vērā. No patērētāju aizsardzības viedokļa — kā arī no ceļojumu aģentūru un rīkotāju aizsardzības viedokļa — ir svarīgi, lai es kā patērētāja zinātu, ko es iegādājos, un varētu laikus saņemt informāciju, kā arī lai man būtu salīdzināmi kritēriji.

Catherine Stihler (S&D). – Priekšsēdētāja kungs! Es piekrišu savu kolēģu teiktajam par tiesībām ceļotājiem ar īpašām vajadzībām, *Kadenbach* kundzes teiktajam par bērniem, jautājumam par smidzināšanas ugunsdzēsības sistēmām visās ES viesnīcās un tam, ka jaunajam priekšlikumam jābūt izmantojamam arī nākotnē. Kas būtu varējis paredzēt tik straujas pārmaiņas, kādas esam pieredzējuši pēdējo 20 gadu laikā! Tomēr es gribētu izvirzīt divus specifiskus jautājumus.

Tika runāts par norēķiniem ar kredītkartēm, un notika diskusija par slēptajām maksām. Tomēr lidsabiedrības un ceļojumu biroji izmanto situāciju, ka aizvien vairāk cilvēku veic rezervācijas, maksājot ar kredītkarti, kas sniedz viņiem aizsardzību, un prasa divkārtu maksu par norēķiniem ar kredītkarti attiecībā uz katru lidojuma posmu vai uzliek maksu par katra pasažiera rezervāciju tiešsaistē, lai gan klienta maksājums ar kredītkarti ir vienreizējs. Jūs varētu veikt vienu rezervāciju tiešsaistē, bet maksa par norēķinu ar kredītkarti tiks ieturēta četras reizes, jo rezervācija veikta četrām personām. Komisāra kungs, vai jūs varētu izskatīt šo lietu, lai cilvēki būtu aizsargāti?

Pēdējais jautājums ir par maksātnespēju. Skotijā mēs pieredzējām *Globespan* sabrukumu, un mums jānodrošina, lai cilvēkiem tiktu samaksātas kompensācijas un neviens nebūtu zaudētājs. Galu galā daudzām ģimenēm tie ir vislielākie budžeta izdevumi gadā, un tās no mums gaida lielāku aizsardzību. Mums ir jādara daudz vairāk. Paldies jums, komisāra kungs!

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Pēdējos divdesmit gados ceļojumu tirgus ir attīstījies ļoti dinamiski. Aizvien vairāk cilvēku paši plāno savus ceļojumus, pērkot pakalpojumus no dažādiem operatoriem un pakalpojumu sniedzējiem. Tomēr spēkā esošās direktīvas noteikumi neattiecas uz jaunajiem kompleksajiem ceļojumiem, un tas nozīmē, ka mūsu pilsoņi ceļo, nebūdami pietiekami aizsargāti. Es domāju, ka, pārskatot direktīvu, ir precīzāk jānosaka tās darbības joma un mēs nedrīkstam pieļaut neelastīgu noteikumu ieviešanu, kuri nesniegtu mūsu iedzīvotājiem atbilstošu aizsardzību. Turklāt ir jāatrisina jautājums par atbildību lidsabiedrību vai ceļojumu pakalpojumu sniedzēju bankrota gadījumā. Pēdējo desmit gadu laikā ir bankrotējušas vairāk nekā 70 lidsabiedrības, atstājot pasažierus neziņā. Tāpēc es uzskatu, ka, pārskatot direktīvas noteikumus, šis jautājums ir nepārprotami jāuzsver.

John Dalli, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs! Es ar lielu interesi noklausījos godāto deputātu viedokļus. Daudzi no jums apstiprināja Komisijas izraudzīto virzienu. Pārējie uzsvēra vairākus aspektus, ko mēs esam pierakstījuši, lai būtu droši, ka tie visi tiks ņemti vērā mūsu turpmākajās apspriedēs un diskusijās par direktīvas pārskatīšanu. Es gribētu jūs pārliecināt, ka Komisija šos jautājumus uztver ļoti nopietni un ir apņēmusies atrast vislabākos risinājumus turpmākai rīcībai.

Pašlaik notiek apspriešanās process. Mēs analizējam informāciju, kas iegūta nesen tiešsaistē veiktajā sabiedriskajā apspriešanās. Tajā ir piedalījušies patērētāji, uzņēmumi, organizācijas un visas dalībvalstis. Turklāt es varu jūs informēt, ka Komisija 2010. gada 22. aprīlī rīkos semināru ieinteresētajām personām. Šajā seminārā galvenā uzmanība tiks pievērsta iespējamajiem rīcības variantiem Direktīvas par kompleksiem ceļojumiem pārskatīšanai, ietverot visus šajās debatēs minētos jautājumus. Man jāuzsver, ka vēl ir pārāgri lemt par turpmāko rīcību. Ir svarīgi, lai tiktu ievērota ietekmes novērtējuma procedūra. Tomēr es esmu apņēmies nodrošināt, ka par jebkuras rīcības mērķi tiek izvirzīta augsta aizsardzības līmeņa garantēšana ES iedzīvotājiem.

Nobeigumā es gribētu vēlreiz pateikties visiem, kas piedalījās un sniedza savu ieguldījumu šajās debatēs. Liels paldies!

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

17. Nodokļu piemērošana finanšu darījumiem (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir jautājums, uz kuru jāatbild mutiski un kuru Ekonomikas un monetārās komitejas vārdā Komisijai uzdeva *Sharon Bowles*, par nodokļu piemērošanu finanšu darījumiem (O-0025/2010 - B7-0019/2010).

Edward Scicluna, autors. – Priekšsēdētāja kungs! Ekonomikas un monetārā komiteja (ECON) ir izvirzījusi šo jautājumu un rezolūciju, jo tie ir rūpīgi jāapsver. Pagājušajā gadā jautājumu par finanšu darījumu nodokļiem komiteja apsprieda ar komisāru *L. Kovács*, kurš, tāpat kā daudzi citi, teica, ka viņam šī ideja šķiet pievilcīga, un mēs noskaidrojām, ka būtu labi izpētīt, kā tā varētu darboties un kāda būtu tai piemērotākā infrastruktūra.

Kopš tā laika Komisija ir pētījusi šo tematu, un mēs esam izvirzījuši daudzus jautājumus, uz kuriem jārod atbildes. Ir izskanējuši aicinājumi, arī septembra G20 sanāksmē, lai finanšu sektors maksā par stabilitātes fondu izveidi un atļūdzina zaudējumus, ko tas nodarījis ekonomikā. Priekšsēdētājs *J.M. Barroso* ir ierosinājis izmantot pasaules mērogā piemērojamu nodevu par finanšu darījumiem, lai finansētu vides projektus. Atkal ir spēcīgi atdzimusi sākotnējā ideja par Tobina nodokli, kas paredz, ka finanšu darījumu nodoklis tiek izmantots attīstības palīdzībai.

Rezolūcija tika izstrādāta, nevis lai izdarītu spiedienu uz kādu, bet lai rastu atbildes un veiktu ietekmes novērtējumus, taču, protams, daudz ir tādu, kas noteikti atbalsta finanšu darījumu nodokļus, un daudzi tikpat noteikti iebilst pret to ieviešanu. Ļoti iespējams, ka mūsdienās finanšu darījumu nodokli iekasēt ir vieglāk, pat starptautiskajā līmenī, ņemot vērā, ka daudzi darījumi tiek veikti elektroniski, tomēr ir jāreķinās ar to, ka ir vēl citi alternatīvi konkurējoši mērķi jebkādu nodokļu piemērošanai.

Saistībā ar nodokli ir pieņēmums, ka neviens to nepamanīs, jo tas katrā gadījumā ir pārāk neliels. No otras puses, citi uzskata, ka šāds nodoklis jāpiemēro, lai netiktu veikts pārmērīgi daudz darījumu. Mana komiteja uzskata, ka tad, ja iekasētā galīgā summa ir liela — un summas par to liecina —, kādam galu galā nāksies maksāt. Daudzi finanšu darījumi ir maksājumi par starpproduktu, nevis galīgie pārdošanas darījumu maksājumi, tāpēc nodokli būs jāmaksā starpniekiem — bankām un līdzīgām iestādēm. Bet jebkādas papildu izmaksas, protams, būs jāsedz tiešajiem lietotājiem. Daži varētu teikt, ka tam nav nozīmes, tomēr ir arī citi veidi, kā palielināt nodokļu iekasēšanu finanšu pakalpojumu jomā.

Bet tad rodas jautājums, kas iekasēs šos nodokļus un kurš lems par to izmantošanas veidu. Pastāv pat jautājums par to, ka pienākumam maksāt nodokļus ir jābūt cieši saistītam ar tiesībām piedalīties pārvaldē (*no taxation without representation*). Ja nodoklis tiek iekasēts Londonā par atvasinātu darījumu uz kādu citu pasaules valsti un ja par šo darījumu nav jāmaksā, kurš pateiks, kur tas jātur? Uz šo jautājumu var vieglāk atbildēt tad, ja runa ir par finanšu stabilitāti, kad nepārprotami ir iesaistīti visi maksātāji, nevis tad, ja jautājums pārsniedz finanšu jomu, piemēram, vides projekti vai attīstības palīdzība. Gan maksājumi, gan izdevumi ir zināmā mērā starptautiski. Iespējams, mēs to nemaz nevaram darīt un nevaram iegūt visas šīs priekšrocības, tāpēc mums vismaz jāizvēlas, ko mēs cenšamies uzlabot, ar kādām metodēm tas jādara un kāds ir nodokļa galvenais mērķis.

Visbeidzot, vai mēs rīkojamies pareizi, jaucot regulējumu kopā ar nodokļu palielināšanu? Vai tie patiešām viens otru papildina?

Algirdas Šemeta, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs! Es priecājos, ka varu piedalīties šajās nozīmīgajās debatēs par novatoriskiem finanšu instrumentiem un atbildēt uz Komisijai uzdoto jautājumu.

Attiecībā uz iespējām ieviest vispārēju finanšu darījumu nodokli Komisija jau savā stratēģijā „ES 2020” ir paziņojusi, ka plāno sniegt ieguldījumu debatēs par novatorisku finansēšanu pasaules mērogā.

Patlaban tā cenšas noteikt un izvērtēt dažādas pieejas; viena no tām ir vispārējais finanšu darījumu nodoklis (FDN). Pārējās ir ASV ierosinātā finanšu krīzes atbildības maksa un Zviedrijā ieviestā finanšu stabilitātes maksa par noteiktiem banku aktīviem.

Runājot par FDN, ir skaidrs, ka šodien iespējas atšķiras no sākotnējām diskusijām par Tobina nodokli, jo tās aptver plašāku finanšu produktu bāzi.

Saistībā ar vispārējā FDN ieviešanas priekšrocībām un trūkumiem Komisija uzskata, ka, izvērtējot dažādus instrumentus, ir svarīgi izvairīties no tādu iniciatīvu uzkrāšanas, kas var kaitēt finanšu sektoram, un nodrošināt, lai jaunās iniciatīvas neizraisītu darījumu pārcelšanu uz citiem reģioniem, tādējādi negatīvi ietekmējot Eiropas konkurētspēju.

Attiecībā uz iespēju īstenot vispārējo FDN Eiropas Savienībā, ja mūsu galvenie partneri šādu nodokli neievieš, es gribētu jums atgādināt, ka SVF — līdztekus Komisijas darbam — arī pārbauda iespējas, to skaitā pasaules mērogā piemērojamo nodevu par finanšu darījumiem.

Tas liecina, ka šī problēma ir aktuāla visā pasaulē, un Komisija uzskata, ka labākais veids tās risināšanai ir rast saskaņotu starptautisku risinājumu. Tā ir mūsu pirmā ieteicamākā izvēle.

Attiecībā uz nodokļu izmantošanu par papildu reglamentējošu instrumentu, īstenojot finanšu tirgus reformas, es varu apliecināt, ka Komisija apsver papildināmību nodokļu un reglamentējošu instrumentu starpā un pievērsīs uzmanību abu minēto instrumentu kopējai ietekmei uz finanšu sektora spēju atbalstīt ekonomikas atveseļošanu.

Runājot par iespēju, ka vispārējo FDN varētu izmantot, lai finanšu sistēmu padarītu ilgtspējīgu, Komisijas rīcībā nav skaidras informācijas vai pētījumu par attiecībām šāda nodokļa un finanšu starpniecības termiņstruktūras starpā.

Es uzskatu, ka attiecībā uz FDN ieņēmumu sadalījumu būtu pārāgri izdarīt jebkādas secinājumus par ieņēmumu sadali un piešķiršanu, jo novatoriskā finansēšana joprojām tiek analizēta. Tomēr es gribētu uzsvērt, ka iespējamie ienākumi no vispārējiem FDN būtu ļoti atšķirīgi un, iespējams, veidotos tikai dažās valstīs, kurās ir lielākie finanšu centri. Šīs atšķirības norāda, ka ir vajadzīgi pasaules mēroga risinājumi, tai skaitā attiecībā uz ieņēmumu sadali un piešķiršanu.

Visbeidzot jautājums par atšķirīgām iniciatīvām. Pirmajā posmā Komisijas dienesti pašlaik izskata jautājumu par novatoriskiem finansēšanas instrumentiem kopumā. Komisija ņems vērā arī mūsu starptautisko partneru izdarītos secinājumus, lai noteiktu iespējas, kurām ir vislielākais potenciāls. Pamatojoties uz to, otrajā posmā saskaņā ar Komisijas standarta pieeju labāka regulējuma ieviešanai varētu tikt iesniegti konkrēti priekšlikumi un sīki izstrādāts ietekmes novērtējums.

Jean-Paul Gauzès, PPE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi! Pašreizējā finanšu krīze liek valsts iestādēm finansiāli iejaukties, izmantojot valsts naudu.

Šādos apstākļos ir vilinoši apsvērt finanšu darījumu nodokļa ieviešanu. Minētā nodokļa ieņēmumus varētu izmantot, piemēram, lai finansētu ekonomikas atveseļošanu un attīstītu ilgtspējīgu ekonomiku, un sākmā tos varētu izmantot, lai kompensētu krīzes izmaksas, ko sedz reālā ekonomika un nodokļu maksātāji. Ar šo nodokli papildinās noteikumus, kas reglamentē finanšu sektoru, nodokļu paradīžu likvidāciju, vai pat tos noteikumus, ko šobrīd izstrādā attiecībā uz atvasinātajiem produktiem.

Šajā posmā būtu ieteicams novērtēt finanšu darījumu nodokļa ietekmi. Minētā mutiski atbildamā jautājuma galvenais mērķis ir mudināt Komisiju pārbaudīt praksē dažādos rezolūcijas priekšlikumā minētos aspektus, lai sniegtu atzinumu par šāda nodokļa īstenošanas iespējām un laicīgumu.

Komisāra kungs, tas, ko jūs tikko teicāt, ir solis pareizajā virzienā. Tomēr jāuzsver, tāpat kā to uzsvērāt jūs, ka attiecībā uz šo pasākumu būs vajadzīga reālistiska un pragmatiska pieeja. Šāda nodokļa dēļ nedrīkst ciest Eiropas ekonomika un Eiropas finanšu nozares konkurētspēja.

Plašākā skatījumā ir svarīgi uzsvērt, kādas sekas būs, ja starptautiskas vienošanās trūkuma dēļ minēto nodokli ieviešīs tikai Eiropas Savienībā, kā daži iesaka to darīt. Mēs uzskatām, ka šāds risinājums, kas attiecas tikai uz Eiropas Savienību, nav atbalstāms.

Udo Bullmann, S&D grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs! Man ir daži jautājumi attiecībā uz to, ko komitejas vārdā paziņoja *Scicluna* kungs. Komisāra kungs, vai tad, ja finanšu darījumi pasaulē 70, 80, 90 vai 100 reizes pārsniegtu nacionālo kopproduktu un ja šī attīstība kļūtu vēl dinamiskāka, jūs joprojām teiktu, ka vairums spekulatīvo elementu ir saistīti ar finanšu produktu straujo attīstību? Ja tā, tad kā jūs plānojat tos ierobežot vai kas varētu veicināt to ierobežošanu? Ja īsā laikposmā finanšu darījumi turpinās palielināties attiecībā pret nacionālo kopproduktu pasaulē, vai tad jūs piekristu mūsu viedoklim, ka mums ir jāstiprina ilgtermiņa pieeja reālajai ekonomikai, kurā cilvēki strādā, pelna naudu un ražo produktus, ko mēs varam patērēt un izmantot? Ja jūs atbalstāt šo uzskatu, kādā veidā un ar kādiem līdzekļiem, jūsuprāt, mēs varam to panākt?

Komisāra kungs, ja finanšu darījumu nodoklis to var veicināt — un mēs vēlamies to izpētīt —, tad kāds būtu termiņš, kurā šo jautājumu varētu apspriest ar starptautiskajiem partneriem? Mums ir radies iespaids, ka mūsu izveidotie finanšu instrumenti pasaulē patlaban tiek izmantoti, lai izteiktu spekulācijas pret eiro zonu

un eiro un lai vērstos pret vajātajām dalībvalstīm. Vai nav pienācis pēdējais laiks risināt šo jautājumu un noteikt Eiropas pieeju?

Komisāra kungs, es nesaprotu, kāpēc mēs mudinām dalībvalstis paaugstināt pievienotās vērtības nodokli par četriem vai vairāk procentu punktiem, ja darījumu nodoklis ar 0,01 vai 0,05 procentu punktiem, visticamāk, iznīcinās konkurenci un vājinās Eiropas pozīciju. Es nespēju tam noticēt. Rīkojieties! Tieši to vēlas Parlaments.

Carl Haglund, ALDE grupas vārdā. – (SV) Priekšsēdētāja kungs! Kā mēs jau dzirdējām, ekonomikas krīzes un aizvien satraucošāko ar klimata pārmaiņām saistīto diskusiju dēļ nesen ir atdzīvināts un ieviests tā sauktais Tobina nodoklis.

Turklāt mēs dzirdējām, ka uz šo nodokli tiek liktas lielas cerības, un šī nodokļa mērķis ir cita starpā radīt drošību finanšu tirgū un gūt ienākumus, kurus varētu izmantot, lai finansētu jomas, kas ir to pelnījušas, piemēram, attīstības palīdzību un klimata pārmaiņu ierobežošanu.

Manuprāt, šīs cerības ir samērā naivas, un es ļoti skeptiski vērtēju iespēju ieviest tādu finanšu darījumu nodokli, kas tiešām darbotos. Pirmkārt, es esmu viens no tiem, kas šaubās par to, vai šo nodokli būs iespējams ieviest praksē. Otrkārt, es neticu, ka tam būs tāds efekts, uz kādu daži cer. Starp citu, es esmu pilnīgi pārliecināts, ka neviens nodoklis pasaulē nebūtu spējis novērst finanšu krīzi, ko esam piedzīvojuši pēdējo gadu laikā.

Es esmu arī kritiski noskaņots pret ideju par kaut kā aplikšanu ar nodokli, lai pēc tam izmantotu palielinātos nodokļus mērķiem, kam nav nekāda sakara ar darbību, kas ir aplikta ar šo nodokli. Es uzskatu, ka tā nav loģiska un īpaši saprātīga nodokļu politika.

Lūdzu, nepārprotiet mani. Es vēlos, lai lielāks finansējums būtu piešķirts attīstības palīdzībai. Es kritiski vērtēju pats savu valsti, kas nav spējusi sasniegt 0,7 % IKP līmeni, ko bieži uzskata par viszemāko līmeni.

Ekonomikas un monetārā komiteja šajā jautājumā ir sagatavojusi līdzsvarotu dokumentu. Tas ir labi, ka ES līmenī tiek veikta atbilstoša izpēte saistībā ar to, kā šāds nodoklis varētu darboties. Es ceru, ka pēc tam šajā diskusijā būs vairāk faktu un mazāk politisku uzskatu. Citādi mēs riskējam iesaistīt debatēs par nodokli, ko nav iespējams ieviest praksē, un tajā pašā laikā nespējam rast iespējas un risinājumus, lai sadabūtu pietiekamu finansējumu attīstības palīdzībai un mūsu centieniem ierobežot klimata pārmaiņas.

Vissliktāk būtu, ja ES censtos ideoloģisku iemeslu dēļ uzspiest šāda finanšu darījumu nodokļa ieviešanu, lai gan pārējās pasaules valstis to neieviešu. Tas tikai izraisītu ekonomikas fiasko Eiropā, kas šajos laikos nebūt nav vajadzīgs. Mums tas jāpatur prātā. Es ceru, ka izpēte būs nopietna un efektīva.

(Runātājs piekrita atbildēt uz jautājumu, kas uzdots, paceļot zilo kartīti saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu)

Catherine Stihler (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, es izmēģinu jauno noteikumu, kas ļauj mums izmantot zilo kartīti.

Mani ieinteresēja iepriekšējā runātāja teiktais par viņa valsti, par tās rezervēm, proti, par 0,7 % IKP un Tobina nodokli.

Acīmredzot Tobina nodoklis krietni atšķiras no finanšu darījumu nodokļa, un šajā ziņā bieži valda neskaidrība. Manuprāt, jums ir pilnīga taisnība, ka mums vajadzīga skaidrība, bet es gribētu, lai jūs mazliet sīkāk paskaidrotu, kāpēc mēs nespējam sasniegt 0,7 % un kā mums gūt skaidrību par to, ko mēs cenšamies panākt, lai darījumu nodoklis patiešām darbotos.

Carl Haglund (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, jaunais diskusiju veids patiesi ir diezgan interesants. Tas ļauj mums veidot dialogu.

Diemžēl Somija ir valsts, kas neiegulda 0,7 % no sava IKP attīstības palīdzībā, un tas ir slikti. Tas mūsu valstī ir jārīsina politiskā ceļā. Tas nedara godu mūsu valdībai, kas nav spējusi to panākt.

Runājot par Tobina nodokli un finanšu darījumu nodokli, jums ir taisnība — tas, iespējams, nav tas, ko sākotnēji bija iecerējis Tobina kungs. Es joprojām esmu skeptisks attiecībā uz to, vai mums varētu būt nodoklis, kas darbotos pasaules mērogā, iesaistoties visām pasaules valstīm, jo tikai tā tas varētu darboties, neizraisot kapitāla pārvietošanu uz kādu citu pasaules daļu.

Tomēr mēs redzēsim, ko šajā jautājumā pēc tā izskatīšanas teiks Komisija. Tas būs interesanti.

Pascal Canfin, *Verts/ALE grupas vārdā*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs! Mūsu valsts finanšu sektors ir krīzes situācijā, un mēs zinām, ka daļējs risinājums varētu būt dažu izmaksu samazināšana, tomēr lielākoties to atrisināt var dalībvalstu spēja piešķirt vairāk līdzekļu.

Tāpēc jautājums ir par to, kādu nodokli varētu palielināt, kādu nodokli vajag palielināt un kādas sekas radīs šāda nodokļu palielināšana. Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa uzskata, ka būs sarežģīti būtiski palielināt nodokļus mazajiem uzņēmumiem, kas rada lielāko daļu darbvieta. Ir grūti palielināt nodokļus ģimenēm — varētu pieļaut izņēmumu attiecībā uz bagātākajiem —, jo vairumā gadījumu šie nodokļi jau ir pietiekami lieli, it īpaši Eiropā.

Tāpēc jautājums ir šāds: kuri nodokļi būtu jāpalielina? Ja nepalielina nodokļus maziem un vidējiem uzņēmumiem un nepalielina arī PVN, tad noteikti tiks izskatītas citas iespējas. Mūsuprāt, finanšu darījumu nodoklis galu galā ir Eiropas ekonomikai nesāpīgākais nodoklis. Tas ir nodoklis, kam ir vismazākā negatīvā ietekme uz Eiropas ekonomikas konkurētspēju pasaules mērogā.

Turklāt pēdējo desmit gadu laikā ir ārkārtīgi samazinājušās finanšu darījumu izmaksas gan vairāku tehnisko uzlabojumu dēļ, ja tos tā var nosaukt, gan Eiropas regulējuma dēļ.

Patiesībā šos izmaksu samazinājumus ir pilnībā absorbējušas finanšu nozare un bankas. Tas nepavisam nebūtu netaisnīgi, ja daļu no peļņas, kuru bankām ļāva ietaupīt izmaksu samazināšana, ar finanšu darījumu nodokļa palīdzību atdotu atpakaļ valsts iestādēm, kas bankas izglāba.

Parlaments, kā vienmēr, to pārvērs ļoti ideoloģiskās debatēs, bet patiesībā tās ir samērā tehniskas. Darījumu izmaksas pastāvēja arī iepriekš; tās ir samazinātas. Šodien mēs ierosinām tās atkal palielināt, lai ne vien privātais sektors, bet arī valsts iestādes gūtu labumu no šiem tehniskajiem uzlabojumiem.

Protams, rodas jautājums, vai Eiropas Savienība var šādi rīkoties viena pati. Visi saprot, ka būtu labāk, ja tas tiktu darīts starptautiskas sistēmas ietvaros. Ja mūsu piemēram neseko citi, jo īpaši ASV, tad rodas jautājums, vai tādā gadījumā Eiropas Savienības izredzes to sasniegt ir nolemtas neveiksmei.

Dažos paziņojumos, piemēram, *Gauzē*s kunga paziņojumā, minēts, ka Eiropas Tautas partijas grupa uzskata, ka Eiropa neko nevar panākt viena pati. Protams, šāda situācija nebūtu ideāla un tajā būtu šķēršļi, no kuriem jāizvairās. Bet vai tas nozīmē, ka Eiropas Savienībai attiecībā uz sevi ir jāizvirza vismazākais prasību kopums, lai tai būtu pēc iespējas mazāk regulu un tā kļūtu par visnepretenciozāko dalībnieku? Mēs nedomājam, ka tas stiprinās Eiropas Savienības vadošo lomu pasaulē.

Turklāt ir iespējams, ka Eiropas Savienība viena pati ieviestu šo darījumu nodokli. Tas ir diezgan vienkārši, jo kapitāla plūsmas, kas attiecas uz mums, sākas Eiropas Savienībā un pēc tam aizplūst citur, lai atkal atgrieztos atpakaļ Eiropas Savienībā.

Kamēr šīs plūsmas aizplūst un atgriežas atpakaļ, mums ir iespēja pieprasīt to izsekošanu un zināt, vai tām ir ticis piemērots finanšu darījumu nodoklis. Ja ticis piemērots, tad nav problēmu. Ja nav ticis piemērots, mēs varam ieturēt ievešanas vai izvešanas nodokli. Tā mēs gadiem ilgi esam rīkojušies reālajā ekonomikā ar kopējo ārējo tarifu. Finanšu globalizācija šobrīd liek mums tā rīkoties ekonomikas finanšu jomā, un tas ir pilnībā iespējams no tehniskā aspekta. Vajadzīga ir tikai politiskā griba.

Kay Swinburne, *ECR grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs! Pēc nesenā satricinājuma globālajā finanšu tirgū visā pasaulē akadēmiskās aprindas, politiķi un Nobela prēmijas laureāti ekonomisti pamatoti cenšas rast risinājumu, kā atgūt naudu, kas iztērēta mūsu finanšu iestāžu glābšanai. Dažādie finanšu darījumu nodokļi ir tikai viena no daudzajām izskatāmajām idejām, un mēs nedrīkstam ierobežot ES un tās dalībvalstīm pieejamos instrumentus, izskatot tikai vienu ideju. Mums ir jābūt radošiem un pēc iespējas plašākā skatījumā jāizvērtē, kā labāk reaģēt uz finanšu krīzi un nostiprināt mūsu valstu finanšu sistēmas. Prezidenta Obamas ideja par finanšu iestāžu nodevu ir pelnījusi zināmu ievērību.

Tomēr šis priekšlikums ir ļoti specifisks un tajā nav ņemti vērā visi finanšu nodokļu vai nodevu veidi. Kā komisāra kungs jau minēja, SVF saskaņā ar G20 norādēm veic pētījumu par iespējamajiem finanšu nodokļiem, tomēr šķiet, ka ar šo rezolūciju atbildes tiek meklētas, pirms tiek pabeigts pētījums.

Es nesaprotu, kādēļ ir jācenšas īstenot ES risinājumu pasaules mēroga problēmai. Būtu muļķīgi un naivi domāt, ka tad, ja ES ieviestu darījumu nodokli bez visu galveno pasaules nozīmes dalībnieku atbalsta, mēs nepaliktu zaudētājos attiecībā pret pārējām valstīm.

Mani māc divējādas bažas saistībā ar finanšu darījumu nodokli pašreizējā formā.

Pirmkārt, mēs nevaram atbalstīt pasākumu, kura mērķis ir nodrošināt Eiropas Savienībai pilnvaras paaugstināt nodokļus. Eiropas Savienības dalībvalstīm ir ļoti būtiski, lai tās saglabātu kontroli pār savām nodokļu sistēmām. Tāpēc būtu lietderīgi noskaidrot, vai minētais priekšlikums attiecas uz koordinētu nodokļu palielināšanu, ko veic atsevišķas dalībvalstis, un vai tas paliek un tiek pielietots tikai šajā līmenī, vai arī tas tiešām ir ES nodoklis.

Otrkārt, nodokļi, kas palielināti, lai stabilizētu finanšu sistēmas, manuprāt, nedrīkst kļūt par ES budžeta pozīcijas paplašinājumu. Ir daudzas ES un dalībvalstu ierosinātas iniciatīvas un izdevumu programmas, kuru mērķis ir saprātīgi risināt globālo klimata pārmaiņu problēmu. Mums ir vērienīgi mērķi līdzekļu piešķiršanai jaunattīstības valstīm. Es nevarēšu atbalstīt ko tādu, kas patiesībā palielina nodokļus citiem mērķiem.

Miguel Portas, GUE/NGL grupas vārdā. – (PT) Priekšsēdētāja kungs! Es uzskatu, ka tehniskā diskusija, kurā mums jāiesaistās, neapšaubāmi ir ļoti nozīmīga, bet nedrīkst slēpt to, ka izvēlei, kas mūs sagaida, ir politiska nokrāsa. Tāpēc nav gluži likumīgi virzīt un balstīt visu diskusiju uz tehnisko pamatojumu, lai nebūtu jāizdara politiska izvēle.

Piemēram, *Haglund* kungs paskaidroja, ka tad, ja mēs būtu ieviesuši Tobina nodokli, mēs nebūtu izvairījušies no finanšu krīzes. Es varu viņam piekrist, bet mums noteikti būtu daudz vairāk resursu cīņai ar finanšu krīzes sekām, kas skar mūsu tautsaimniecību un vismazāk nodrošinātos Eiropas iedzīvotājus.

Tāpēc tik svarīgi ir runāt par šo jautājumu. Otrs aspekts attiecas uz .. un tāpēc komisāra A. Šemeta atbilde mani nepārliecināja ne attiecībā uz grafiku, ne pamatjautājumu. Komisārs A. Šemeta, kā arī *Gauzès* kungs mums saka, ka minētais nodoklis esot pievilcīga un ļoti interesanta ideja, bet mēs to nevaram piemērot Eiropas līmenī. Tā jāpiemēro pasaules mērogā.

Runāsim atklāti. Šādi cilvēkiem tiek pateikts, ka Tobina nodoklis nekad netiks ieviests pasaules mērogā. Tāpēc nav nozīmes maldināt cilvēkus. Runa ir par to, ka tas nepastāvēs ne pasaules, ne citā līmenī. Tāpēc tiek pateikts, ka tas nepastāvēs vispār. Man ir pilnīgi atšķirīgs viedoklis. Es uzskatu, ka Eiropas Savienībai ir pietiekami spēcīgs finanšu tirgus, lai bez kapitāla aizplūdes ieviestu vispārējo atlikušās vērtības nodokli attiecībā uz visiem darījumiem.

Tomēr pats galvenais ir tas, ka mēs pilnīgi skaidri pateiktu mūsu iedzīvotājiem, ka krīzes apstākļos finanšu kapitālam, kas ir novedis mūs krīzes situācijā, ir jāmaksā — vismaz pārpalikuma līmenī. Un pateiktu, ka tas galvenokārt bija īpaši paredzēts, lai apkarotu globālo nabadzību un badu un sāktu finansēt sociālā pilāra veidošanu Eiropas projektā, jo mums šāda pilāra nav, bet tas ir vajadzīgs.

Iedzīvotāji to ļoti labi sapratīs.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Pirms vienpadsmit gadiem es biju viens no dažiem deputātiem, kas piedalījās partiju veidotās Tobina nodokļa darba grupas dibināšanā, un mūsu sanāksmes bieži vien raisīja nicinošus smīnus. Tūkstošgades mijas perspektīvā mēs atkal un atkal atsaucamies uz šķietamo tirgus racionalitāti, konkurences apdraudējumu un iespējamo globalizācijas krīzi.

Tas nav labi, ka jūs šodien turpināt izvirzīt tos pašus argumentus. Mēs esam tikko izvairījušies no nopietna sabrukuma, un tas ir prasījis ne vien ārkārtīgi daudz līdzekļu, bet arī uzticību. Ja jūs tagad domājat, ka mēs varam nesteigties ar šāda finanšu darījumu nodokļa ieviešanu, tad spekulantiem — es saukšu tos tā —, ar kuriem man personīgi ir nācies saskarties, citiem vārdiem sakot, eifēmiski dēvētajiem investīciju fondu pārvaldniekiem, ir pilnīgi atšķirīgs viedoklis, jo viņi uz šīs robežšķirtnes vēl straujāk un intensīvāk veic savu uzņēmējdarbību.

Tāpēc es neesmu pārliecināts, ka finanšu darījumu nodoklis attiecībā uz finanšu darījumu apmēru varētu panākt kaut ko vairāk, nevis tikai apslāpēt šos milzīgos spekulatīvos vilņus. Es patiesi vēlētos, lai Komisijas un dalībvalstu valdību pārstāvji ņemtu vērā to, ko teica gan kolēģi no Zaļo grupas, gan *Bullmann* kungs un kreisie. Tas ir politisks jautājums; tehniskos aspektu var atrisināt ātri, jo šajā jomā ekspertu pietiek.

Gunnar Hökmark (PPE). – Priekšsēdētāja kungs! Kādam var rasties jautājums, vai no administratīvā viedokļa ir iespējams ieviest finanšu darījumu nodokli, vai tas ir politiski iespējams; bet es domāju, ka pamatjautājums ir šāds: vai tas ir labi? Vai ekonomikas attīstībai šāds finanšu darījumu nodoklis ir lietderīgs? Tas taču nozīmē, ka ar nodokli būs aplikti ieguldījumi; pārrobežu līmenī ar nodokli būs aplikti ieguldījumi valstīs, kurās jums ir mazāks kapitāls nekā pārējās.

Vai tas palīdzēs starptautiskajā tirdzniecībā, vai tas mazinās starptautisko tirdzniecību, vai tam būs kāda ietekme?

Es to saku tāpēc, ka, diskutējot par šo jautājumu, mēs varētu aplūkot divus piemērus. Pirmkārt, mēs 30 gadu garumā piedzīvojām ārkārtīgi lielu ekonomisko izaugsmi pasaules finanšu tirgus veiksmīgas darbības dēļ. Tagad mēs saskaramies ar krīzes sekām — kredītu krīzi. Es uzskatu, ka mums vajadzētu nodrošināt bagātāku un darboties spējīgu pasaules finanšu tirgu, nevis censties pietuvināt kredītu krīzei līdzīgu situāciju.

Darījumu nodokļa, tāpat kā jebkura cita nodokļa, mērķis ir samazināt ar nodokli apliekamo darījumu apmēru, un es nedomāju, ka starptautiskās tirdzniecības samazināšana dos kādu labumu, jo mēs esam redzējuši, kādas sekas tas izraisa. Es nedomāju, ka ir lietderīgi veikt vēl lielākus ieguldījumus nabadzīgajās valstīs.

Finanšu darījumu aplikšana ar nodokli nekavēs finanšu darījumu veikšanu. Tas pat nekavēs tā saucamos spekulatīvos ieguldījumus. Tas kavēs parasto ieguldījumu plūsmu un mums tik ļoti vajadzīgo tirdzniecību.

Komisāra kungs, es uzskatu, ka, diskutējot par šo jautājumu, mums ir pamatots iemesls būt uzmanīgiem un neizlēmīgiem.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Komisāra kungs, šķiet, ka jūs esat atbildīgs par nodokļu politiku un ka jūsu ieguldījums stratēģijā „ES 2020” attiecībā uz šo jomu būs novatoriskas nodokļu politikas priekšlikums. Novatoriskas nodokļu politikas ierosināšana prasa drosmi, un jūs nedrīkstat neņemt vērā racionālo un konstruktīvo darbu, ko paveikuši jūsu priekšgājēji. Es ievēroju, ka stratēģijā „ES 2020” uzņēmumu peļņas nodokļa saskaņošana pat nav pieminēta; iespējams, jūs to aizmirsāt kādā atvilktnē. Es aicinu jūs pievērst tam mazliet vairāk uzmanības.

Tomēr, ja jūs būsiat tikpat drosmīgs attiecībā uz finanšu darījumu nodokli, mēs nekur tālu netiksim. Eiropas Savienībā un Komisijā, kuras pārstāvis jūs tagad esat, G20 sanāksmes secinājumi tiek uzskatīti par sava veida evaņģēliju. G20 secinājumos figurē minētais finanšu darījumu nodoklis, tāpēc mēs jūs lūdzam to ieviest. Lūdzu, nestāstiet, ka mums ir jārikojas tāpat kā visiem pārējiem, jo ASV prezidents Obama, ietekmējoties no *Paul Volcker*, ierosināja veikt reformas ASV banku sistēmā, neņemot vērā G20 secinājumus!

Kāpēc mēs nevarētu izmantot metodi, kuru atzīst ASV? Turklāt, komisāra kungs, es pamanīju, ka jūsu kolēģis *Barnier* kungs teica, ka šī reforma varētu būt īpaši piemērota Amerikas situācijai un nederīga Eiropai un ka Eiropai ir jāturpina sava ceļš finanšu darījumu nodokļa jomā. Tā ir taisnība. Mēs gaidām jūsu drosmīgos un novatoriskos priekšlikumus, komisāra kungs.

Louis Michel (ALDE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Komisāra kungs, pavisam godīgi sakot — un visi zina, ka es pilnībā atbalstu Komisiju —, jūsu priekšlikumi šķiet ārkārtīgi pieticīgi. Neviens no tiem nav izrādīta vēlme būt politiski godkārīgiem jautājumā, kas man tomēr šķiet ļoti nozīmīgs.

Es jums atgādināšu, ka 2002. gada Monterejas konsenss un 2008. gada Dohas papildu konference ieteica novatorisku un alternatīvu finansēšanu attīstības jomā. Es neticu, ka minētais finanšu darījumu nodoklis varētu regulēt pasaules finanšu sistēmu; runa nav par to. Es uzskatu, ka Eiropas Savienībai, protams, kopā ar G20, ir jāuzņemas iniciatīva, lai ieviestu starptautisko finanšu darījumu nodokli, kurš, kā jau tika teikts, varētu būt noteikts robežās no 0,01 % — tas gan ir daudz! — līdz 0,1 % no darījuma vērtības. Paredzamie ieņēmumi ir atkarīgi no minētajiem diviem koeficientiem. Jūs varat izvēlēties starp 20 miljardiem ASV dolāru un 200 miljardiem ASV dolāru.

Minētais nodoklis pēc būtības var būt globāls un vispārējs. Tomēr vienā aspektā es jums nepiekrītu — es uzskatu, ka par šāda nodokļa ieviešanu būtu jāvienojas nevis visām pasaules valstīm, bet tikai galvenajiem ekonomikas dalībniekiem. Mums nav jāgaida, kamēr visa pasaule pieņems šo nodokli, jo, kā zināms, tas patiesībā varētu iznīcināt sākotnējo ideju.

Vispirms tas būtu jāiekasē valsts līmenī pēc brīvprātības principa, un tas, protams, iekustinātu šo ideju. Šo procesu koordinētu galvenie ekonomikas dalībnieki, proti, G20 valstis. Jūs vēlējāties zināt, kādiem mērķiem to izmantos, — viena no izvēlēm būtu to iemaksāt pasaules vai pat Eiropas fondā; Eiropas Attīstības fonds to varētu izmantot, lai nodrošinātu valsts atbalstu attīstības jomā. Vai arī valstis to varētu izmantot savā attīstības politikā.

Tomēr ir arī kaut kas, par ko mani māt šaubas, turklāt šķiet, ka tā arī notiks. Piemēram, to skaidri apliecina tas, ka Starptautiskā Valūtas fonda rīkotājdirektors vairāk vai mazāk noraida filozofiju, kas ir Tobina nodokļa vai finanšu darījumu nodokļa pamatā, izmantojot to kā sava veida aizsegu, lai nodrošinātos pret apdraudējumiem finanšu pasaulē, — ko es nosauktu par finanšu blēdību. Tā nedrīkst būt! Es nevēlos, lai ar šo nodokli segtu riskus, ko uzņēmusies finanšu pasaule. Par to jāmaksā citā veidā. Šāda piesavināšanās man nav pieņemama.

Es gribētu jums atgādināt, ka pēdējo gadu laikā atsevišķās, pat centīgākajās, jaunattīstības valstīs panāktais progress, iespējams, tiks iznīcināts, liedzot sasniegt Tūkstošgades attīstības mērķus. Tādēļ es dedzīgi atbalstu finanšu darījumu nodokli.

Vicky Ford (ECR). – Priekšsēdētāja kungs! Ir daudz iemeslu, lai pieprasītu finanšu iestādēm sniegt lielāku ieguldījumu attiecībā uz nodokļu ieņēmumiem pēc finanšu krīzes, un žēl, ka šajā rezolūcijā tiek apskatīti tikai darījumu nodokļi, nevis tādi piemēri kā Baraka Obamas ierosinātā nodeva.

Runājot par darījumu nodokli, mani dara bažīgu trīs lietas.

Pirmkārt, ietekme uz finanšu pakalpojumu tiešajiem patērētājiem. Zīmognodeva, kas ilgu laiku pastāvēja Apvienotajā Karalistē, ir nesamērīgi ietekmējusi mazos ieguldītājus un uzņēmumus, kuri vēlas piesaistīt kapitālu.

Otrkārt, ietekme uz pašu Eiropas Savienību. Mēs zinām, ka pasaules finanšu tirgus ir ļoti mainīgs. Pavisam noteikti pastāv risks, ka mēs varam vienkārši izstumt darījumus ārpus ES, kas nenāktu tai par labu.

Treškārt, mani satrauc morālais kaitējums, ja šo naudu jāiegulda glābšanas fondā. Es nedomāju, ka nodokļu maksātājiem būtu automātiski jāglābj visas brūkošās finanšu iestādes. Ir jābūt iespējai, ka bankai ļauj bankrotēt, bet tās klienti tiek aizsargāti. Eksperti ir brīdinājuši gan Ekonomikas un monetāro komiteju, gan Īpašo finanšu, ekonomikas un sociālās krīzes komiteju, ka šāds fonds varētu veicināt bezatbildīgu riska uzņemšanos. Mēs nevēlamies riskēt vēl vairāk, un šis jautājums vēl ir jāizpēta.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētāja kungs! Nesenā finanšu krīze nenoliedzami ir pierādījusi, ka finanšu tirgus liberalizācija un nepiekāpība jautājumā par tirgus brīvību ir ļāvusi finanšu sistēmai bīstami pieaugt attiecībā pret reālo ekonomiku un gadiem ilgi darboties, pamatojoties uz ārkārtīgi lielu rentabilitāti, bezatbildību un regulējuma trūkumu, kas galu galā izraisīja krīzi.

Tādējādi priekšlikums par finanšu darījumu nodokli varētu samazināt finanšu sistēmas lielumu un padarīt nerentablas atsevišķas spekulatīvas finansiālās iespējas. Tomēr šis pasākums tā arī paliks uz papīra, ja to nepapildinās ar rūpīgi izstrādātu plānu finanšu sistēmas regulēšanai, lai ierobežotu banku agresīvo politiku un spekulācijas, ko veic riska ieguldījuma fondi un kredītvērtējuma aģentūras, saasinot un izmantojot ekonomiskās problēmas daudzās valstīs.

Tomēr, manuprāt, to nevar vienkārši uzskatīt par pagaidu pasākumu. Bankām ir jāatmaksā to glābšanā ieguldītās milzīgās summas, ko tās saņēma no Eiropas valstīm, tādējādi palielinot tajās finanšu deficītu. Tagad šīs valstis ir spiestas aizņemties no tām pašām bankām, šādi maksājot tām otrreiz.

Mūsu nostājai jābūt nepārprotamai. Bankām ir jāatmaksā savi parādi valstij. Tāpēc, cita starpā, mums jāievieš finanšu darījumu nodoklis, pirmkārt, lai ierobežotu finanšu sektora lielumu un, otrkārt, lai saglabātu resursus jaunajai sociālajai un attīstības politikai.

Markus Ferber (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi! Par ko īsti mēs runājam? Jautājums ir diezgan vienkāršs. Kā finanšu tirgus var palīdzēt mazināt izmaksas, ko tas radījis valstīm, sabiedrībai un ekonomikai? Tas ir būtisks jautājums, uz kuru mums jārod atbilde.

Es domāju, ka mēs visi kopā esam izstrādājuši ļoti līdzsvarotu dokumentu. Esmu ļoti pateicīgs komisāram par tā formulējumu. No vienas puses, mēs nevaram izlikties, ka Eiropa ir Svētlaimīgo sala, kurā mēs varam rīkoties pēc sirds patikas, un pasaules finanšu tirgum gar to nav nekādas daļas. Šīs lietas ir jākoordinē starptautiskā līmenī. No otras puses, mums arī jānodrošina, ka finanšu sektors sniedz atbilstīgu ieguldījumu krīzes pārvarēšanā.

Tāpēc es gribētu brīdināt, ka mums vairs nevajadzētu katru nedēļu izvirzīt jaunu priekšlikumu, ar ko mēs varam atrisināt visas pasaules problēmas. Pirms dažiem mēnešiem tas bija papildu nodoklis par aviobiļetēm, ar ko vajadzēja atrisināt visas mūsu problēmas, tagad tas ir finanšu darījumu nodoklis, un nākamajā mēnesī kādam ienāks prātā kas cits. Mēs esam aizgājuši par tālu. Tas ir jautājums par finanšu tirgus iesaistīšanu starptautiski saskaņotā veidā. Ja Komisija var ierosināt saprātīgu risinājumu un iekļaut to starptautiskās sarunās, tad mēs būsim uz pareizā ceļa.

Mums jābūt godīgiem pašiem pret sevi. Tie, kas apgalvo, ka ar šādu instrumentu palīdzību mēs varam apturēt spekulācijas, maldina paši sevi. Mēs vēlamies, lai spekulanti sniedz savu ieguldījumu gan šajā riskā, gan riska pārvarēšanā. Tā ir pareizā pieeja. Šajā ziņā mēs jūsim pilnībā atbalstām, komisāra kungs.

Catherine Stihler (S&D). – Priekšsēdētāja kungs! Šobrīd Apvienotajā Karalistē ir sāta kampaņa ar nosaukumu „Robina Huda kampaņa”, kurā iesaistījušās NVO, baznīcas un pilsoniskā sabiedrība un kuru vada aktieris *Bill Nighy*. Komisāra kungs, ja jūs neesat ieskatījies viņu tīmekļa vietnē, es jums to ļoti ieteiktu kā daļu no šīm debatēm. Minētās kampaņas pamatā ir finanšu darījumu nodoklis 0,05 % apmērā, kas, viņuprāt, var sniegt reģionam ieņēmumus 37 miljardu eiro apmērā.

Tātad saistībā ar finanšu darījumu nodokli runa nav par cilvēkiem, kas iet uz bankomātu, lai izņemtu naudu; te runa ir par darījumiem, kas nav publiski, un par to, lai tie, kas ir veicinājuši finanšu krīzi, atdotu kaut ko atpakaļ. Ja es to aplūkoju tādā skatījumā, kā to apmēram pirms trijām nedēļām aprakstīja ekonomists *John Kay*, kas bija ieradies Skotijā, lai teiktu runu, — ja Skotija būtu bijusi neatkarīga valsts un mūsu bankas būtu bankrotējušas, ikvienam Skotijas vīrietim, sievietei un bērnam būtu bijis jāsamaksā 750 000 sterliņu mārciņu. Mēs nedrīkstam pieļaut, ka tā notiek nākotnē. Paldies dievam, tas vēl nav noticis, jo Skotija ir Apvienotās Karalistes daļa, bet turpmāk mums ļoti nopietni jāapsver finanšu darījumu nodoklis un veids, kā to piemērot.

„Robina Huda kampaņa” ir interesanta, un es domāju, ka tās ietvaros sadalījums varētu būt 80:20; sabiedriskajiem pakalpojumiem tiktu veltīti 80 %, un 20 % būtu piešķirti tāda fonda izveidei, kas nodrošinātu, ka banku krīze nenotiek vēlreiz.

Paldies jums, komisāra kungs, un es ar cerībām gaidu jūsu priekšlikumu. Varbūt jūs varat mums pateikt aptuvenu datumu, kad mēs varētu dzirdēt jūsu atzinumu. Es zinu, ka stratēģija „ES 2020” tiks laista klajā aprīlī, bet būtu labi uzzināt arī jūsu grafiku.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs! Pašreizējā krīzes situācijā mums ir tikai divas izvēles iespējas. Pirmā iespēja ir likt iedzīvotājiem maksāt par krīzi, kā mēs to jau darām: taupības plāni, bezdarbs un nodokļu paaugstināšana, līdzīgi kā nesen paaugstinātais PVN Grieķijā. Otrā iespēja ir aplikt ar nodokli spekulatīvo kapitāla apriti un finanšu darījumus. Tas radītu būtiskus ieņēmumus Eiropas ekonomikā, un es uzskatu, ka tas būtu ierocis pret pašreizējo finanšu krīzi. Vēl būtu jāsaņem drosme, lai likvidētu nodokļu paradīzes.

Šis ierosinājums nebūt nav revolucionārs, jo tas jau ir ietverts G20 nolīgumos. Dažus no tajos minētajiem principiem mēs esam apsprieduši debatēs un balsojuši par tiem, bet tā vietā, lai izteiktu bezmērķīgus paziņojumus, mums ir steidzami jādara vairāk. Mums ir nekavējoties jāizbeidz šī iznīcinošā spekulēšana. Patiesībā vairāki ekonomisti uzskata, ka zemas nodokļu likmes 0,5 % apmērā piemērošana finanšu darījumiem radītu Eiropas Savienībai papildu 500 miljardus eiro. Šo naudu mēs varētu izmantot ekonomikas atveseļošanai, kas pamatota uz darbavietu radīšanu, mācībām, pētniecību, algām un jaunu videi nekaitīgas rūpniecības un lauksaimniecības politiku.

Tādēļ mums jāsaņem drosme balsot par šāda nodokļa principu un pēc tam to īstenot.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi! Austrijas Parlaments un Austrijas federālā valdība, kā arī Austrijas Tautas partija, kuru es pārstāvu, izrāda lielu politisko gribu, lai veicinātu finanšu darījumu nodokļa ieviešanu. Finanšu un ekonomikas krīzei ir globālas sekas un arī cēloņi, ko nevar attiecināt tikai uz vienu kontinentu.

Mums vajadzīgi ne vien globālās pārvaldības mehānismi, bet arī globālās uzraudzības mehānismi, reglamentējošu pamatnostādņu mehānismi un finansējuma avoti. Tomēr ar finansējuma avotu jautājumu vien nepietiek. Vienlīdz svarīga ir pamatnostādņu ietekme.

Pirmkārt, mums vajadzīga kopēja Eiropas griba, lai mēs gūtu sekmes arī pasaules mērogā. Jautājums Komisijai un rezolūcija, ko Parlaments, cerams, trešdien pieņems ar lielu balsu pārsvaru, ir kopējās politiskās gribas izpausme, lai izstrādātu un — vēlams, pasaules mērogā — īstenotu finanšu darījumu nodokļa modeli. Es ceru sagaidīt ļoti konkrētu Komisijas priekšlikumu, kas veicinās solidaritāti Eiropā, un, cerams, Komisija minēto priekšlikumu iesniegs pēc iespējas ātrāk, kā arī atbildēs uz mūsu jautājumiem.

Kāda būs šāda finanšu darījumu nodokļa ietekme uz reālo ekonomiku un Eiropas Savienības finansiālās un ekonomiskās pozīcijas konkurētspēju? Par ko to iekasēs, cik lieli būs procenti, kas tos ievāks, un kurš saņems naudu? Vai šim nodoklim jāizvirza mērķis? Es teiktu, ka jā, bet kāds? Šie ir jautājumi, uz kuriem jārod atbildes. Ar šīs dienas debatēm un trešdienas balsojumu mēs nosakām turpmāko virzienu. Lūdzu, sniedziet mums drīzu atbildi.

Magdalena Alvarez (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs! Krīze ir apliecinājusi, ka Eiropas Savienībai trūkst vajadzīgo instrumentu, lai novērstu krīzes radītās sekas un nodrošinātu atbilstīgu sistēmu ekonomikas atveseļošanai.

Tāpēc ir jāsniedz kopīga atbilde. Tajā jāietver ne tikai dalībvalstu stratēģiju saskaņošana, bet arī pienācīgu instrumentu nodrošināšana Eiropas Savienībai, dodot tai saprātīgas rīcības iespēju, lai nekavējoties izstrādātu vispārēju atbildes reakciju.

Par pirmo mērķi Eiropas Savienībai jāizvirza tālredzīgāka un efektīvāka ekonomikas pārvaldība, kas prasa lielāku finansiālo autonomiju. Šajā sakarībā trīs mērķu sasniegšanai paredzētais finanšu darījumu nodoklis varētu būt ļoti noderīgs. Visbeidzot mums jāpalielina Eiropas Savienības spēja izstrādāt savu politiku, jāuzlabo ekonomikas stabilitāte, ierobežojot spekulatīvās darbības, un mums jānodrošina vajadzīgā informācija, lai uzraudzītu finanšu tirgus situāciju un attīstību. Turklāt, izstrādājot minēto fiskālo instrumentu, ir jānodrošina, ka finanšu sektors sniedz ieguldījumu, lai palīdzētu novērst reālajai ekonomikai nodarīto kaitējumu un segtu banku sistēmas stabilizācijas izmaksas.

Komisāra kungs, vai jūs varat šajā saistībā sniegt informāciju par grafiku?

Diogo Feio (PPE). – (PT) Priekšsēdētāja kungs! Eiropas Parlamentam ir tiesības iesniegt jautājumus par šo tematu un nedarīt zināmu savu galīgo nostāju par jauno finanšu darījumu nodokli.

Turklāt tam ir vairāki iemesli. Jums tikai jāieklausās šā nodokļa atbalstītāju viedoklī. Viņi saka, ka tā ir politiska problēma un ka tehniskiem risinājumiem ir maza nozīme.

Pirmkārt, sāksim ar nodokli, un tad mēs redzēsim, kā tas tiks īstenots. Tā ir kļūda. Ar ideoloģiju nav iespējams atrisināt finanšu krīzes problēmu.

Otrkārt, viņi saka, ka šāds nodoklis varētu palīdzēt nabadzīgākajiem; tas būtu tāds kā „Robina Huda nodoklis”, jo bagātākie pārvarēs grūtības līdz ar ekonomikas izaugsmi.

Nav nozīmes jautājumam par Eiropas vai pasaules mērogu. Šis nodoklis neaizņems šo jautājumu. Kas notiks, ja šāds nodoklis tiks ieviests tikai Eiropā?

Ir jāņem vērā vairāki elementi. Krīzes laikā jauns nodoklis nevarēs atrisināt nevienu problēmu. Ar jauna nodokļa ieviešanu mēs neatrisināsim arī valsts finanšu problēmu. Jauns nodoklis nebūs soda nodoklis, lai sodītu tos, kas ir atbildīgi par krīzes izraisīšanu.

No jaunā nodokļa cietīs tiešie patērētāji. No jaunā nodokļa cietīs tie, kuriem vajadzīgs kredīts.

Otrkārt, ir jāapspiež daudzas tehniskas problēmas. Tās, kuras nav nozīmīgas. Vai pastāv kāda Eiropas pārvaldes sistēma, kas varētu ieviest šādu nodokli? Vai kāds var pateikt, cik izmaksā šāda nodokļa ieviešana? Vai kāds var mums pateikt, kā tas ietekmēs likviditāti un kredītēšanu? Kā piemērot nodokli pasaules mērogā, ņemot vērā laika atšķirības un darījumu skaitu sekundē? Kā to var kontrolēt?

Uz šiem jautājumiem vēl ir jārod atbildes. Es uzskatu, ka mums ir jāmacās no pieredzes, kas gūta šīs krīzes laikā, un jāpieņem sava nostāja. Es šaubos, ka jaunais nodoklis būs pareiza izvēle.

SĒDI VADA: S. LAMBRINIDIS

Priekšsēdētāja vietnieks

Anni Podimata (S&D). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, Komisāra kungs! Debates par starptautisko finanšu darījumu aplikšanu ar nodokļiem nav nekas jauns, taču tās šodien ir ārkārtīgi aktuālas, jo galvenā mācība no globālās ekonomiskās krīzes, un jo īpaši eiro zonai, kura pēdējā laikā ir piedzīvojusi sistemātiskus spekulantu uzbrukumus, ir tāda, ka agrākā finanšu tirgu neuzticamība un nopietna finanšu regulējuma un pārvaldības trūkums rada tūlītējas un redzamas sekas reālajā ekonomikā, kā arī attiecībā uz valstu ekonomiku dzīvotspēju un sociālo stabilitāti.

Šajā kontekstā finanšu darījumu aplikšana ar nodokļiem ir jo īpaši svarīga, jo tas ir viens no ilgi gaidītās finanšu kontroles mehānismu galvenajiem jautājumiem. Risinājums, protams, nav ieviest vēl vienu Eiropas nodokli, kam būs apšaubāma ietekme uz Eiropas ekonomikas konkurētspēju, bet gan formulēt ambiciozu Eiropas priekšlikumu iesniegšanai G20 sanāksmē.

Sirpa Pietikäinen (PPE). – Priekšsēdētāja kungs! Finanšu tirgi ir globāli, un finanšu kompānijas ir globālas; patiešām, finanšu industrija šobrīd ir lielākais globālais sektors. Tā kā arī mūsu vēlnes ir globālas — piemēram, attīstības programma, Tūkstošgades attīstības mērķi vai cīņa ar klimata pārmaiņām — man tas šķiet vairāk nekā dabiski, ka finanšu darījumu aplikšanai ar nodokļiem būtu jāklūst par pirmo globālo nodokļu ieviešanas mēģinājumu.

Politika nav globāla, un, kā mēs zinām, tā īsti nav arī Eiropas Savienības politika. Kādam ir jāuzņemas vadība šī jautājuma risināšanā, un ir diezgan saprotami, ka šāda vadība ir jāuzņemas Eiropas Savienībai. Parasti tas, kurš uzņemas vadību — veidojot mehānismus, modeļus, intelektuālo īpašumu — ir lielākais ieguvējs, un tam kā pirmajam ir priekšrocības.

Lai gan neliela spekulatīvāko darījumu ierobežošana sniedz nelielu ieguvumu, tomēr lielāko ieguvumu, manuprāt, var gūt, veidojot jauno nodokļu jomu, globālu mehānismu, kā arī, apvienojot resursus — ne tik daudz finanšu sektorā, bet jo īpaši mūsu Eiropas un globālajai attīstībai un vides vajadzībām.

Patiešām, lai Eiropas Savienība šajā jautājumā rīkotos aktīvi, tai ir jābūt skaidram redzējumam, mums ir jābūt vienotai pozīcijai, un tieši tādēļ es vēlos, lai Komisija visai drīz nāktu klajā ar priekšlikumu par to, kā panākt, lai šis finanšu darījumu nodoklis būtu praktiski realizējams.

Edward Scicluna (S&D). – Priekšsēdētāja kungs! Ir pagājuši vismaz 40 gadi, kopš mēs, studenti būdami, apspriedām jaunu starptautisku ekonomisku kārtību, kas ietvēra priekšlikumu izmantot īpašas aizņēmumtiesības (SDR) attiecībā uz SVF un paredzēt tādu nodokli valstu valdībām, kas tiktu izmantots, lai palīdzētu nabadzīgajām valstīm. Tas, kā mēs zinām, netika realizēts.

Daudzus gadus vēlāk realitāte ir mainījusies: globalizācija, līdz ar tehnoloģiju attīstību un spēcīgāku politisko gribu, atsevišķus plānus ir padarījusi reālākus. Tomēr globālo politisko mērķu skaits ir pieaudzis. Bez nabadzības, kas diemžēl joprojām pastāv, mums jāaskaras arī ar tādām globālām vides problēmām kā klimata pārmaiņas, un tagad mēs būtībā runājam par tādu globālās apdrošināšanas prēmiju, kas kompensētu upuriem finanšu katastrofas radītu sociālo un ekonomisko pāridarījumu.

Mums ir jābūt uzmanīgiem, kad saskaramies ar daudziem mērķiem. Es ierosinu pieturēties pie gudrā padoma, ka ir jānodrošina, lai katram mērķim mums ir nepieciešams atsevišķs instruments. Lai Komisija ir drosmīga, taču mums ir jānodrošina, lai finanšu darījumu nodoklis būtu ļoti mērķtiecīgs un reāls. Necentīsimies panākt, lai visiem būtu viss.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Es uzskatu, ka finanšu darījumu nodokļa ieviešanai nebūs nekādas jēgas. Tas mums nepalīdzēs izkļūt no finanšu krīzes, un tas arī nenovērsīs jaunu krīzi, nedz veicinās finanšu tirgu stabilitāti. Šis pasākums tikai paaugstinās kapitāla un kredīta izmaksas un bremzēs investīcijas.

Pirms jauna nodokļa ieviešanas Komisijai ir ļoti rūpīgi jāizanalizē visi ar to saistītie plusi un mīnusi. Ja tiek pieņemts lēmums par finanšu darījumu nodevas ieviešanu, tas var ietekmēt Eiropas ekonomikas globālo konkurētspēju. Ir jāizvairās arī no dubultās aplikšanas ar nodokļiem, kā arī no šķēršļu radīšanas brīvai kapitāla plūsmai.

Par šāda nodokļa radītajām izmaksām nedrīkst maksāt parastie pilsoņi. Būtu piemēroti šāda nodokļa ieviešanu apsvērt valstīs, kurās ir spekulatīvā kapitāla uzkrājumi, kā rezultātā tiek radīti īstermiņa ārējie parādi. Šis pasākums varētu novērst spekulatīvā kapitāla uzkrāšanos.

2009. gadā Zviedrija ieviesa ikgadējo stabilitātes maksājumu, kas piemērojams bankām un kredītiestādēm un kas sastāda līdz 0,036 % no konkrētu saistību kopsummas. Taču šāda nodokļa ieviešanai Rumānijā nav pamata. Sarunās starp Rumānijas valdību, SVF un Eiropas Komisiju tika panākta vienošanās par likumu grozījumiem attiecībā uz īpašo administrēšanas procedūru, kas ļautu Rumānijas Valsts bankai ātri un efektīvi iejaukties, kad kredītiestāde ir nonākusi grūtībās.

Šajā kontekstā es vēlos jautāt Eiropas Komisijai, kādi mehānismi vai formulas tiek izvērtēti, lai aizsargātu valstis pret spekulatīvā kapitāla uzkrāšanos, un vai tā apsver arī citus pasākumus finanšu sistēmas regulēšanai un pārraudzībai.

Paldies.

Seán Kelly (PPE). – Priekšsēdētāja kungs! Runājot par šo tematu, prātā nāk divi vārdi: tie ir latīņu valodas vārdi *festina lente* jeb „steidzies lēnām”, jo šis temats ir acīmredzami diezgan pretrunīgs, tāpat kā pretrunīgi ir jebkuri nodokļi. Es domāju, ka ir jo īpaši vilinoši runāt par finanšu iestāžu aplikšanu ar nodokli, lai tās vairāk apzinātos risku un varbūt samaksātu par saviem grēkiem, taču finanšu darījumi pēc sava mēroga ir globāli un skar ne tikai Eiropu, tādēļ, kā uzsvēra Swinburne kundze, mums ir jāizskata visas iespējas.

Paskatieties, uz kuriem iet SVF un G20, un tad varbūt rīkosimies, taču mums tas ir jāizsver ļoti rūpīgi. Tādēļ es saku *festina lente* — steidzies lēnām, kārtīgi apdomājot un daudz konsultējoties, un tad mums būs jārīkojas, ar vai bez Robina Huda palīdzības.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, Komisāra kungs! Lai gan attīstītās valstis ir atbildīgas par 80 % siltumnīcefekta gāzu emisiju, jaunattīstības valstis šodien maksā par vissmagākajām sekām. Šīs galēji drūmās sekas skar nabadzīgākās valstis, kuras nav darījušas neko tādu, kas rada šo siltumnīcas efektu.

Patlaban ir divdesmit miljonu vides bēgļu. Ja mēs nekavējoties kaut ko nedarīsim, līdz 2050. gadam tādu būs piecsimt miljoni. Mums pret šīm valstīm ir nopietnas klimata saistības, kas mērāmas ar 100 miljardiem eiro gadā. No šīs summas Eiropas Savienības daļa sastāda 35 miljardus eiro.

Ir būtiski nekavējoties ieviest nodokli finanšu darījumiem, lai mēs varētu finansēt mūsu klimata saistības. Tajā pašā laikā šis nodoklis mums ļaus samaksāt mūsu klimata parādu arī nākamajām paaudzēm, palīdzot finansēt enerģētisko neatkarību no akmeņoglēm.

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, Komisāra kungs! Priekšlikums, kurš netika realizēts pirms divām desmitgadēm, atkal ir kļuvis par diskusiju objektu finanšu un ekonomiskās krīzes dēļ. Šo priekšlikumu nu jau atbalsta ne tikai akadēmiķi un minoritāšu vai opozīcijas grupas. Šobrīd šī nodokļa ieviešanu iesaka G20, Starptautiskais valūtas fonds un daži pasaules attīstītāko valstu vadītāji. Mums ir jāizmanto šī iespēja, jo ir īstais laiks.

Es kā Attīstības komitejas loceklis atbalstu uzskatu, ka, ja tiks ieviests šāds nodoklis, daļa no radītajiem ienākumiem būtu jānovirza finanšu attīstībai. Ja ienākumi tiktu izmantoti vienīgi noguldījumu apdrošināšanas finansēšanai vai tīri ekonomiskiem mērķiem, finanšu sektors nesniegtu pietiekamu ieguldījumu globālā taisnīguma veicināšanā. Līdz ar to daļa no šiem ienākumiem būtu jānovirza attīstības palīdzībai.

Algirdas Šemeta, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs! Man ir prieks, ka Jūs esat veltījis laiku šīm svarīgajām debatēm. Ideja par finanšu darījumu nodokli līdz šim ir sev pievērsusi daudz uzmanības. Kā es paskaidroju, Komisija šobrīd pēta inovatīvu finansēšanu globālā līmenī un pievērš īpašu uzmanību šādiem jautājumiem.

Pirmkārt, konkurētspējas aspekta analīzei. Tā kā finanšu darījumi ir tik mainīgi un finanšu tirgi tik konkurējoši, aktivitāšu pārnese risks uz citiem tirgiem šķiet ļoti augsts. Tas nozīmē, ka starptautiskā līmenī ir nepieciešama vienota pieeja un vismaz laba sadarbība.

Otrs jautājums ir dažādu iniciatīvu kumulatīvā ietekme, kas nedrīkstētu pakļaut riskam finanšu sektora spēju atbalstīt ekonomisko atlabšanu.

Treškārt, mums ir pareizi jāveic analīze. Komisija drīz publicēs tās analīzi par dažādām iespējām. Man jāsaka, ka tas nav tik vienkārši. Mēs veicam analīzi un analizējam dažādus instrumentus. Šie instrumenti ir saistīti ne tikai ar finanšu darījumu nodokli, bet arī ar iespējamo nodevu iekasēšanu no banku aktīviem, banku aizņemtajiem resursiem un tā tālāk. Mums šī analīze jāveic ļoti rūpīgi, lai izdarītu pareizus secinājumus par labākajiem risinājumiem.

Komisija salīdzinās tās secinājumus ar kāda sava starptautiskā partnera secinājumiem. Balstoties uz to, tiks noteikti daudzsološākie instrumenti, kurus Komisija izvērtēs sīkāk.

Man arī jāsaka, ka ES stratēģijā līdz 2020. gadam vārdi „aplūkšana ar nodokli” vai „nodokļi” ir minēti daudzkārt, kas, salīdzinot ar iepriekšējiem stratēģiskajiem dokumentiem, ir būtiska atšķirība. Es domāju, ka Komisija pievērs nākotnes uzmanību jautājumiem, kas ir saistīti ar notikumiem nodokļu jomā.

Nobeigumā vēlos uzsvērt, ka Komisija veicina un atbalsta nopietnas, globālas analīzes veikšanu attiecībā uz dažādu inovatīvu finanšu instrumentu iespējamajām priekšrocībām un trūkumiem, tajā skaitā finanšu darījumu nodokli. Es vēlos pateikties Parlamentam par interesi un iesaistīšanos šajā tematā.

Priekšsēdētājs. Es esmu saņēmis vienu rezolūcijas priekšlikumu Ekonomikas un monetārās politikas komitejas vārdā slēgt debates saskaņā ar Reglamenta 115. panta 5. punktu.

Debates tiek slēgtas.

Balsošana notiks trešdien, 2010. gada 10. martā, plkst. 12.00.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Proinsias De Rossa (S&D), rakstiski. – Esmu bijis ilggadējs finanšu darījumu nodokļa (FDN) vai, kā to dēvē atbalstītāji ASV — finanšu spekulāciju nodokļa (FSN) atbalstītājs. *James Tobin* bija viens no pirmajiem, kas atbalstīja šo ideju kā līdzekli globālo finanšu tirgu stabilizācijai un paralēli — ievērojamas naudas radīšanai

attīstības palīdzībai. Ietekmīgie finanšu spekulanti, kā arī ietekmīgās valdības to noraidīja kā dzīvotnespējīgu. Tagad krīzes rezultātā SVF pēta tās dzīvotspēju, un mums ir jāpastāv uz to, lai šo ekspertu ziņojumu nesabojātu un nepadarītu nederīgu aizmuguriska lobēšana. Tagad mums ir instrumenti, piemēram, SWIFT kliringa sistēma Eiropā, kas mums ļautu piemērot nodokli. Tomēr, pretēji pētījumiem, tiek izmesti vecie pseidoargumenti, ka „no tā vajadzētu izvairīties, tā būtu nasta patērētājiem”. Finanšu krīze, ko radīja negodīgi finanšu spekulanti, kuri turpina radīt milzu bagātības un kuru darbības ir nostādījušas pasaules ekonomiku uz ceļiem, ir jāizbeidz. Pieaugošais atbalsts FDN ir jāstimulē, sabiedrībai prasot no valdības rīcību un nepieķāpšanos to cilvēku priekšā, kuru mantkārtība ir neizmērojama.

18. Vienotās eiro maksājumu telpas (SEPA) izveide (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir *Sharon Bowles* jautājums Komisijai par vienoto eiro maksājumu telpu (SEPA), uz kuru jāatbild mutiski (O-0027/2010).

Sharon Bowles, autore. – Priekšsēdētāja kungs! Mans priekšgājējs kā Ekonomikas un monetāro lietu komitejas priekšsēdētājs iesniedza rezolūciju par SEPA šajā plenārsēžu zālē 2009. gada 12. martā. Nekas daudz nav mainījies, un tagad — 2010. gada martā — es iesniedzu savu rezolūciju. Vai drīkstu norādīt, ka mēs patiešām gaidām, ka tiks panākta kāda virzība pirms 2011. gada marta idām.

Komisija ir veikusi darbu pie 2009. gada SEPA ceļa kartes. Mēs piekrītam sešās prioritārajās jomās norādītajām darbībām, taču Komisijas pašas veiktajā aptaujā liels vairākums respondentu teica, ka ir nepieciešams noteikt beigu datumu, lai stimulētu tos, kas kavējas. Tie ir Komisijas pašas vārdi. Ar šo viss ir pateikts skaidrāk par skaidru, un mēs ierosinām par saistošo beigu datumu noteikt, vēlākais, 2012. gada 31. decembrī.

Mēs dzīvojam laikos, kad pieaug pārrobežu pirkumu un līgumu skaits. Kopēju standartu esamība šiem pārrobežu maksājumiem, kredītpārvedumiem un tiešā debeta maksājumiem ir vienotā tirgus veselības un izaugsmes svarīga sastāvdaļa. Patērētājiem ir daudz labāk, ja tiem nav jāpārbauda, vai valstu regulējumi atšķiras, vai ja viņiem nav jāklūdās šādu atšķirīgu regulējumu gadījumā.

Tāpēc patērētāju attieksme pret šo projektu nav negatīva, taču viņiem ir nepieciešama drošība, un ir pamats uztraukumam, ja tiešo debetu pilnvarojuma pārvaldība un pārbaude nav pietiekami nodrošināta. Maksājumu sistēmas ir viena trešdaļa no banku ekspluatācijas izdevumiem, tādēļ bankas ir ieinteresētas iegūt SEPA tiesības, taču tās nevar uzstādīt savus noteikumus. Eiropas Maksājumu padomei ir jāatzīst, ka patērētājus satrauc krāpšana un uzticības izmantošana, kā arī jautājums par to, kas rūpējas par viņu drošību. Daži darījumu cilvēki var nepamanīt kādu jaunu darījumu, jo īpaši tad, ja tā summa nav nekas neparasts. Tādēļ patērētājam ir jābūt iespējām nodrošināt papildu drošību tiešo debetu izveidei. Nepietiek ar apgalvojumu, ka bankas novērsīs jebkuru krāpšanas mēģinājumu. Bankas nav novērsušas viltoto čeku praksi. Piemēram, Francijā ir bijušas problēmas, ka tiek viltoti bankai uzrādītu čeku aizmugures apliecinājumi par iemaksām trešās puses kontā. Tas ir noticis četrus gadus pēc tam, kad Apvienotās Karalistes Finanšu pakalpojumu birojs šo nepilnību novērsa. Nepietiek ar to, ka šādas problēmas tiek risinātas ar papildus iespēju vai pakalpojumu piedāvājumu sniegšanu, kas visus neaizsargā. Tas ir krāpnieka rūpals. Nepietiek ar to, ka katra valsts atsevišķi veic kādus pasākumus. Tas ir pārrobežu krāpnieka rūpals.

Tādēļ, Komisāra kungs, mēs vēlamies, lai jūs esat stingrs, novēršat šīs problēmas un nākat klajā ar risinājumiem SEPA tiešajiem debetiem līdz 2010. gada 30. septembrim.

Šogad vajadzētu būt ievērojamam SEPA izmantošanas pieaugumam no valsts varas iestāžu puses, tādēļ ir īstais brīdis virzīties uz priekšu, jo īpaši aicinot piedalīties aptaujās tās dalībvalstis, kurām nav šādu plānu. Mēs arī aicinām tās dalībvalstis vai to dalībvalsti, kas nav atrisinājuši problēmu saistībā ar esošo tiešo debetu mandātu tiesiskās likumības turpināšanu, tai pievērsties un to atrisināt. Varbūt otrs galvenais klupšanas akmens ir daudzpusējas savstarpējās apmaiņas maksa karšu maksājumiem, un atkal — tas ir jāatrisina tā, lai tas saskanētu ar konkurences politiku.

Šie ir svarīgi jautājumi, un, Komisāra kungs, mēs sakām, ka ir pienācis brīdis, kad ir jābūt stingram un jānosaka beigu termiņš, lai mēs varam veiksmīgi pāriet uz SEPA un patiešām iedarbināt šo projektu, kas ir tik nozīmīgs vienotajam tirgum.

Michel Barnier, Komisijas loceklis. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Pricējos jūs atkal redzēt, un es vēlētos sākt ar to, ko nupat teica *Bowles* kundze, proti, ka patērētājiem ir nepieciešama drošība. Tas saskan ar to mērķi, ko es paudu savas noklausīšanās laikā šajā Parlamentā — ka patērētājiem ir jāatgūst iekšējais tirgus ar konkrētu projektu palīdzību. Viens no šiem projektiem ir vienotā eiro maksājumu telpa

(SEPA). Tas ir sarežģīts projekts, taču tā mērķis — vienkārši finanšu pārvedumi Eiropā — pamato mūsu darbu.

Bowles kundze, dāmas un kungi! Es vēlos pateikties Parlamentam par atbalstu SEPA, kā arī sniegt konkrētas atbildes uz *Bowles* jaunkundzes minētajiem pieciem jautājumiem, kuri precīzi norāda uz problēmām, kas mums ir jārisina. Vēlos atzīmēt arī veiktos sagatavošanās darbus un *Berēs* kundzes, kā arī *Gauzēs* kunga ārkārtīgi pozitīvajiem un interesantajiem ziņojumiem attiecībā uz SEPA jautājumiem.

Taisnība, *Bowles* kundze, ka beigu termiņš varētu dot SEPA projektam kādu stimulu. Tā es uzskatu. Beigu datumam patiešām būtu vairāki pozitīvi efekti. Tas padarītu skaidrāku tiesisko pozīciju, ļautu plānot nepieciešamos ieguldījumus, un izbeigtu divu maksāšanas sistēmu — nacionālo un Eiropas — vienlaicīgu pastāvēšanu, kas rada nevajadzīgus izdevumus.

Beigu termiņa noteikšanai nepieciešami tiesību akti. Mans personāls šobrīd analizē dažādas iespējas, un to analīzei būtu jābūt pabeigtai nākamajā pavasarī. Uz tās pamata mēs lemsim par efektīvāko rīcības plānu. Es varu jums apstiprināt, ka tas būs balstīts uz tiesību aktiem.

Šobrīd, marta sākumā, ir vēl patiešām pārāgri paziņot šo beigu termiņu. Es esmu atzīmējis jūsu ierosinājumu par 2012. gadu, *Bowles* kundze, un es to paturēšu prātā. Lai vai kā, mums būs jānodrošina darījumu veicējiem pārejas periods, piemēram, 12 mēneši pārvedumiem un vismaz 24 mēneši naudas izņemšanai. Vēl viena tiesību akta iniciatīvas priekšrocība varētu būt, ka tiek risināti daži no jūsu rezolūcijā ietvertajiem un Ekonomikas un finanšu lietu padomes norādītajiem jautājumiem, lai uzlabotu SEPA produktu kvalitāti lietotājiem.

Mans otrais arguments, *Bowles* kundze, ir tāds, ka mums ir nepieciešami paskaidrojumi attiecībā uz daudzpusējas savstarpējās apmaiņas maksu. Tas ir svarīgs jautājums finansējumam un līdz ar to arī SEPA karšu un naudas izņemšanas attīstībai. 2009. gada beigās Komisija publicēja diskusiju dokumentu, kas ietvēra jaunus datus, kā arī dažāda veida lietotāju viedokļus par šo jautājumu. Mēs pieskarsimies šīs publiskās konsultācijas rezultātiem pēc brīža. Šis jautājums, protams, ir jāanalizē, balstoties uz tā savietojamību ar konkurences politiku, par kuru atbild mans kolēģis *Almunia* kungs.

Taču es vēlētos izteikt dažus komentārus. Pastāv īstermiņa pārejas sistēma naudas izņemšanai līdz 2012. gada novembrim, kas ļauj noteikt daudzpusējas savstarpējās apmaiņas maksu līdz 8,8 % pārrobežu darījumiem. Tomēr es norādu, ka vairāk nekā 70 % naudas izņemšanas gadījumu Eiropā šobrīd tiek veikti, nenosakot darījumam nekādu daudzpusējas savstarpējās apmaiņas maksu. Tādēļ daudzpusējas savstarpējās apmaiņas maksa nešķiet vienīgais finanšu mehānisms, un pat ne pats efektīvākais.

Attiecībā uz kartēm, kā Jūs zināt, Komisija ir pieņēmusi lēmumu pret MasterCard pārrobežu daudzpusējas savstarpējās apmaiņas maksu noteikšanu. Mēs to pašu izdarījām attiecībā uz Visa kartēm. Procedūra attiecībā uz MasterCard tiek pārsūdzēta Eiropas tiesā. Šīs procedūras ietvaros, un konkrēti — attiecībā uz šo maksu līmeni un veidu Eiropas Komisija jau ir precizējusi spēles noteikumus. Tiesas galīgajam spriedumam vajadzētu nodrošināt tam stingrāku juridisko pamatu.

Treškārt, kā man bija iespēja pieminēt noklausīšanās laikā, es atbalstu Eiropas iniciatīvu attiecībā uz kartēm. Virkne iniciatīvu tiek veidotas privātajā sektorā, piemēram, *Monnet* projekts, *PayFair* un Eiropas Maksājumu shēmu alianse. *Bowles* kundze, dāmas un kungi! Es drīz tikšos ar galvenajiem spēlētājiem šajā tirgū, lai kopīgi izvērtētu viņu vēlmi virzīties uz priekšu un varbūt saskaņot iniciatīvas un noteikt rīcības plānu. Tajā pašā laikā Komisija no konkurences regulējuma viedokļa analizēs karšu sistēmu argumentus, kas sniegti, lai pamatotu to finansēšanas sistēmu.

Ceturtais arguments attiecas uz pārvaldības nākotni. Kā jau jūs zināt, SEPA nav ieguvēja no Viseiropas pārvaldības sistēmas. Tāpēc ir bijusi kopīga iniciatīva ar Eiropas Centrālo banku, lai radītu SEPA padomi, kurā ir noteikts skaits maksājumu industrijas augsta līmeņa pārstāvju, kā arī lietotāju. Mērķis nav lēmumu pieņemšana, bet gan dialoga veicināšana, lai nodrošinātu pienācīgu SEPA projekta ieviešanu. Pirmā sanāksme notiks pavasarī.

Bowles kundze, dāmas un kungi! Es pats personīgi informēšu Parlamentu par SEPA padomes darbu, un jo īpaši reizēs, kad uzstāšos Ekonomikas un monetāro lietu komitejā.

Mans pēdējais arguments attiecas uz lietotāju interešu ievērošanu — tēmu, kuru Jūs, *Bowles* kundze, pieminējāt. Diemžēl jāsaka, ka banku maksājumu industrija nereti, šķiet, nevēlas atzīt lietotāju bažas. Eiropas Maksājumu padomes vadības veidu var uzlabot, un tas veicinātu atklātību un lietotāju problēmu atzīšanu. SEPA padome kalpos par labu pamatu, lai ietu šādu uzlabojumu virzienā.

Es arī plānoju realizēt tiešāku rīcību attiecībā uz konkrētiem jautājumiem, un jo īpaši attiecībā uz nepieciešamajiem uzlabojumiem naudas izņemšanas sistēmā. Komisija un Eiropas Centrālā banka vistuvākajā laikā iesniegs Eiropas Maksājumu padomei prasību paredzēt noteiktas izmaiņas attiecībā uz patērētāju problēmām. Es nevaru izslēgt iespēju, ka Komisija var veikt pasākumus, ja tā pamanīs kādus šķēršļus, kas to neļauj darīt, lai patērētāju raizes tiktu ņemtas vērā.

Priekšsēdētāja kungs, Bowles kundze, dāmas un kungi! Būsiet jau sapratuši, ka es esmu apņēmies rīkoties un panākt, ka SEPA darbojas, kā es jums teicu janvārī. Es, protams, paļaušos uz šī Parlamenta atbalstu un uz jūsu apņēmību veikt šos uzlabojumus.

Jean-Paul Gauzès, PPE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, es neapšaubu jūsu apņēmību, un ar saviem nupat izteiktajiem komentāriem jūs jau esat atbildējis uz lielāko daļu šīs rezolūcijas radīto jautājumu, kurus mēs grasījāmies uzdot.

Es tikai atgādināšu, ka lietu sarežģī tas, ka vienotā eiro maksājumu telpa (SEPA) ir maksājumu iestāžu, jo īpaši banku, iniciatīva. Turklāt maksājumu pakalpojumu direktīva, par kuru man bija tas gods sagatavot ziņojumu, tika īpaši izstrādāta, lai ļautu mums identificēt un regulēt tos juridiskos instrumentus, kuri ir nepieciešami šīs Eiropas maksājumu sistēmas izveidei. Direktīvas mērķis ir arī uzlabot konkurenci maksājumu jomā, un II sadaļa paredz maksājumu iestāžu izveidi ar mērķi izbeigt banku monopolstāvokli.

Šis sarežģītais ievads daļēji izskaidro kavēšanos, taču, kā jūs teicāt, ir tiesa, ka maksājumu pakalpojumu iestādes, tas ir, bankas, ir izrādījušas zināmu nevēlēšanos īstenot šo mehānismu. Tam ir izskaidrojums — izmaksas. Esmu pārliecināts, ka jūs to jau zināt, tomēr došu ieskatu: Francijā, piemēram, SEPA ieviešanas izmaksas ir augstākas nekā pārējai uz eiro.

Pastāv arī apmaiņas maksu problēma, kuru noteikti vajadzētu risināt. Tam ir divi aspekti. Pirmkārt, kā jūs jau minējāt, ir jāievēro konkurences noteikumi, savukārt otrs vērā ņemamais aspekts ir tas, ka maksāšanas pakalpojumi ir maksājumu iestāžu komerciāla darbība, par kuru tādēļ pienākas taisnīgs atalgojums. Tiek nosodīta iespēja starpbanku ierobežojumus, kurus pamatoti uzskata par pārmērīgiem, noteikt vienpusēji, patvaļīgi un bez apspriešanās.

Komisāra kungs, mēs paļaujamies uz jums, ka vienota maksājumu tirgus izveidē gūtie panākumi ļaus jau tuvākajā nākotnē ieviest Eiropas instrumentus pārvedumiem un tiešā debeta maksājumiem.

Udo Bullmann, S&D grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, vienotā eiro maksājumu telpa ir nozīmīgs, patiesībā pat visnozīmīgākais, Eiropas vienotā tirgus instruments. Tās īstenošanu mēs esam sākuši, pateicoties Gauzēs kungam. Mana grupa to pilnībā atbalsta un vēlētos redzēt to darbojamies pareizi. Es neiebilstu pret pārejas termiņa noteikšanu, un man svarīgāk ir nevis tas, vai pārejai būs nepieciešami trīs, četri vai pieci mēneši, bet gan tas, lai šī sistēma patiešām darbotos.

Tas, vai tā darbosies, ir atkarīgs no diviem apstākļiem. Pirmkārt, aicinājums nozarei kļūt piemērotākai gala lietotāju vajadzībām. Mūsdienās mēs nevaram atļauties nekādas baumas, slepenu pretestību vai nostalgiju pēc vecās sistēmas. Tādēļ šai sistēmai ir jādarbojas pareizi, arī attiecībā pret tiem, kuriem tā būs jālieto.

Otrkārt, šai sistēmai, protams, ir jādarbojas arī ekonomikas labā. Šajā saistībā es vēlētos pieminēt kādu joprojām strīdīgu jautājumu, proti, kā tiks aprēķināti tiešā debeta maksājumi. Neliekas, ka ekonomika šobrīd spēj piedāvāt saprātīgu risinājumu. Joprojām ir aizķeršanās, joprojām ir neatbildēti jautājumi, un, ja ekonomika nespēj piedāvāt kopīgu modeli, kas darbotos visā Eiropas Savienībā, tad Komisijai, kā noteikts šajā rezolūcijas projektā, noteiktā laika periodā, teiksim, līdz gada beigām, jāpiedāvā konkrēts priekšlikums. Nevajadzētu būt tā, ka mēs nostājamies pret ekonomiku un pieprasām ievērot pārejas termiņu, taču neuzņemamies iniciatīvu novērst šķēršļus, ar kuriem maksāšanas pakalpojumu sniedzēji acīmredzot netiek galā paši. Lai visa šī sistēma strādātu, ir vajadzīga kopienas iniciatīva. Tāda ir mūsu nostāja diskusijā.

Martin Ehrenhauser, pie politiskajām grupām nepiederošo deputātu vārdā (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, ir labi, ka mums ir eiro. Pretējā gadījumā mazas valstiņas, kā mana dzimtā Austrija, būtu izjutušas milzīgu spiedienu 2007. gada finanšu krīzes laikā.

Eiro monētas otra puse savukārt ir konsekvences trūkums un nepārskatāmība, un šajā saistībā, protams, ir daži jautājumi Komisijai. Pirmkārt, kurš ir atbildīgs par kontroles trūkumu eiro sistēmā? Otrkārt, kurš ir atbildīgs par to, ka jau agrāk netika konstatēts skaitļu viltojums Grieķijas budžetā? Treškārt, vai nav tā, ka, lai gan mēs te runājam par Grieķiju, patiesībā problēmas rada Spānija? Ceturtkārt, vai Eiropas Komisija var garantēt, ka Spānija neiesniegs viltotus budžeta aprēķinus, un ko tā dara lietas labā?

Es pieprasu skaidrību un pārskatāmību, bet galvenokārt to, lai attiecīgās personas tiktu sauktas pie atbildības. Tikai pēc tam, kad šie cilvēki tiks faktiski saukti pie atbildības, mēs varam garantēt, ka spēles noteikumi tiks beidzot konsekventi ievēroti.

Markus Ferber (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi, iesākamam es vēlos teikt, ka ir pareizi, ka uz kopēju valūtu būtu attiecināmas kopējas procedūras. Ir pareizi apsvērt, kā šīs kopējās procedūras, kuras vēl nav ieviestas visā vienotajā eiro maksājumu telpā, varētu piemērot mazliet labāk.

No otras puses, es teikšu diezgan skaidri, ka dažos jautājumos mums noteikumi vēl ir jāpielabo. Es esmu no valsts, kurā tiešā debeta maksājumi ir ļoti izplatīta procedūra, kuras mērķis ir vienkāršot atsevišķu regulāro maksājumu apstrādi.

Procedūra, kura pašreiz ir paredzēta noteikumos, ir ļoti birokrātiska un ļoti sarežģīta, un tādēļ, komisāra kungs, es ļoti priecātos, ja attiecībā uz galīgo termiņu — ko mēs visi vēlamies — šis jautājums tiktu izskatīts vēlreiz. No vienas puses, nedrīkst būt nekāda krāpšanas riska — tā ir problēma pārrobežu sistēmās — bet no otras puses, ir jāzaglabā iespēja veikt vietējus debetmaksājumus, apmaksāt žurnālu abonementus un mobilo telefonu rēķinus, veikt apdrošināšanas maksājumus un tamlīdzīgi, izmantojot vienkāršu procedūru naudas pārskaitīšanai attiecīgajiem uzņēmumiem.

Tāds būtu mans lūgums, un mūsu rezolūcijas priekšlikumā par šo tēmu ir arī atbilstoša sadaļa, tādēļ mēs varam palīdzēt nodrošināt to, ka procedūras, kuras kādā dalībvalstī ir izrādījušas veiksmīgas, tiek saglabātas arī pēc vienotās eiro maksājumu telpas galīgās izveides.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, mēs laicam vienprātīgi vērtējam komisāra atbildes uz uzdoto jautājumu atzinīgi un pateicamies par tām. Tās ir saskaņā ar Eiropas Parlamenta mērķiem.

Otrkārt, es vēlētos teikt, ka vienotajai eiro maksājumu telpai izvēlēta banku sektora pašregulēšanas metode nodrošina visu iestāžu pareizu darbību un to, ka ļoti īsā laikā SEPA ir pievienojušies vairāki simti banku. SEPA ir vienotā tirgus daļa; tā ir lielāka par eiro zonu, taču tā vēl nav pabeigta. Es stingri atbalstu konsekventa, juridiski saistoša galīgā termiņa noteikšanu, jo ceru, ka ar to mēs varēsim palielināt spiedienu risināt palikušās problēmas un ievērot juridiskās saistības sākt konsekventu sistēmas ieviešanu. Tas vēlreiz ļaus visām iesaistītajām pusēm uzskaitīt vēl veicamos darbus. Kopīgs termiņš ir būtisks faktors SEPA maksimāli ātrai un efektīvai ieviešanai, kā arī maksimālas piemērotības vienotajam tirgum nodrošināšanai.

David Casa (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, SEPA ir slavējama iniciatīva, kura bez šaubām būs ļoti noderīga pārrobežu maksājumu efektivitātes uzlabošanā un eiro maksājumu atsevišķo valsts tirgu apvienošanai vienā kopējā tirgū, ļaujot cilvēkiem veikt elektroniskus eiro maksājumus jebkuram saņēmējam, kas atrodas SEPA, izmantojot vienu bankas kontu un vienotu maksāšanas instrumentu komplektu.

SEPA arī ļaus samazināt Eiropas ekonomikas kopējās izmaksas attiecībā uz kapitāla plūsmu vienotajā telpā, un pašreiz ietaupījums tiek lēsts 1–2 % apmērā no kopējā iekšzemes kopprodukta. Mums jāatceras, ka SEPA galīgais mērķis bija radīt patiesi kopēju maksājumu visi visā Eiropā, un ir skaidrs, ka šāda ambicioza mērķa sasniegšana nebūt nav viegla, jo īpaši, ja ņem vērā apgrūtinājošo vajadzību rast kompromisus starp bieži pretrunīgajām Eiropas banku kopienas interesēm.

Ekonomiskā krīze ir tikai kavējusi SEPA standartu ieviešanu; šis process ir dārgs, un ir saprotams, ka bankām pēdējā laikā ir bijušas citas, svarīgākas prioritātes. Būtu jāveic pašreizējās situācijas analīze, un es uzskatu, ka būtu pēc iespējas drīzāk jāizveido reāls grafiks.

Kā mans kolēģis Karas kungs tikko teica, pašreiz ir svarīgi noteikt juridiski saistošu termiņu pārejai uz SEPA instrumentu izmantošanu. Ir nepieņemami, ka vēl tagad nav izveidots nekāds konkrēts plāns. Ierosinājums, ka paralēli SEPA standartiem būtu jāatļauj arī valstu iekšējie standarti, ir neefektīvs un neproduktīvs.

Tādēļ es aicinu komisāru un Komisiju ieviest skaidrību šajā jau tā trauslajā nozarē un nodrošināt, ka tiek beidzot noteikts juridiski saistošs termiņš pārejai uz SEPA instrumentiem.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Es vēlētos jūs informēt, ka mana valsts, Rumānija, īsteno dažus nozīmīgus pasākumus SEPA ieviešanai un pārejai uz to. Direktīva 64/2007/EK par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū tika transponēta Rumānijas tiesību aktos 2009. gada oktobrī. Jau 2007. gadā Rumānijas Banku asociācija, Eiropas Maksājumu padomes locekle, uzņēmās atbalstošās organizācijas lomu dalībai SEPA shēmā. Pāreja uz SEPA kredītu pārveduma shēmu tiks faktiski pabeigta līdz ar eiro ieviešanu, jo pašreiz tikai piecas bankas plāno turpmāko triju gadu laikā pievienoties SEPA tiešā debeta maksājumu shēmai.

Valsts pārvaldei ir izšķiroša nozīme pārejā uz *SEPA*. Valsts iestādes, kā arī komunālo pakalpojumu sniedzēji, telekomunikāciju operatori un apdrošināšanas kompānijas var nodrošināt vajadzīgo pārsvaru, lai veicinātu pāreju uz *SEPA*. Rumānijas valsts finanšu ministrs ir paziņojis, ka Rumānija pievienosies *SEPA* shēmām pēc tam, kad tiks ieviests eiro.

Paldies par uzmanību.

Michel Barnier, *Komisijas loceklis*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos pateikties visiem runātājiem par viņu ieguldījumu. *Bowles* kundzes sākotnējās runas laikā mani sevišķi pārsteidza tas, ka viss Parlaments izrādīja vienprātīgu atbalstu vienotās eiro maksājumu telpas (*SEPA*) ieviešanai, kā tas arī agrāk to bija uzskatāmi parādījis. Šo atbalstu apstiprina rezolūcijas priekšlikums. Šis projekts ilgst jau divus gadus, un es uzskatu, ka tagad tas jāīsteno. Es vēlreiz atkārtoju, ka mani pārsteidza vienprātība, kas nupat tika parādīta attiecībā uz nepieciešamību noteikt termiņu.

Tādēļ es apstiprinu savu apņemšanos noteikt šo termiņu. Lūdzu, dodiet man dažas nedēļas laika — domāju, ka tas tiks izmantots lietderīgi, — lai tiktos ar visiem svarīgākajiem banku sektora pārstāvjiem. Es īsi apspriedīšos ar viņiem par šo un citām ar *SEPA* pareizu ieviešanu saistītām tēmām un tad, kā *Bowles* kundze lūdza, ātri pieņemšu lēmumu.

SEPA būs veiksmīgs tikai tad, ja tas pilnībā apmierinās patērētāju un tās lietotāju vajadzības. Es runāju par uzņēmumiem, sevišķi mazajiem uzņēmumiem, patērētājiem un valstu pārvaldēm. Komisija cer, ka, ieviešot *SEPA*, tiks ņemtas vērā lietotāju bažas, un rīkosies, lai to nodrošinātu. Es vēlētos teikt *Băsescu* kundzei, ka pievērsīšu uzmanību arī tam, lai jauno dalībvalstu centieni — un es zinu, ka tādi pastāv gan jūsu valstī, gan citās, — tiktu pilnībā iekļauti *SEPA* projektā, un tas ir mūsu visu interesēs.

Noslēgumā es atzīstu, ka ir nepieciešama lielāka skaidrība attiecībā uz kartēm, ko es pieminēju manā uzklaušanās. Arī šajā gadījumā man ir vajadzīgas pāris nedēļas, maksimums pāris mēneši, lai organizētu tikšanās un noskaidrotu galveno iesaistīto pušu nolūkus, kā arī lai noteiktu, cik lielā mērā tās ir gatavas saskaņot vai apvienot savus centienus attiecībā uz iespējamu kopēju Eiropas karšu sistēmas finanšu modeli. Konkurences pamatnoteikumi, kas regulēs šāda modeļa darbību, arī ir jautājums, par kuru man būs jārunā ar banku sektora galvenajiem pārstāvjiem.

Es vēlos pateikties jums, priekšsēdētāja kundze, dāmas un kungi, par konstruktīvo un centīgo atbalstu, ko jūs jau atkal esat izteikuši *SEPA* projektam. Eiropas Komisijas apņemšanās ir tikpat spēcīga.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsošana notiks trešdien, 2010. gada 10. martā, plkst. 12.00.

19. Noteiktu veidu sabiedrību gada pārskati attiecībā uz mikrouzņēmumiem (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir *Klaus-Heiner Lehne* ziņojums (A7-0011/2010) Juridiskās komitejas vārdā par noteiktu veidu sabiedrību gada pārskatiem attiecībā uz mikrouzņēmumiem (COM(2009)0083 - C6-0074/2009 - 2009/0035(COD)).

Klaus-Heiner Lehne, *referents*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, šis ziņojums ir par projektu, pie kā Parlaments strādā jau vairākus gadus un ko tagad, iespējams, ir izdevies nedaudz pietuvināt sekmīgam rezultātam.

Mēs vēlējamies no grāmatvedības pienākumiem atbrīvot mikrouzņēmumus — šeit ir runa par īpaši maziem uzņēmumiem ar dažiem darbiniekiem, mazu apgrozījumu un peļņu, kuri veic darbību faktiski tikai reģionālā, vietējā līmenī, piemēram, neliels maiznieka, krāsotāja vai tapsētāja uzņēmums. Parlaments ir to atkārtoti centies īstenot, sadarbojoties ar Padomi — ceturtā direktīva, par kuru runājam un kura ir vairākkārt grozīta. Pēdējais mēģinājums bija saistībā ar *van den Burg* kundzes ziņojumu 2008. gada beigās. Toreiz mums neizdevās to sasniegt sarunās ar Padomi. Rezultātā 2008. gada decembrī Parlaments gandrīz vienprātīgi pieņēma rezolūciju, kurā aicināja Komisiju ar tiesību akta priekšlikumu iekustināt šo iespēju atbrīvot mikrouzņēmumus. Tieši tas pašlaik ir noticis. Komisija ir iesniegusi priekšlikumu un rīkojusies precīzi saskaņā ar Parlamenta vēlmēm. Turklāt Eiropas Komisijas sasauktā komiteja, proti, *Stoiber* kunga grupa, kuras mērķis ir birokrātijas samazināšana, arī ir sniegusi savu atzinumu par šo problēmu un ir sacījusi, ka šis dokuments būtu galvenais instruments Eiropas mikrouzņēmumu sloga samazināšanai. Mēs runājam par iespējamiem kopējiem

ietaupījumiem EUR 6,3 miljardu apmērā. Tai pat laikā jāatceras, ka mikrouzņēmumi saskaras ar īpaši lieliem birokrātiskiem slogiem.

Šis Komisijas priekšlikums zināmā veidā ir paraugs cīņā pret birokrātiju un birokrātijas apkarošanas politikai Eiropas Savienībā, tādēļ tas ir samērā centrāls un ļoti svarīgs. Šis priekšlikums ir pareizs vairāku pamatotu iemeslu dēļ. Šī direktīva, ko mēs apspriežam, tika pieņemta 1978. gadā. Tās mērķis bija lieli un vidēji uzņēmumi. Tā nekad nebija paredzēta mikrouzņēmumiem. Tas, ka mikrouzņēmumiem piemēro šīs direktīvas prasības, proti, tādu pārskatu sagatavošanu, kas pēc struktūras un ietvertajiem elementiem būtībā atbilst pārskatiem, kādi jāpagatavo lieliem uzņēmumiem, pilnībā neņem vērā reālās vajadzības, kā arī mikrouzņēmumu vajadzības. Ja šāds mikrouzņēmums vēlas saņemt aizdevumu, šai bilancei nav tikpat kā nekādas vērtības. Es pat teiktu, ka vairums šo mikrouzņēmumu galīgi neizprot paši savus pārskatus, un to apstiprina Komisijas pētījums. Es atkal uzsvēršu, ka pārskatiem praktiski ir nulles vērtība. Aizdevuma piešķiršanai svarīga ir skaidras naudas plūsma. Piemēram, likviditāte un rezerves, ko var mobilizēt. Tomēr tās ir lietas, ko principā nevar izsecināt no bilances šādā formātā; šāda bilance ir tikai momentuzņēmums, un no tās nevar noteikt, vai šādam uzņēmumam pienākas aizdevums vai ne.

Tas arī nav konkurences jautājums, pretēji tam, ko vairākkārt sacīja daļa lobistu. Parasti šie uzņēmumi nekonkurē vienotajā tirgū un pārrobežu darbībās. Viņi darbojas tikai reģionālā vai vietējā līmenī. Tāpēc šī problēma neskar vienoto tirgu. Turklāt vienotais tirgus pats par sevi nav beigas. Ir svarīgi un pareizi, ka mums tas ir. Tomēr šie noteikumi jāpiemēro vienotā tirgus darbībai un pārrobežu tirdzniecībai, nevis jautājumiem, kas attiecas tikai uz valsts iekšzemes ekonomiku.

Šādā situācijā mums tagad šis bezgalīgais stāsts jāpabeidz. Mums jāatbalsta šis ziņojums. Tas Padomei nodrošinātu pamatu šī jautājuma atkārtotai apspriešanai un, iespējams, sašķeltu pašreizējo kvalificēto vairākumu. Tas būtu lietderīgi Eiropas mazākajiem uzņēmumiem.

Michel Barnier, Komisijas loceklis. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, pirmkārt, vēlos pateikties abiem referentiem par darbu un paust viņiem savu atzinību. Respektīvi, Juridiskās komitejas priekšsēdētājam *Lehne* kungam, kurš nupat uzstājās, un *Sterckx* kungam. Vēlos jums atgādināt, ka, kā *Lehne* kungs sacīja, Komisija šo direktīvas priekšlikumu iesniedza pēc Parlamenta vēlēšanās. Parlamenta rezolūciju pieņēma 2008. gada 18. decembrī. Tajā Komisiju aicināja iesniegt tiesību akta priekšlikumu, kas dalībvalstīm ļautu grāmatvedības direktīvu darbības jomā neieklāst mikrouzņēmumus.

Tolaik priekšlikumu nepārprotami atbalstīja arī neatkarīgu ieinteresēto personu augsta līmeņa grupa administratīvā sloga jautājumos, kā pirms brīža norādīja *Lehne* kungs.

Visbeidzot arī Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja pauda savu atbalstu šim priekšlikumam vienkāršot grāmatvedības procedūras. Te nu mēs esam.

Kādēļ šis pasākums ir svarīgs? Tas izveido vienotu atskaišu sistēmu, kas dalībvalstīm ļaus saskaņot un padarīt atbilstošākas pārskatu prasības attiecībā uz visiem mikrouzņēmumiem. Jaunai pieejai šiem uzņēmumiem jānodrošina būtiski izmaksu samazinājumi.

Lehne kungs, jūs runājat par vairākiem miljardiem eiro. Manā rīcībā ir skaitlis, ko man iesnieguši mani darbinieki, kuri ir aprēķinājuši, ka ietaupījumi būs apjomā līdz EUR 6,3 miljardiem. Pat ja šis skaitlis būtu mazāks, tas, manuprāt, tomēr attaisno debašu turpināšanu par šo jautājumu, lai sekmētu Eiropas mikrouzņēmumu darbību. Tas ir vēl viens iemesls, kādēļ aicinu priekšlikumu par mikrouzņēmumiem pieņemt ātri.

Ja mums šis priekšlikums būtu jāieklāst grāmatvedības direktīvu pārskatīšanas vispārīgākā regulējumā, kā to vēlējas Ekonomikas un monetārā komiteja, tas noteikti aizņemtu vairāk laika. Varētu pat paiet vairāki gadi, pirms šie noteikumi būtu piemērojami.

Pašlaik, dāmas un kungi, es no abām pusēm saņemu kritiku, komentārus un ierosinājumus un vēlos mēģināt jums atbildēt vai jūs nomierināt par trīs konkrētiem punktiem.

Pirmkārt, priekšlikums dalībvalstīm nodrošina iespēju, ko tās var izvēlēties vai neizvēlēties. Citiem vārdiem sakot, dalībvalstis, kas vēlas, var saglabāt pašreizējos noteikumus, negrozot savas valsts normas.

Otrkārt, vēlos uzsvērt, ka šī priekšlikuma mērķis ir vienkāršošana un subsidiaritāte. Lai sabiedrība un uzņēmēji izprastu un izmantotu vietējo tirgu, mēs nedrīkstam piemērot noteikumus Eiropas līmenī, ja vien tas nav absolūti nepieciešams. Domāju, ka tieši mikrouzņēmumu gadījumā pašreizējie noteikumi varētu būt pārmērīgi.

Treškārt, pretēji tam, kas varētu tikt sacīts, šis priekšlikums nebūt nenozīmē mikrouzņēmumu pilnīgu atbrīvošanu no grāmatvedības prasībām. Es zinu, ka konkrētās dalībvalstīs šajā saistībā tika paustas bažas. Juridiskās komitejas ierosinātais kompromiss ir gana skaidrs šajā jautājumā. Šiem uzņēmumiem būs jāglabā pavaddokumenti, kas skaidri parāda veiktos darījumus un uzņēmuma finanšu stāvokli.

Un šo ievadvārdu noslēgumā, kā arī, pirms uzklasu jūs, vēlos personīgi mudināt Parlamentu atbalstīt šo priekšlikumu. Iesaistītās puses gaida šo lēmumu, un es domāju, ka tagad no Parlamenta puses ir vajadzīgs spēcīgs signāls, lai nodrošinātu šī jautājuma virzību. Mēs visi atbalstām vienkāršošanu. Es domāju, ka šis priekšlikums, ko dedzīgi atbalsta Juridiskās komitejas priekšsēdētājs, ir šādas vienkāršošanas paraugs, un ceru, ka mikrouzņēmumi drīz varēs gūt labumu no ietaupījumiem, kādus šis priekšlikums varētu nodrošināt.

Dirk Sterckx, *Ekonomikas un monetārās komitejas atzinuma referents*. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, esmu gandarīts, ka plenārsēdē tomēr ir iespējams iepazīstināt ar Ekonomikas un monetārās komitejas nostāju; pirms dažām nedēļām tas tā nebija. Es piekrītu Komisijas pamatdomai, ka ir jāsamazina mazo uzņēmumu administratīvais slogs un ka, kā sacīja *Lehne* kungs, jānošķir lieli uzņēmumi no maziem.

Tomēr iesniegtais priekšlikums nesasniedz šo mērķi, un tas izskaidro Ekonomikas un monetārās komitejas nostāju. Ja nav pieejams gada pārskats, maziem uzņēmumiem ir grūtāk saņemt informāciju par kolēģiem. Pašlaik dalībvalstīs ir atšķirīgas situācijas, ko es nevērtēju atzinīgi, jo īpaši attiecībā uz maziem uzņēmumiem, kas šādās lietās nav eksperti. Tādēļ vēlos savus kolēģus deputātus aicināt atbalstīt mūsu nostāju.

Mēs aicinām veikt visaptverošu ietekmes novērtējumu, kas ietver ne tikai pozitīvās sekas 6,3 miljardu apjomā, bet arī negatīvās sekas; to Komisija ir izlaidusi. Administratīvu vienkāršošanu vislabāk varētu īstenot saistībā ar uzņēmējdarbības tiesību direktīvu pārskatīšanu, jo tad tā visus ietekmētu vienādi. Saistībā ar šo pārskatīšanu varētu ieviest vienkāršojumus un definēt atšķirības. Visbeidzot, mums būtu vienāda direktīva visām dalībvalstīm, spēcīgāks iekšējais tirgus un patiesi administratīvs vienkāršojums.

Tadeusz Zwiefka, *PPE grupas vārdā*. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, mēs ļoti labi zinām, ka mikrouzņēmumi atšķiras no maziem un vidējiem uzņēmumiem, nemaz nerunājot par lieliem uzņēmumiem. Tādēļ vēlos vērst jūsu uzmanību uz ārējiem faktoriem, kas negatīvi ietekmē šo uzņēmumu darbību. Tie ir gan makroekonomikas faktori, piemēram, tiesību akti, nodokļi un birokrācija, gan mikroekonomikas faktori, piemēram, grūtības saistībā ar ekonomiskās dzīvotspējas saglabāšanu un finanšu likviditāti. Kāds ir šīs situācijas iznākums? Tāds, ka pēdējos dažus gadus to mikrouzņēmumu daļa, kas iztur savas darbības pirmo gadu, ir bijusi apmēram 60 %. Tas nozīmē, ka vairāk nekā viena trešdaļa jaunizveidotu mikrouzņēmumu nav tirgū izturējuši savas darbības pirmo gadu. Un ja mēs vēl zinām, ka daudzās dalībvalstīs mikrouzņēmumi veido vairāk nekā 90 % no visiem saimnieciskās darbības subjektiem, tad ir absolūti nepieciešams diskutēt par administratīvo ierobežojumu un citu slogu mazināšanu, jo īpaši saistībā ar grāmatvedību.

Ir arī svarīgi, lai debašu uzmanības centrā nebūtu tikai vienkāršošana, bet arī grāmatvedības prasību ietekme uz šāda veida maziem uzņēmumiem. Vienkāršošanas debašu galvenais punkts parasti ir izmaksas, savukārt debatēs par grāmatvedības prasību nozīmi galvenā uzmanība tiek pievērsta finanšu pārskatu priekšrocībām un konkrēto lietotāju vajadzībām. Pastāv vairāki raksturlielumi, kas nosaka šo uzņēmumu atšķirību no lieliem uzņēmumiem un kas pamato vienkāršotu noteikumu ieviešanu. Pirmkārt, vienotu standartu ieviešana šajā gadījumā noteikti nodrošina mazāk priekšrocību nekā lielu uzņēmumu gadījumā. Tas rada izmaksu un ieguvumu nelīdzsvarotību saistībā ar standartu piemērošanu. Pienācīga izmaksu un ieguvumu līdzsvara izveidošanai vajadzīgs samazināt izmaksas.

Otrkārt, finanšu pārskatiem nav liela nozīme saistībā ar atbilstību informācijas prasībām, ko piemēro mikrouzņēmumu īpašniekiem, jo tie parasti ir ģimenes locekļi. Apspriežot vajadzību ieviest izmaiņas saistībā ar finanšu krīzi, neaizmirsīsim, ka ne jau mikrouzņēmumi radīja krīzi.

Françoise Castex, *S&D grupas vārdā*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, kā gan referents, gan komisārs norādīja, šis direktīvas priekšlikums patiešām ir sagatavots pēc balsojuma Parlamentā.

Tomēr Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas attieksme pret priekšlikumu joprojām ir kritiska, jo pastāv risks, ka tas pavērsīsies pret cilvēkiem, kurus vēlamies atbalstīt. Vēloties mazināt uzņēmumu slogu, mēs varam viņiem atņemt pārdzīvības nosacījumu un uzticamību, kas vajadzīgi viņu pārvaldībai un darbības dinamismam.

Pirmām kārtām, manuprāt, mums skaidri jānosaka sliekšņi, kā arī, kas tieši ir mikrouzņēmums. Vai tas ir mazs un vidējs uzņēmums ar vairāk nekā 10 darbiniekiem un apgrozījumu, kas pārsniedz EUR 1 miljonu? Visās dalībvalstīs šādi uzņēmumi veido lielāko daļu kopējā uzņēmumu skaitā.

Varbūt, ka tie patiesi ir vietējie uzņēmumi ar mazu klātbūtni Kopienas tirgū, tomēr tas nenozīmē, ka tiem atceļ grāmatvedības noteikumus. Tiem būs jāsaskaras ar grāmatvedības noteikumiem vienmēr, kad viņi risinās jautājumus ar banku iestādi vai partneriem, vai piedalīsies sarunās ar fiskālu, ekonomikas vai sabiedrisku iestādi. Tad viņiem piemēros grāmatvedības noteikumus un viņiem būs jāmaksā augstāka cena nekā par parastu grāmatvedību, lai nodrošinātu atbilstību kritērijiem, ko viņi ne vienmēr nodrošinās.

Es nevēlos redzēt virzību uz sistēmu, kurā prasība sagatavot gada pārskatus tiek piemērota ārpus Eiropas Savienības kopējā regulējuma. Tā nav tikai ar konkurenci saistīta problēma. Tas vienkārši ir ekonomiskās integrācijas un Kopienas tiesību jautājums, kā arī jautājums par vienlīdzīgu attieksmi pret visiem Eiropas Savienības uzņēmumiem.

Attiecīgi ir samērā skaidrs, ka ir nepieciešama MVU piemēroto grāmatvedības prasību vienkāršošana. Šādu mērķi, starp citu, cenšas panākt trīs iniciatīvas, proti, mūsu šodien apspriestais priekšlikums, starptautisko finanšu pārskatu standartu sistēma un Ceturtās un Septītās grāmatvedības direktīvas pārskatīšana, par ko Komisija drīz iesniegs dažus priekšlikumus.

Mums šos priekšlikumus solīja iesniegt 2010. gadā. Šķiet, ka šis termiņš ir pagarināts, tomēr nedomāju, ka šis pagarinājums ir pietiekams iemesls, lai darbu sasteigtu un padarītu bez pilnas atdeves, jo šie trīs priekšlikumi, lai gan tiem ir kopīgs mērķis, iespējams, netiks izteikti vienādi, un man šķiet, komisār, ka uzņēmumiem ir vēlāmāk un lielāka skaidrība tiktu ieviesta, ja viņi saņemtu vienotu, vispārīgu atbildi, kura viņiem ļauj saskaņot prasību vienkāršošanu, ko visi vēlas to mazo uzņēmumu reālajā darbībā, kuriem tas ir vajadzīgs.

Problēma pašlaik ir tāda, ka Eiropas Komisija kavējas ar šo direktīvu pārskatīšanas ierosināšanu, kas kaitē šī jautājuma apspriešanai. Tādēļ aicinu Eiropas Komisiju paātrināt dialogu par atbrīvojumu, kas pašlaik rada šķelšanos abās ekonomikas iestādēs un nozarē Eiropā, un sagatavot ietekmes novērtējumu.

Alexandra Thein, ALDE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, kā Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas „ēnu referente” es vienkārši nesaprotu, kā kāds var būt pret mikrouzņēmumu — es uzsveru: mikrouzņēmumu, nevis mazu un vidēju uzņēmumu — atbrīvošanu no gada pārskata sagatavošanas pienākuma. Šeit mēs nerunājam par vidēju uzņēmumu no Bādenes–Virttembergas, kas ir orientēts uz eksportu un kam ir 100 darbinieku, bet gan par maziem amatniecības uzņēmumiem, ziedu veikalu, stūra maiznīcu, jaundibinātu IT uzņēmumu. Vairākus gadus politiķi gan valstu, gan Eiropas līmenī nemitīgi atkārtoti, ka tieši šo mikrouzņēmumu slogs ir jāsamazina. Tie jāatbrīvo no nevajadzīgām izmaksām, kas šajā gadījumā ir nevajadzīgas izmaksas par nodokļu konsultācijām, nevis no vajadzīgām izmaksām — Beļģijā gada pārskatus sagatavo advokāti, Francijā to dara revidenti —, un jāatbrīvo no nevajadzīga darba un administratīvajiem slogiem; jo īpaši tagad, finanšu un ekonomikas krīzes apstākļos.

Tagad, kad Komisija ir beidzot iesniegusi priekšlikumu, ko Parlaments ir jau sen tika prasījis, pēkšņi skeptiķi un negatīvi noskaņotie pauž bažas. Tikai septiņi procenti mikrouzņēmumu, par kuriem runājam, ir iesaistīti pārrobežu darbībās. Tādēļ, ja ņemam vērā subsidiaritātes principu, Eiropas līmenī vispār nevajadzētu būt nekādam regulējumam. Vēl vairāk pasliktinot situāciju, grāmatvedības noteikumi joprojām ir vērsti uz lielu un vidēju uzņēmumu vajadzībām un bija absolūti nepiemēroti šādiem mikrouzņēmumiem jau no paša sākuma.

No opozīcijas skan argumenti, ka pirmām kārtām mikrouzņēmumiem varētu būt vajadzīgs aizdevums un tad tie nespētu bankai neko iesniegt. Varu jums sacīt, ka jebkurš, kurš pārzina Bāzeli II, zina, ka bankai gada bilance labākajā gadījumā ir nekas vairāk par jauku pielikumu. Otrkārt, šķietamā kreditoru aizsardzība: tādu kreditoru, kas paļaujas uz gada bilanci, ir maz. Visas savas advokātes darbības laikā es nekad neesmu saskārusies ar gadījumu, kad, pārdodot šāda lieluma uzņēmumu, kāds pircējs būtu paļāvies uz gada pārskatiem jebkādā formātā. Treškārt, Eiropas Savienības dienvidu dalībvalstis — jā, tieši tās, kas pašlaik ir kaunpilnu avīžu rakstu temati, — vēlas saglabāt vecos noteikumus. To tās var darīt, jo šie noteikumi nav obligāti. Tomēr valstīm, kas pieprasa gada finanšu pārskatus no mikrouzņēmumiem, jo tām nav efektīvas nodokļu administrācijas un citas kontroles kā vien gada finanšu pārskati, nebūtu jābrīnās, ka tām trūkst nodokļu ieņēmumu vai ka tām ir nodokļu krāpšana.

Tādēļ aicinu visus deputātus, jo īpaši sociālos demokrātus, apstiprināt šos saprātīgos noteikumus, jo īpaši tādēļ, ka *Lehne* kungs no Juridiskās komitejas, sagatavojot kompromisa noteikumus, ņēma vērā visas paustās bažas; pēc tam papildu argumenti netika iesniegti.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – (Uzdodot jautājumu, paceļot zilo kartīti saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu) Priekšsēdētāja kungs, vai Castex kundze piekrīt, ka viņas ierosinājums aizkavēt priekšlikumu, lai veiktu ietekmes novērtējumu, patiesībā nozīmē „nē”?

Françoise Castex (S&D). – (Atbildot jautājumu, paceļot zilo kartīti saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu) (FR) Priekšsēdētāja kungs, es pilnībā saprotu jautājumu. Ja šo priekšlikumu noraidīs, tas atgriezīsies sagatavošanas posmā, un ja tas tā notiks, mēs patiešām varēsim ieplānot ietekmes novērtējumu.

Kā jau sacīju, mēs neesam pret mazu uzņēmumu grāmatvedības noteikumu vienkāršošanu, jo īpaši tādēļ, ka direktīvas un pasākumi ir uzkrājušies tādā mērā, ka tie ir jāreorganizē, lai situāciju padarītu skaidrāku.

Mēs tikai domājam, ka vienkāršošanas vietā šis priekšlikums uzņēmumiem rada nedrošību.

Kay Swinburne, ECR grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, priekšlikums atbrīvot mikrouzņēmumus no konkrētām grāmatvedības prasībām, šķiet, ne tuvu nav nevainojams, un ECON komitejā mana grupa balsojumā atbalstīja ECON referentu Sterckx kungu, prasot Komisijai darīt vairāk, lai palīdzētu visiem mikrouzņēmumiem un MVU Eiropas Savienībā un būtiski samazinātu viņu slogu, noraidot šo priekšlikumu un ierosinot tik ļoti vajadzīgo Ceturtās un Septītās uzņēmējdarbības tiesību direktīvas pilnīgu pārskatīšanu nolūkā iegūt nozīmīgāku priekšlikumu ar plašāku darbības jomu.

Bažas rada arī Komisijas ietekmes novērtējums un tās apgalvojumi, kādus ieguvumus šis priekšlikums nodrošinās. Šķiet, ka tā ietekmes joma ir ļoti ierobežota. Tomēr šajā ekonomiski grūtajā situācijā ir svarīgi atcerēties, ka palīdz katrs mazumiņš.

Es ceru, ka, ja atbalstīsim šo pasākumu, vismaz viens mazs uzņēmums manā vēlēšanu apgabalā Velsā gūs kaut kādu labumu no šī atbrīvojuma. Tā nebūs sudraba lode, kas atrisinās visas lejupslīdes radītās problēmas, un mēs nedrīkstam šoniecīgo pasākumu uzskatīt par milzīgu mūsu sasniegumu. Tomēr, ja šis atbrīvojums var palīdzēt kaut vai dažiem uzņēmumiem šajos sarežģītajos ekonomiskajos apstākļos, mēs nedrīkstam stāties tam ceļā.

Cornelis de Jong, GUE/NGL grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, parasti esmu priecīgs, ja Eiropas Savienība laiku pa laikam atceļ noteikumus, jo mums jau ir pārāk daudz noteikumu un tie apgrūtina gan pilsoņus, gan uzņēmumus. Tomēr izvēlēsimies pareizos, piemēram, iepirkuma noteikumus, kas ir nevajadzīgi obligāti un sarežģīti.

Savukārt pienākums publicēt gada pārskatus nav noteikums, kas jāatceļ — pat ne attiecībā uz pašiem mazākajiem uzņēmumiem (mikrouzņēmumiem). Bez pareizas, pārredzamas finanšu pārvaldības uzņēmumi nevar saņemt kredītus un uzņēmējdarbība kopumā kļūst būtiski sarežģītāka. Esmu saņēmis informāciju, ka mikrouzņēmumiem finanšu pārvaldība nereti ir problēma. Ja gada pārskati vairs nebūs obligāti un tādējādi tos nevarēs izmantot kā informācijas avotu, vienīgā iespēja būs pieprasīt dokumentus, kas ir sagatavoti nodokļu uzrādīšanai. Tomēr kas garantēs, ka uz tiem var paļauties tādā pašā mērā, kā uz gada pārskatiem? To uzticamības objektīva noteikšana nozīmētu pastāvīgu nodokļu ieņēmumu 100 % revīziju, kas ietvertu pavaddokumentu iesniegšanu. Un bez tā var iztikt gan nodokļu iestādes, gan mazi uzņēmēji.

Tādēļ piekrītu Ekonomikas un monetārajai komitejai, jo tā ierosina noraidīt Komisijas priekšlikumu. Ierosinātais pasākums var apdraudēt mazus uzņēmumus, un par to šis Parlaments nevēlas būt atbildīgs, vismazāk jau šajos laikos, kad mazi un vidēji uzņēmumi ir tik ļoti vajadzīgi, lai nodrošinātu darbavietas.

William (The Earl of) Dartmouth, EFD grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, Apvienotajā Karalistē pašlaik ir 2 460 000 bezdarbnieku. Jauniešu bezdarbs AK veido 20 %. Francijā jauniešu bezdarbs veido 24 %. Itālijā tas ir 25 % un Spānijā neticams, proti, 39 %. Lielu uzņēmumu pēdējos divus gadus atlaiž darbiniekus un turpinās to darīt.

Bezdarbnieku lielākā cerība ir mazi uzņēmumi un mikrouzņēmumi. Tomēr ES direktīvas apgrūtina mikrouzņēmumu sekmīgu darbību. ES noteikumi apslāpē to izaugsmi, un Komisija reiz ir izdarījusi ko saprātīgu ar savu priekšlikumu atbrīvot mikrouzņēmumus no dažiem grāmatvedības noteikumiem. AK ir 1,7 miljoni mikrouzņēmumu. Ja šie uzņēmumi varētu pieņemt kaut vai tikai vienu papildu darbinieku, AK smagā bezdarba problēma būtu lielā mērā atrisināta.

Mēs visi esam saņēmuši apkārtrakstu no Sterckx kunga un viņa draugiem. Sterckx kunga un viņa draugi daļēji neatbalsta šo priekšlikumu, jo ļoti mazu uzņēmumu daļēja atbrīvošana no ES grāmatvedības direktīvu piemērošanas ir pretrunā vienotajam tirgum. Tas ir absolūti smieklīgs arguments, ko varētu izvirzīt tikai Beļģijas deputāts no ALDE grupas. Es zinu, ka šajā Parlamentā piemēro sodu tiem, kas kritizē Beļģiju vai

beļģiešus, bet vēlos jums nedaudz atgādināt vēsturi. Pirms 96 gadiem Lielbritānija iesaistījās Pirmajā pasaules karā, lai aizsargātu Beļģijas teritoriālo integritāti. Ierosīnu Sterckx kungam daļēji to atmaksāt, pārtraucot mēģinājumus sagraut Lielbritānijas ekonomiku un Lielbritāniju kā nācijas valsti.

(Runātājs piekrita atbildēt uz jautājumu, kas uzdots, paceļot zilo kartīti saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu)

Dirk Sterckx (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, pirmkārt vēlos pateikties iepriekšējam runātājam par Lielbritānijas paveikto mūsu labā pirms tik daudziem gadiem.

Man viņam ir jautājums. Ja mēs Komisijai prasīsim pārskatīt abas direktīvas, ko ir plānots darīt šogad, un sagatavot vispārīgu regulējumu, vai tas patiesi kavēs to, ko mēs vēlamies sasniegt, proti, administratīvo vienkāršošanu?

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – Priekšsēdētāja kungs, atbildēšu ar vienu vārdu: jā. Maziem uzņēmumiem administratīvā vienkāršošana vajadzīga tagad.

Diogo Feio (PPE). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, vēlos sākt, paužot atzinību Lehne kungam par viņa sagatavoto ziņojumu, par dialoga vadīšanas spējām un atvērtību, ko viņš ir izrādījis šajā jautājumā, un par viņa pārliecību, aizstāvēt mikrouzņēmumus.

To saku tāpēc, ka, lai gan šodien apspriestajam pasākumam ir sava vēsture, tas ir jo īpaši svarīgs saistībā ar krīzes risināšanu, kā arī tādēļ, ka atbrīvo mazus uzņēmumus no pasākumiem, kas ir dārgi, birokrātiski un nesvarīgi pārredzamības nodrošināšanai.

Lai attiecības starp uzņēmumiem un valsti būtu pārredzamas, svarīgi ir pildīt uzņēmumu nodokļu saistības. Ar pilnīgi atšķirīgiem uzņēmumiem nevar strādāt vienādi. Ar maziem un lieliem uzņēmumiem nevar strādāt vienādi.

Šis ir arī laiks, kad aizstāvēt mazus un vidējus uzņēmumus, no vārdiem pārejot pie darbiem. Šis ir īstais laiks atbalstīt vienkāršākus un lētākus MVU piemērojamos pasākumus, kas, protams, dos iespēju radīt vairāk darbavietu un sasniegt lielāku izaugsmi.

Diemžēl Eiropā daudzi no šiem mazajiem uzņēmumiem tiek slēgti, tāpēc mums nav jāgatavo novērtējumi; mums ir jārikojas.

Un tieši to manis pārstāvētā grupa Parlamentā sacīja Portugāles parlamentam. Tādēļ es šeit aicinu dažādos Portugāles deputātus balsot atbalstoši par šo pasākumu, tādējādi izdarot spiedienu uz Portugāles valdību, lai tā pārtrauc savu bloķējošo nostāju, ko tā diemžēl pieņēmusi Padomē.

Nobeigumā vēlos sacīt, ka šis ir ziņojums, kas var nodrošināt svarīgu progresu ne tikai krīzes risināšanā, bet arī vienkāršošana un izmaksu samazināšanā maziem uzņēmumiem; un tas tiem ir ļoti nepieciešams.

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, mērķim samazināt mikrouzņēmumu administratīvo slogu, protams, jāsaņem pilns mūsu atbalsts, tāpat kā mums jāatbalsta mērķis novērst mikrouzņēmumu iemešanu vienā katlā ar lielajiem tirgus dalībniekiem saistībā ar finanšu pārskatiem. Tomēr vai šo mērķi patiešām var sasniegt ar Komisijas priekšlikumu vai jūsu ziņojumu, Lehne kungs, un par ko mēs runājam, kad sakām „mikrouzņēmumi”? Castex kundze jau par šo izteicās. Vēlos izvērst šo jautājumu.

Mikrouzņēmumi nereti nav tik mazi. Austrijā, piemēram, runa nav par naudas līdzekļu uzskaiti, bet gan par ierobežotas atbildības sabiedrībām (SIA) un ierobežotas atbildības komerciālām partnerībām, kā arī korporācijām. Kopā šie uzņēmumi veido 90 % no visiem Austrijas uzņēmumiem, katrs nodarbinot mazāk par 10 darbiniekiem — lai skaidrāk norādītu attiecību.

Tāpēc ierobežotas atbildības negatīvajam aspektam jābūt pienākamam sniegt finanšu pārskatus, lai gan ne tādā pašā veidā, kā lieliem uzņēmumiem, kā tika minēts sākumā, bet mēs nedrīkstam atcelt pienākumu sniegt finanšu pārskatus. Tā vietā, lai no ceturtais direktīvas pilnībā svītrotu mikrouzņēmumus, ir skaidri jānosaka mazāka regulējoša prasība un tā jāparedz saistībā ar ceturtais un septītās direktīvas plānoto pārskatīšanu.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Pašreizējā ekonomikas krīze mums skaidri parāda, ka Eiropa sāk nogurt un vairs nevar izturēt tautsaimniecību dinamikas un ekonomikas attīstības tempu citās pasaules daļās, piemēram, Āzijā.

Mūsu uzņēmējdarbības vides organizācija ir apgrūtināta un iesūņojusi. Pavērojiet Ķīnas un Indijas tirgotājus. Vai varat uzminēt cik daudz viņu darba laika tiek pavadīts dažāda veida uzņēmuma atskaišu un pārskatu

sagatavošanai? Necik! Palūkojieties uz mūsu tirgotājiem. Piemēram, manas valsts tiesību akti liek uzņēmuma īpašniekam sniegt vienus un tos pašus datus un atskaites par savu darbību — ar dažādām atšķirībām — četrām dažādām valdības iestādēm, proti, ieņēmumu dienestam, komercreģistram, veselības apdrošināšanas uzņēmumam un statistikas pārvaldei. Ja kaut kas tiek aizmirsts, uzņēmumam labākajā gadījumā tiek piemērota liela soda nauda, sliktākajā — iestādes slēgs šo uzņēmumu. Četras valsts izveidotas iestādes pastāv, lai mocītu uzņēmumus un paņemtu to laiku un resursus, jo visa birokrātiskā struktūra parazitē uz nodokļiem no šo uzņēmumu padarītā darba. Visus datus valdība noteikti varētu apkopot, izmantojot tikai vienu iestādi, kam nemaz nebūt jābūt lielai.

Kā to īstenot? Vai nu mēs atcelsim nelietderīgus tiesību aktus, vienkāršosim un racionalizēsime mūsu administrāciju un dosim vairumam mūsu ierēdņu iespēju sākt pelnīt sev iztiku kā godīgiem tirgotājiem, vai arī mēs nonāksim stāvoklī, kādā bija mūsu leģendārie karaliskie reģenti, kurus pa Prāgas pils logiem izmeta neapmierinātie čehi 1618. gada maijā. Būtu labi, ja mēs pēc iespējas drīzāk izvēlētos pirmo iespēju.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, esmu viens no MVU starppartiju darba grupas priekšsēdētājiem. Daudzi no mums sadarbojas saistībā ar Mazās uzņēmējdarbības aktu. Ceru, ka mēs visi vēlamies priekšplāna izvirzīt mazus uzņēmumus, tādēļ mēs atbalstām vienkāršojumus un mazākus slogus maziem un vidējiem uzņēmumiem.

Šodien dzirdētais, protams, izklausās ļoti pievilcīgi. Ja tas ir tik pievilcīgi, kādēļ no visam pusēm nedzirdam aplausus? Kāpēc tik daudzos un dažādos gadījumos netika pausta dedzīga atzinība, ņemot vērā šo „vienkāršošanu”? Tam ir iemesli. Vai jaunie noteikumi atbilst Bāzelei II? Daudzus gadus esam atbalstījuši kopīgas grāmatvedības procedūras un tagad pēkšņi tās atceļam.

Mēs vēlamies Eiropas risinājumus un vienkāršojumus, nevis valstu risinājumus un juridisku fragmentāciju. Tiktu kavētas mikrouzņēmumu pārrobežu darbības. Pienākuma sagatavot gada pārskatus nepiemērošana patiesībā nenozīmētu atvieglojumu, jo daudzās dalībvalstīs mums tie paši dati ir jāapkopo tik un tā, tikai ar citu nosaukumu. Būtu apgrūtināta kredītpējas uzraudzība. Arī maziem uzņēmumiem jāievēro standarti, ko piemēro pārskatiem par uzņēmumu kvalitāti. Pretējā gadījumā pastāv risks zaudēt pārredzamību.

Uzņēmumiem augot, tiem jāievēro noteikumi, kas viņiem kā mikrouzņēmumiem var nebūt pieejami, un dalībvalstu izvēles brīvība šajos apstākļos novājina vienoto tirgu. Šo iemeslu dēļ es atbalstu Ceturtās un Septītās uzņēmējdarbības tiesību direktīvas pārskatīšanu, jo tas nodrošinās saskaņotus noteikumus un atvieglojumu.

Marianne Thyssen. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, birokrātija, protams, ir jāsamazina; Eiropai, protams, jāveic savs ieguldījums tajā; un tas, protams, jo īpaši attiecas uz maziem un vidējiem uzņēmumiem (MVU), kas rezultātā cieš visvairāk. Tomēr tas nenozīmē, ka mums ūdens no vannas jāizlej ar visu bērnu.

Komisijas priekšlikuma apstiprināšana nozīmētu, ka gada pārskati tiktu gatavoti dažādi, atkarībā no uzņēmuma dibināšanas vietas un, iespējams, arī no tā, vai uzņēmums lielākā vai mazākā mērā nodarbojas ar tirdzniecību Kopienā. Jebkurā gadījumā šāds noteikums ierobežotu mazu uzņēmumu izaugsmi un radītu šķēršļus pārrobežu darbībai.

Turklāt — un šīs bažas pauda citi šī Parlamenta deputāti — cerēto vienkāršošanu aizstātu ar citiem administratīvajiem slogiem, piemēram, informācijas pieprasījumiem no nodokļu iestādēm, potenciālajiem kreditoriem un pat arodbiedrībām, kas visi censtos nodrošināt pārredzamību. Mēs arī nedrīkstam aizmirst, ka uzņēmumiem pašiem ir vajadzīgs pārskats par savu stāvokli, ko var nodrošināt laba grāmatvedība, pienācīgi gada pārskati un atskaites.

Lai gan tiek cerēts uz slogu samazināšanu, ir samērā iespējama to palielināšanās, un no tā baidās MVU pārstāvošās organizācijas daudzās valstīs un ES līmenī. Es arī par to bailējos. Tādēļ, cienot Komisijas labos nodomus un *Lehne* kunga, kā arī Juridiskās komitejas paveikto darbu, es tomēr nevaru atbalstīt šo ziņojumu.

Tomēr es atbalstu aicinājumus Ekonomikas un monetārās komitejas atzinumā, ko sagatavoja *Sterckx* kungs, proti, veikt vispārīgu ietekmes novērtējumu, pirms mums tiek paziņota Ceturtās uzņēmējdarbības tiesību direktīvas vispārīga pārskatīšana. Tā ir paziņota šim gadam, tādēļ tas nenozīmētu pārāk lielu kavējumu.

Hella Ranner (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, mana runa vienkārši būs kopsavilkums. Par visu, kas sacīts par un pret direktīvu tās pašreizējā redakcijā. Manuprāt, neviens klātesošais nevar būt pret finanšu pārskatu noteikumu samazināšanu, lai atvieglotu mikrouzņēmumu dzīvi. Tomēr man liekas, ka mēs esam apstājušies vai mēs gribētu apstāties pusceļā un ka mums pietrūkst drosmes izdarīt visu līdz galam.

Mēs visi zinām, ka mums vajadzīgi finanšu pārskatu noteikumi un ka pat mazākajiem uzņēmumiem vajadzīgi dati, lai atainotu un apliecinātu sava uzņēmuma stāvokli. Tie var būt Bāzele II, tie var būt fiskāli dati, tie var būt daudz kas. Nākotnē var rasties jauni noteikumi, kas pie mums nonāk, iespējams, no citām valstīm — no ASV vai citām —, un kas mums būs jārisina. Tomēr jābūt iespējai šeit virzīties tālāk un apsvērt, kā mēs turpināsim risināt jautājumu par finanšu pārskatu noteikumiem. Tādā konkurences telpā kā Eiropā ir beidzot jābūt iespējamam izstrādāt patiešām konkrētas direktīvas un — ko vēlos uzsvērt — ne tikai mikrouzņēmumiem, bet patiešām arī lielākiem uzņēmumiem.

Lai nodrošinātu vajadzīgos datus un pēc tam tos analizētu ar vairāku kolēģu palīdzību, ir vajadzīgas lielas pūles arī lielākos uzņēmumos — to zinu pēc savas advokātes pieredzes. Tas saistīts ar lielu darbu un maksā lielu naudu. Turklāt mikrouzņēmumi vispār nevar to atļauties. Taču, ja koncentrējam uzmanību uz šiem uzņēmumiem un patiesi vēlamies risināt jautājumu par finanšu pārskatu noteikumiem saistībā ar ceturto un septīto direktīvu, es jūs aicinu apsvērt arī administratīvā sloga samazināšanu, izstrādājot pamatotas un pareizas direktīvas.

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE). – (LV) Paldies, priekšsēdētāja kungs! Godājamais komisāra kungs! Ja jebkurš no mums šodien dibinātu uzņēmumu, tas vismaz sākumā būtu mikrouzņēmums.

Mēs visi zinām, ka Eiropas Savienībā šodien ir krīze, bezdarbs. Lai risinātu bezdarba problēmu Eiropā, mums ir vajadzīgi pēc iespējas daudzi jauni uzņēmumi, secinājums — mums vajadzīgi pēc iespējas daudzi jauni mikrouzņēmumi, tātad mums būtu jādara viss, lai atvieglotu mikrouzņēmumu darbību. Mums ir iespēja to reāli darīt, proti, Komisijas priekšlikums atsaukt prasību par pārskata iesniegšanu tieši mikrouzņēmumiem, konkrēti atvieglot mikrouzņēmumu darbību, mikrouzņēmumu veidošanu, kas mazinātu bezdarba problēmu Eiropā. Ir vairāki iemesli, kāpēc tas tā būtu. Pirmkārt, ir jāsaprot, kā es jau esmu uzsvēris, ka praktiski visi jaunie uzņēmumi vismaz sākumā ir mikrouzņēmumi. Tātad, ja mēs mazinām prasības, mēs mazinām izmaksas, mazinot izmaksas, mēs atvieglotam darbību. Otrkārt, šāda uzņēmumu darbības pārskata sagatavošana nav nekādā veidā nav samērojam ne ar labumu pašam uzņēmumam, ne valstij. Ja jāgriežas pie bankas pēc kredīta, banka prasīs jau aktuālo pārskatu, esošo stāvokli, nevis to, kas bija pirms pusgada vai pat vesela gada. Un, treškārt, šis ir konkrēts veids, kā mēs varam sākt īstenot Komisijas uzstādīto mērķi līdz 2020. gadam par 25 procentiem samazināt slodzi maziem un vidējiem uzņēmumiem. Tātad es aicinu kolēģus ne tikai runāt par mazo un vidējo uzņēmumu atbalstu, bet konkrēti rīkoties, pieņemot šo lēmumu mikrouzņēmumu atvieglošanai. Paldies jums!

Lara Comi (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, lai gan mazu un vidēju uzņēmumu nozīme Eiropas ekonomikā pieaug, to rīcībai joprojām nav pietiekamu stimulu.

Eiropas Komisija ir izstrādājusi un īstenojusi vairākus pasākumus, kas īpaši paredzēti, lai palīdzētu šādiem uzņēmumiem. Runa ir par principu „vispirms domāt par mazākajiem”, un atbilstoši šim principam ir svarīgi un piemēroti pirmām kārtām domāt par to, kā veicināt mazu uzņēmumu dzīvotspēju uzņēmējdarbības vidē.

Administratīvo izmaksu samazināšana, procedūru vienkāršošana un tirgus piekļuves uzlabošana, tādējādi palielinot konkurētspēju, ir svarīgi līdzekļi, lai izklūtu no krīzes. Es domāju, ka *Lehne* kunga priekšlikums atbrīvot mikrouzņēmumus no gada pārskata sagatavošanas sloga, tādējādi samazinot administratīvo birokrātiju, ir labs.

Es arī atbalstu rīcības brīvības (gan ierobežotā mērā) piešķiršanu dalībvalstīm izlemt, kā piemērot šādu direktīvu. Ņemot vērā, ka Eiropas Savienība juridiskajā jomā joprojām nav panākusi pilnīgu saskaņošanu, domāju, ka līdz atbrīvojumam jānonāk pakāpeniski.

Domājot par savu valsti, kas ir labi zināma saistībā ar pārmērīgu birokrātiju, es uzskatu, ka sākotnēji noteikti ir jāvienkāršo grāmatvedības procedūras, kā tas jau ir noticis dažos reģionos, izmantojot tiešsaistes procedūras, kam nav vajadzīgas tehniskas konsultācijas vai papildu izmaksas. Tādam būtu jābūt pirmajam solim.

Monika Hohlmeier (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, esmu pārstiegta par to manu kolēģu deputātu diskusiju, kas, no vienas puses, runā par vienkāršojumiem maziem un vidējiem uzņēmumiem, bet kas, kad pienāk laiks spert pirmo soli mikrouzņēmumu virzienā — un tikai par šādiem, nevis lielākiem uzņēmumiem mēs šodien runājam, — ir gatavi atkal sacīt „nē”. Mēs nevaram vienmēr kaut ko pieprasīt un tad teikt „nē”.

Esmu runājusi ar daudziem mikrouzņēmumiem. Viņi cer uz šiem noteikumiem un gaida tos. Esmu runājusi ar reģionālajām bankām, kas skaidri uzsvēra, ka finanšu pārskatu izmaiņas tām nesagādātu nekādas problēmas; tās vienalga izmanto citus datus. Turklāt nebūs pilnīgi nekādu izmaiņu saistībā ar pārredzamību, jo, kā

komisārs paskaidroja, spēkā paliks noteikumi, tādēļ pārredzamība arī tiks saglabāta. Netiks skarta tirdzniecība, jo mikrouzņēmumi neietekmē Eiropas tirgu saistībā ar tirdzniecību Eiropā.

Es aicinu kolēģus deputātus spert šo soli un izsaku pateicību *Lehne* kungam, kā arī komitejai par lielisko darbu.

Jean-Paul Gauzès (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisār, es piekrītu daudziem *Thyssen* kundzes, *Karas* kunga un *Castex* kundzes izteiktajiem argumentiem. Tomēr uzdodu sev šādu jautājumu: pēc kompromisa, ko mums izdevies panākt, saglabājot valstu iespējas, vai mums jābloķē šī direktīva, kura ir pozitīva liecība attiecībā uz noteikumu vienkāršošanu mikrouzņēmumiem?

Ja drīkst, komisār, vēlos izteikt nesaistošu priekšlikumu. Pirmām kārtām vēlos Parlamentam ierosināt atbalstīt *Lehne* kunga priekšlikumu, savukārt jums ņemt vērā šeit sacīto par citu direktīvu grozīšanu. Tādējādi mēs visi ātri panāksim vienošanos: grāmatvedības noteikumi maziem uzņēmumiem un Eiropas sistēma šajā jomā.

Seán Kelly (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, es tāpat, kā daudzi mani kolēģi, šorīt cēlos četros, lai nokļūtu šeit, bet esmu ļoti gandarīts, ka sagaidīju diskusiju noslēgumu šovakar, jo pēdējie divi apspriestie temati ir devuši man lielas cerības.

Ietaupījumi EUR 6,5 miljardu apmērā būtībā ar mūsu rokas vēzienu ir nozīmīgs fakts. No otras puses, var sacīt, ka tas apliecina kritiku sacīto, ka Eiropas Savienība ir pārāk birokrātiska, bet mums vismaz pietiek godīguma un drosmes to saprast un veikt korektīvas darbības, nevis kā bankām, kas līdz šim nav izrādījušas vainas apziņu un nožēlu par savu rīcību.

Tomēr tas arī parāda, ka vēl pastāv liela birokrātija, kam mums jāķeras klāt, lai sasniegtu 25 % mērķi; un, jo ātrāk to paveiksim, jo labāk.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, pašlaik ir ekonomikas krīze un ir pašsaprotami, ka mikrouzņēmumu atbrīvošana no likumā noteiktās prasības sagatavot un publicēt gada pārskatus ir atzinīgi vērtējams pasākums mazo un vidējo uzņēmumu atbalstam, un es, protams, šajā ziņā piekrītu referentam. Nav noliedzams, ka šāda rīcība samazina uzņēmumu darbības izmaksas, palielina to peļņu un, iespējams, pozitīvi ietekmē darba vietu saglabāšanu.

Tomēr — un es domāju, ka tas uztrauc vairākus deputātus, — mums jābūt ārkārtīgi uzmanīgiem ar metodēm un līdzekļiem, ko izmantojam, lai nodrošinātu ātru un tūlītēju atvieglojumu šai mazaizsargātajai ekonomikas nozarei. Mērķim jābūt atvieglojuma nodrošināšanai, nevis, es uzsveru — nevis alibi nodrošināšanai šiem uzņēmumiem to reālā finanšu stāvokļa slēpšanai vai noklusēšanai, ņemot vērā visu, ko tas nozīmē to turpmākajai attīstībai.

Tādēļ domāju, ka principā mums Komisijas priekšlikums ir jāvērtē atzinīgi un sirsnīgi, kā arī, protams, jābūt uzmanīgiem, lai mūsu turpmāk ieviestie pasākumi nemaina mūsu patiesos nodomus, proti, atbalstīt uzņēmumus.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Šodien, visticamāk, neviens nešaubās, ka mikrouzņēmumi ir pēc iespējas vairāk jāsekmē un jāatbalsta, un es domāju, ka labākais veids ir maksimāli nodokļu samazinājumi katrā Eiropas Savienības dalībvalstī, kā arī reģistrācijas un reģistrācijas anulēšanas dokumentu prasību vienkāršošana un daudzas citas lietas. Viena no šodien minētajām domām bija, ka tad, kad vēlamies saņemt aizdevumu no bankas, mums jānodrošina konkrēta informācija, un ne tikai pārskati, bet arī papildu informācija. Es atbalstu to, ka valstij jāzina, kādi procesi notiek, tādēļ saistībā ar pārskatu sniegšanu es uzskatu, ka ir ļoti svarīgi tos vienkāršot, bet nepārkāpjot pārredzamības pamatprasības un uzņēmumu principus.

Michel Barnier, Komisijas loceklis. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, lai gan ir jau vēls, mēs apspriežam tematu, kas, kā tika sacīts pirms neilga brīža, ir ārkārtīgi svarīgs. Es uzklaušīju visus un nedomāju, ka ir kāds no jums, kas neatbalstīja vajadzību mazināt administratīvo slogu daudzumu un sarežģītību tā sauktajiem mikrouzņēmumiem. Es jums atgādinu, ka mūsu apspriestais priekšlikums varētu ietekmēt gandrīz piecus miljonus Eiropas uzņēmumu — pārbaudīju šo skaitli pie saviem darbiniekiem.

Tomēr, noklausoties jūsu visu runas, es pamanīju, ka pastāv atšķirības un nevienprātība attiecībā uz grafiku, *Castex* kundze, un/vai to, kā tas īstenojams. Vēlos atkārtoti paust savu pārliecību. Esmu Parlamenta priekšā paziņojis — kad jūs pieprasījāt manu uzstāšanos —, ka sabiedrībai, patērētājam un, galvenais, kā iepriekš norādīju, maziem un vidējiem uzņēmumiem ir jāatgūst vienotais tirgus, t.i., Eiropas tirgus.

Tādēļ ar lielu apņēmību mēs varam turpināt uzlabot šo tekstu, turpinot dialogu ar Padomi. Es domāju — kā sacīja *Lehne* kungs —, ka mums vajadzīgs šis operatīvais signāls. Es noteikti pamanīju, ka Dartmutas grāfs Komisijai izteica komplimentu, kas notiek samērā reti. Viņš sacīja: „Komisija reiz ir izdarījusi ko saprātīgu”. Es atzīmēju jūsu saprātīgos komentārus. Tagad, kad mums būs kopā jāstrādā, es ceru, ka varēšu jums parādīt, ka Komisija bieži dara saprātīgas, lietderīgas un konkrētas lietas, kā arī ceru jūs pārliecināt atbalstīt Komisijas centienus izlēmīgāk un biežāk. Tāds ir mans viedoklis par šo Parlamentu: zināmā mērā utopisks, bet es nepadošos, mēģinot jūs pārliecināt, ka Komisija dara lietderīgas lietas ar Parlamenta atbalstu un nereti pēc tā pieprasījuma.

Dāmas un kungi, domāju, ka šis ir konkrētais, progresīvais un pamatotais priekšlikums piedāvā būtisku sloga vienkāršošanu mazākajiem uzņēmumiem. Šis priekšlikums neatceļ grāmatvedību. Tas neliegs uzņēmumiem nodot informāciju, kas vajadzīga dažādām iesaistītajām personām. Tas neliegs nevienam ievērot direktīvas noteikumus, ja viņi to vēlēšies. Tā ir mana skaidra atbilde uz *Sterckx* kunga paustajām bažām.

Šis priekšlikums nodrošinās iespēju pielāgot noteikumus par finanšu informācijas publicēšanu valsts un reģionālā līmenī. Grāmatvedības noteikumi ļoti maziem uzņēmumiem ir labāki, ja tos pieņem tajā līmenī, kurā viņi darbojas; citiem vārdiem sakot, vietējā līmenī.

Visbeidzot es domāju, ka ļoti svarīgs ir grafiks. Šo priekšlikumu var īstenot drīz. Tā ir iespēja palīdzēt maziem uzņēmumiem, un to nedrīkst laist garām. Es skaidri dzirdēju, ka *Castex* kundze minēja citu perspektīvu. Proti, nākotnē veikt grāmatvedības direktīvu vispārīgu pārskatīšanu. Terminu, kādā strādājam, — jūs sacījāt, ka 2010. gada beigās, bet tas, iespējams, būs 2011. gada sākums — mēs negribam nokavēt. Es arī skaidri dzirdēju *Gauzès* kunga ieteikumu, kas bija nesaistošs un skaidrs. Mēs izmantosim arī šo instrumentu, ko nodrošinās grāmatvedības direktīvu vispārīgu pārskatīšana.

Tomēr ar jūsu atbalstu tas mums neliedz īstenot tūlītēju progresu, ko paredz šis priekšlikums par mikrouzņēmumiem. Un, kad veiksīm grāmatvedības direktīvu vispārīgu pārskatīšanu, varēsim virzīties tālāk, īstenojot papildu progresu. Negaidīsim. Šī vispārīgā pārskatīšana — es jums sacīju, ka tas būs 2011. gada sākums, — prasīs laiku.

Esmu atzīmējis ļoti svarīgas runas, ar kādām daudzi no jums uzstājās: *de Jong* kungs iepriekš, *Kariņa* kungs, *Feio* kungs, *Swinburne* kundze un citi minēja krīzi un ekonomiskos sarežģījumus, ar ko pašlaik saskaramies. Mūsu aprēķini parāda, ka, ja mums izdosies atsākt iekšējā tirgus darbību, ko cenšas panākt priekšsēdētājs *M. Barroso* un kas ir mana mandāta pamatuzdevums; ja mums izdosies iekšējo tirgu padarīt ārkārtīgi efektīvu un mainīgu, mēs Eiropā varētu nodrošināt papildu izaugsmi 0,5–1,5 % apmērā.

Mēs varam izaugsmi meklēt ārpusē, pasaules mēroga konkurencē, bet mēs sāksim ar tās atrašanu mājās. Es domāju — un kā parāda *Lehne* kunga ziņojuma filozofija —, ka liela daļa šīs izaugsmes ir atrodama piecos miljonos ļoti mazu Eiropas uzņēmumu, ja vēlamies atvieglot viņu darbu. Tāda ir šī priekšlikuma filozofija.

Es skaidri dzirdēju, kā *Karas* kungs un *Ranner* kundze minēja obligātās prasības vai obligātos standartus. Es arī pamanīju, ka *Lehne* kunga ziņojumā nav izslēgtas obligātās prasības. Tam mums vajadzīgs laiks. Mēs skatīsimies, ko šajā lietā varēsim darīt Padomē. Es aicinu jūs pieņemt šo ziņojumu un priekšlikumu tādus, kādi tie ir: konkrēts progress, tādas darbības posms un daļa, kas ir vajadzīga pieciem miljoniem ļoti mazu Eiropas uzņēmumu un miljoniem darbavietu, kuras tie nodrošina pašreizējos grūtajos apstākļos.

Tādēļ vēlos izmantot šo iespēju un pateikties *Lehne* kungam un sacīt viņam, ka, tiklīdz Parlaments būs, cerams, pieņēmis šo priekšlikumu, es varēšu un esmu gatavs ļoti ātri strādāt kopā ar Padomi, lai pabeigtu konkrēto un praktisko progresu, ko esam panākuši, lai atbalstītu mazākos uzņēmumus galvenajā Eiropas tirgū.

Klaus-Heiner Lehne, referents. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, vēlos pateikties visiem saviem kolēģiem deputātiem un komisāram par debatēm. Man ir seši pamata komentāri.

Pirmais attiecas uz ietekmes novērtējumu. Komisija ir iesniegusi šī Komisijas priekšlikuma izsmeltošu ietekmes novērtējumu un ir arī iesniegusi to Juridiskajai komitejai. Pēc *Sterckx* ziņojuma pabeigšanas Ekonomikas un monetāro lietu komitejā mēs Juridiskajā komitejā īpaši pieprasījām veikt papildu ietekmes novērtējumu. Gaidījām nedēļām ilgi, bet nesaņēmām atbildi.

Otrkārt, ir absolūti pareizi, ka kompromiss paredz obligātos noteikumus. Tas noteikti nenozīmē visu pienākumu atcelšanu, bet gan pienākumu samazināšanu līdz patiesi vajadzīgajam, līdz tam, kas vajadzīgs uzņēmumiem.

Treškārt, jebkuram, kam šādi pārskati vajadzīgi bankas aizdevumam, nav liegts tādus sagatavot. Tomēr, ja mikrouzņēmumiem nav vajadzīgs šāds bankas aizdevums, tad, objektīvi skatoties, ir nesaprotami, kādēļ viņiem jāpiemēro šis papildu izmaksu slogs, lai algotu grāmatvežus un nodokļu konsultantus.

Ceturtkārt, nodokļu bilances noteikumi nemainās un šis priekšlikums tos neietekmē. Šis priekšlikums skar tikai regulāru bilanci un papildu izmaksas, kas rodas saistībā ar regulāras bilances sagatavošanu.

Piektkārt, ceturtais un septītais direktīvas pārskatīšana nav mazs uzdevums; tas ir samērā liels uzdevums. Septītā direktīva attiecas arī uz uzņēmumu apvienošanu. Tā ir ļoti komplicēta un sarežģīta. Es atļaujos prognozēt, ka, ja mēs tagad nepieņemsim šo lēmumu, tad saistībā ar ceturto un septīto direktīvas būtisku pārskatīšanu pastāv liels risks, ka mazi un vidēji uzņēmumi paliks ēnā tādēļ, ka tiem šajās debatēs nebūs nozīmes un ka to lobistiem arī šajās debatēs nebūs nozīmes. Tāpēc ir svarīgi šo lēmumu pieņemt tagad, nevis vēlāk, kad mēs vairs nezināsim, vai tas darbosies.

Mans sestais komentārs attiecas uz uzņēmēju asociāciju nostāju. Es zinu, ka starp lielām Eiropas uzņēmēju asociācijām, kas pārstāv MVU intereses, tikai viena ir pret priekšlikumu. Pārējās to atbalsta. Man liekas, ka šajā brīdī mums tas vēlreiz skaidri jānorāda.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsošana notiks trešdien, 2010. gada 10. martā, plkst. 12.00 pusdienlaikā.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) ES labklājība būs atkarīga no MVU sekmēm. Tādēļ ES un dalībvalstīm ir jāizveido šiem uzņēmumiem labvēlīga vide. Lielākais ierobežojums, par ko ziņo MVU, ir atbilstība administratīvajām formalitātēm. Patiesībā MVU piemēro regulatīvo un administratīvo slogu, kas nav proporcionāls salīdzinājumā ar lieliem uzņēmumiem. Tiek lēsts, ka par katru eiro, ko liels uzņēmums iztērē uz katru darbinieku saistībā ar regulatīviem pienākumiem, mazam uzņēmumam ir jāiztērē līdz EUR 10. Šajā Komisijas priekšlikumā mikrouzņēmumu jēdziens ir paplašināts, lai definētu tos kā uzņēmumus, kas uz bilances datumu nepārsniedz šādus robežkriterijus: bilances kopsumma EUR 500 000 apmērā, neto apgrozījums EUR 1 000 000 apmērā un/vai vidējais darbinieku skaits pārskata gada laikā — 10 personas. Dalībvalstis varētu izvēlēties atbrīvot šos mikrouzņēmumus no Kopienas direktīvas par gada pārskatiem īstenošanas. Jebkurā gadījumā mikrouzņēmumi turpinās uzturēt savus pārdošanas un darījumu datus pārvaldības un nodokļu informācijas nolūkos. Portugālē šis atbrīvojums varētu attiekties uz 356 140 portugāļu uzņēmumiem.

Zbigniew Ziobro (ECR), rakstiski. – (PL) Esmu ļoti gandarīts, ka, pieņemot jaunās atskaišu prasības mikrouzņēmumiem, mēs samazinām birokrātisko slogu uzņēmumiem. Uzņēmuma apgrūtināšana ar dučiem noteikumu ir viens no iemesliem, kādēļ neizdevās sasniegt Lisabonas stratēģijas mērķus. Birokrātiski ierobežojumi jo īpaši ietekmē mazus un vidējus uzņēmumus, kuros grāmatvedības un juridisko pakalpojumu izmaksas ir neproporcionāli augstas, salīdzinot ar to ienākumiem. Kā gan ES var būt konkurētspējīgākā ekonomika pasaulē, ja uzņēmumiem piemēro tik daudzus noteikumus? Man kauns, ka pārāk daudzus no šiem noteikumiem, kas apgrūtina uzņēmumus, ir pieņēmusi ir Brisele, kura šādi veicina ekonomikas brīvības turpmākus ierobežojumus. Tādēļ Komisijas iniciatīva noteikti bija pelnījusi mūsu atbalstu, pat ar Juridiskās komitejas ierosinātajiem grozījumiem, jo mazu uzņēmumu gadījumā nav nozīmes saglabāt sarežģītas atskaišu prasības. Ja ES vēlas attīstīties tik ātri, cik mēs visi to vēlamies, mums jāveic turpmāki pasākumi, lai likvidētu nevajadzīgus kavēkļus. Tādēļ aicinu Eiropas Komisiju stratēģijā „Eiropa 2020” pievienot skaidru mērķi, proti, to ES noteikumu skaita samazināšana, kas kavē uzņēmumu attīstību. Steidzami jānosaka jomas, kas tiek nevajadzīgi reglamentētas, un šādi noteikumi ir jālikvidē. Pretējā gadījumā Eiropa būs reģions, kas attīstītās lēnāk par citām attīstītajām pasaules tautsaimniecībām.

20. 2008. gada ziņojums par konkurences politiku (īss izklāsts)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir *Sophia in 't Veld* ziņojums (A7-0025/2010) par konkurences politiku 2008. gadā, ko viņa sniegs Ekonomikas un monetāro jautājumu komitejas vārdā (COM(2009)0374 - 2009/2173(INI))

Sophia in 't Veld, referente. – Priekšsēdētāja kungs, komisijas locekļi, godātie kolēģi — arī tie, kas pašlaik atstāj šo telpu, — Ekonomikas un monetāro jautājumu komitejā (ECON) šis ziņojums tika pieņemts ar lielu

balsu vairākumu, un tas ir visu politisko grupu kopīga darba rezultāts. Es vēlos pateikties par lielisko sadarbību visiem ēnu referentiem — viņi, cik varu spriest, vēl ir šeit.

ECON īpaši atzinīgi vērtē to, ka uzsvars tiek likts uz patērētāju interesēm. Iepriekšējā komisāre Kroes kundze paveica teicamu darbu, konkurences politikas centrā izvirzot patērētāju, un mēs ceram, ka komisārs J. Almunia izmantos šo pašu pieeju.

Tā es nonāku pie pirmā lielā jautājuma, proti, par karteļiem. Mēs ilgi esam diskutējuši par efektīvākajām sankcijām, augstu naudas sodu taisnīgumu un kriminālsodu iespējamību.

Tomēr, pirms izklāstīt mūsu diskusiju saturu, es vēlētos Eiropas uzņēmumiem atgādināt, ka labākais veids, kā izvairīties no sankcijām, ir vienkārši neiesaistīties karteļos. Jūs varbūt uzskatāt, ka pārspējat viltībā konkurences iestādes, bet īstenībā jūs nodarāt kaitējumu patērētājiem. Karteļi nav atjautīgs risinājums. Tie ir nosodāmi.

Tāpēc mēs atbalstām stingro nostāju, ko Eiropas Komisija ir ieņēmusi attiecībā uz konkurenci kropļojošām darbībām. Ir būtiski, ka sankcijas ir kā sods par nepareizu rīcību, jo īpaši atkārtotiem likumpārkāpumiem, taču tām vienlaikus ir arī jāveicina pakļaušanās. Sankciju ietekmei ir jābūt pietiekami preventīvai. Augsti naudas sodi ir efektīvs ierocis, taču kā atsevišķs līdzeklis tas var būt pārāk skarbs. Tāpēc mēs aicinām Komisiju ierosināt priekšlikumus, lai instrumentu kompleksu padarītu atbilstošāku mūsdienu prasībām un efektīvāku. Ziņojumā mēs ierosinām pievērst uzmanību tādiem jautājumiem kā individuālā atbildība, pārredzamība un uzņēmumu atbildība, īsākas procedūras, atbilstīgi procesi un Eiropas standartu un korporatīvās atbilstības programmu izstrāde.

Otrs nozīmīgais jautājums ir valsts atbalsts. Ekonomiskās krīzes kontekstā ir piešķirts apjomīgs valsts atbalsts. Ārkārtas situācijā ir nepieciešami ārkārtas pasākumi. Mēs to apzināmies, tomēr mēs nedrīkstam aizmirst, ka valsts atbalsta piešķiršana maksā dārgi. Tā kropļo konkurenci un ir cēlonis rekordaugstam valsts parādam un budžeta deficītam. Rēķins par šo epizodi būs jāmaksā nākamajām paaudzēm. Mums ir jāpamato katrs iztērētais cents. Tāpēc esmu gandarīts, ka ECON mudina Komisiju veikt pilnīgu ārkārtas valsts atbalsta operācijas rezultātu novērtēšanu.

Mēs jo īpaši vēlētos sagaidīt tā valsts atbalsta novērtējumu, kas tika piešķirts t.s. „zaļās” atveseļošanas plānam. Pirms diviem gadiem mūs pārliecināja pieņemt atveseļošanas paketi un valsts atbalsta pasākumus, apsolot, ka tie tiks izmantoti, lai veicinātu neatliekamu pāreju uz ilgtspējīgu zināšanu ekonomiku. Tagad mēs jums vaicājam, vai nauda tiešām ir veicinājusi šo pāreju? Kam tā tika izmantota? Kas bija labuma guvēji un ko viņi īstenībā ir paveikuši, lai veicinātu „zaļo” atveseļošanu?

Mums ir arī nepieciešama skaidrība, komisār, par valsts atbalsta ietekmi uz finanšu nozari un jo īpaši tā iespējamo kropļojošo ietekmi.

Tagad es vēlētos teikt dažus vārdus par vertikālo ierobežojumu jautājumu. Mēs zinām, ka pašreizējais nolīgums tiks pārskatīts šā gada maijā. Eiropas Komisija iepriekš apsolīja cieši iesaistīt Eiropas Parlamentu pārskatīšanas procesā. Tomēr es biju vilies, kad plašsaziņas līdzekļos izlasīju par priekšlikumu jaunāko redakciju. Kad es pēc tam lūdzu Komisijai tos pašus dokumentus, kas tika nopludināti presē, bija nepieciešams izdarīt ievērojamu spiedienu, lai tos saņemtu, un es nevaru noslēpt savu aizkaitinājumu par to. Komisijai vajadzētu izbeigt sistemātisko un apzināto informācijas nopludināšanu presē. Noliegt, ka tas tiek darīts, atklāti sakot, nozīmētu noniecināt mūsu spriešanas spējas.

Pēc būtības Komisijas priekšlikumi ļauj diskriminēt tos tiešsaistes mazumtirgotājus, kuriem nav reālu veikalu. Es izmantoju savas referenta privilēģijas, lai iesniegtu grozījumus, lūdzot Komisijai labot šo situāciju. Mums 21. gadsimtā konkurence, ko veicina tiešsaistes mazumtirgotāji, ir jāstimulē, nevis jāapspiež. Mēs aicinām Komisiju patērētāju intereses vērtēt augstāk par atsevišķu grupu interesēm.

Mēs lūdzam Komisiju beidzot veikt nozares apsekojumus, jo īpaši tiešsaistes reklāmas jomā, ko Parlaments ir pieprasījis vairākas reizes. Ja Komisija to nevēlas darīt, mēs vēlētos uzzināt atteikuma iemeslus.

Visbeidzot, komisār, mēs ļoti atzinīgi vērtējam komisāra J. Almunia solījumu cieši iesaistīt Parlamentu konkurences politikas veidošanas procesā. Ekonomiskā krīze ir skaidri parādījusi, ka konkurences politikai nepieciešama lielāka demokrātiskā leģitimitāte un šajā sakarā es pieņemu, ka gadījums ar dokumentu par vertikālajiem ierobežojumiem ir bijis tikai pārpratums. Mēs atzīstam Komisijas neatkarību, un es kā liberālis to noteikti atzīstu, tomēr mēs arī gaidām, ka Komisija cieši iesaistīs Parlamentu konkurences politikas veidošanas procesā saskaņā ar šajā ziņojumā izklāstītajiem nosacījumiem.

Mēs gaidīsim Komisijas atbildi. Pateicos jums, priekšsēdētāja kungs, par pacietību.

Michel Barnier, Komisijas loceklis. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es, protams, sava kolēģa un drauga J. Almunia kunga vārdā vēlos pateikties S. in 't Veld kundzei par viņas ziņojumu attiecībā uz konkurences politiku 2008. gadā. Es vēlētos pateikties arī R. Bütikofer kungam un A. Bielan kungam, kuri Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas un Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas referentu statusā arī sniedza ieguldījumu šā ziņojuma tapšanā.

S. in 't Veld kundze, Komisija šajā gadā ir ievērojusi, ka Parlamenta rezolūcijā tiek risināts ļoti daudz problēmu, par kurām jūs mums atgādinājat pirms brīža. Papildus Komisijas ziņojumam par konkurences politiku rezolūcijā ir ietverti Komisijas ziņojumi par to, kā darbojas regulas, un par to regulu pārskatīšanu, kas attiecas uz koncentrāciju.

Ciktāl tas attiecas uz Komisiju, jūsu rezolūcijai ir divi mērķi. Pirmkārt, šī rezolūcija ļauj mums turpmāk uzlabot mūsu ikgadējo ziņojumu par konkurences politiku saturu un, otrkārt, kas ir vēl svarīgāk — tā pamudinās Komisiju iesaistīties detalizētākā dialogā ar Parlamentu. Es noteikti nododu J. Almunia kungam jūsu pēdējo pamudinājumu padziļināt šo dialogu ar Parlamentu.

Šis dialogs patiesībā ir nepieciešams visu politikas jomu labai darbībai un, mūsuprāt, tas attiecas arī uz konkurences politiku. Parlaments ir atgādinājis mums par savu vēlmi, lai konkurences politika darbotos atbilstoši koplēmuma procedūrai. S. in 't Veld kundze, lūdzu, ļaujiet man runāt atklāti: Komisijai nav pilnvaru modificēt līguma nosacījumus attiecībā uz tiesisko pamatu, kas piemērojams šai konkurences politikai. Tomēr mēs esam gatavi izpētīt, vērtējot katru konkrēto gadījumu atsevišķi, vai koplēmuma procedūru var piemērot jaunajām iniciatīvām, ja to mērķi ir ārpus konkurences kompetences jomas.

Šajā sakarā jūs zināt, ka komisārs J. Almunia janvārī paziņoja, ka Parlamentam ir pilnībā jāpiedalās visās likumdošanas iniciatīvās, kas attiecas uz privātpersonu iesniegtām zaudējumu atlīdzināšanas prasībām. Komisija, tāpat kā Parlaments, neuzskata, ka pašreizējā ekonomiskā krīze varētu būt iemesls, lai atvieglotu konkurences noteikumus attiecībā uz kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju vai valsts atbalstu. Komisijas aktuālajos dokumentos ir skaidri redzams, ka tā ir saglabājusi ļoti stingru nostāju attiecībā uz šiem principiem: jebkādu konkurences izkropļojumu novēršana, pat krīzes laikā, vienlaikus vajadzības gadījumā attiecībā uz procedūrām izmantojot elastīgu un atvērtu pieeju.

Ļoti īpatnējs bija 2008. gads, kurā sākās šī ekonomiskā un finanšu krīze. Ziņojumā par konkurences politiku ir atspoguļota ļoti vērienīga darba programma, ko Komisija šajā sakarā ir realizējusi ciešā sadarbībā ar saviem partneriem atsevišķu valstu un Eiropas līmenī.

Krīze viszemāko līmeni sasniedza 2009. gadā. Šī 2009. gada ziņojuma galvenā nodaļa tiks veltīta konkurencei šīs ekonomiskās un finanšu krīzes kontekstā. Ziņojums ir jāpieņem šī gada otrajā ceturksnī. Parlamentu ar to iepazīstinās komisārs J. Almunia. Tā noteikti būs izdevība Parlamentam un Komisijai vēlreiz iesaistīties konstruktīvās diskusijās.

S. in 't Veld kundze, savā runā jūs arī izcēlāt jautājumu par vertikālajiem ierobežojumiem, jūsu ierosināto grozījumu. Šajā jautājumā, S. in 't Veld kundze, Eiropas Komisija ir pārliecināta, ka tā ir atradusi saprātīgu līdzsvaru.

No otras puses, atbrīvojumi atbilstoši kategorijām ļauj piegādātājiem izvēlēties vairumtirgotājus un panākt ar viņiem vienošanos par piegādāto preču tālākpārdošanas nosacījumiem, gan attiecībā uz pārdošanu fiziskās tirdzniecības vietās, gan pārdošanu tiešsaistē. Tas ļauj viņiem izlemt, kādā veidā labāk izplatīt savas preces un aizsargāt savu zīmola prestižu.

No otras puses, oficiālajiem izplatītājiem ir jābūt brīvām iespējām lietot internetu, un nosacījumiem, kas tiek piemēroti preču pārdošanai tiešsaistē, ir jābūt līdzvērtīgiem tiem nosacījumiem, kas apstiprināti preču pārdošanai fiziskās tirdzniecības vietās, lai izvairītos no jebkādiem nevajadzīgiem ierobežojumiem attiecībā uz interneta lietošanu. Tas nozīmē, ka šis priekšlikums veicina vispārējo Komisijas politiku, kas vērsta uz tiešsaistes tirgus un tirdzniecības tiešsaistē stimulēšanu.

Seán Kelly (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, referents pieminēja karteļus. Mūsdienās karteļu pastāvēšana un pierādīšana, ka tie pastāv, ir divas dažādas lietas. Man ir zināms, ka Īrijā, jo īpaši lauksaimniecības nozarē, daudzi fermeri uzskata, ka rūpnīcas darbojas kā kartelis. Tā kā Īrija ir salu valsts, liellopu pārvadāšana — īpaši tagad, saistībā ar pastiprinātajiem, gandrīz drakoniskajiem ierobežojumiem — kļūst aizvien sarežģītāka, tāpēc rūpnīcām visas problēmas ir jārisina pašām.

Jāatzīmē, ka cenas ceļas lēni un vienmērīgi, bet krītas ātri un vienmērīgi. Rezultātā cenu starpība liellopiem Īrijā un Lielbritānijā ir aptuveni no 150 līdz 200 eiro uz vienu liellopu. Kā jau minēju, to varētu būt grūti pierādīt. Tomēr komisārs M. Barnier varbūt varētu izmantot savu labo intuīciju, lai to pārbaudītu un varbūt palīdzētu veikt koriģējošas darbības.

Andreas Schwab (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlētos pateikties jums un komisāram par uzstāšanos, un es, pirmkārt, vēlētos norādīt, ka Eiropas konkurences tiesību prasību saturs kontrolē ļoti lielā mērā ir patērētāju interesēs. Esmu iepriecināts, ka šoreiz Eiropas Komisija pirmo reizi ir iekļāvusi savu nodaļu par konkurences tiesībām un to nozīmi patērētājiem. Tas ir īpaši patīkami pēc neauglīgā laika posma no Eiropas Komisijas puses piecu gadu garumā attiecībā uz viedokļu apmaiņu par Eiropas konkurences politiku.

Eiropas konkurences tiesību īstenošanas grūtā stadija vēl ir tikai gaidāma, jo īpaši attiecībā uz atbalsta sniegšanas tiesībām un dalībvalstu atbalsta noteikumiem bankām. 2008. gadā tā nebija problēma. Šai ziņā šis ziņojums sniedz skaidru vēstījumu, ka Komisijai šis process ir ļoti uzmanīgi jākontrolē, lai tas negatīvi neietekmētu vienoto tirgu un arī Eiropas patērētājus.

Šajā sakarā īpaši svarīga ir attieksme pret maziem un vidējiem uzņēmumiem. Šajā ziņojumā acīmredzami tiek atbalstīta īpaša režīma piemērošana vidējiem uzņēmumiem, kad runa ir par naudas sodu uzlikšanu karteļu gadījumos.

Vertikālie pasākumi tiešsaistes tirgū, mūsdiā, ir stingri, tomēr novērtējuma veikšana, kā tagad tika ierosināts pēc balsojuma Ekonomikas un monetāro jautājumu komitejā, šķiet priekšlaicīga, un tāpēc mēs vēlamies atbalstīt Ekonomikas jautājumu komitejas ziņojumu.

Antolín Sánchez Presedo (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, ziņojumā par konkurences politiku 2008. gadā pirmo reizi ir iekļauta sadaļa par karteļiem un patērētājiem.

Šajā ziņojumā tiek aplūkots arī konkurences politikas nozīme krīzes laikā. Šīs politikas ietekme ir palīdzējusi stabilizēt un mazināt valsts atbalstu. Tiklīdz mēs sāksim izkļūt no krīzes, būs jākorrigē izraisītie izkropļojumi un jāatjauno vienlīdzīgi konkurences nosacījumi, izvairoties no morāla riska.

Ziņojumā tiek aicināts noteikt automašīnu nozares nākotni, pievēršot uzmanību tām problēmām, ar kurām saskaras mazie un vidējie uzņēmumi (MVU), un veikt pārtikas nozares sadales ķēdes izpēti ar atbilstošiem turpmākiem pasākumiem attiecībā uz piena produktiem.

Ziņojumā tiek arī atbalstīta mūsdienu prasībām atbilstoša un leģitīmāka konkurences politika, kā arī Parlamenta lomas stiprināšana. Tāpēc mēs to atbalstām un es apsveicu referentu ar sasniegto rezultātu.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Es kā ēnu referents vispirms vēlētos apsveikt savu kolēģi S. *in 't Veld* kundzi ar lielisku ziņojuma sagatavošanu. Manuprāt, šajā ziņojumā ir skaidri uzsvērtas tās jomas, kurām Komisijai būtu jāpievērš īpaša uzmanība. Pirmkārt, tā ir valsts atbalsta pasākumu uzraudzība. Krīzes laikā Eiropas Komisija ir devusi dalībvalstīm iespēju valsts atbalsta pasākumus piemērot izņēmuma kārtā. Tā kā šie pasākumi tika īstenoti steigā, Komisijai ir jāpārbauda, vai šie pasākumi ir izmantoti mērķtiecīgi, vai tie ir bijuši produktīvi un vai krīze dalībvalstīs nav bijusi cēlonis protekcionismam, jo protekcionisms un kopējā tirgus dalīšana nodara kaitējumu konkurencei un tikai vājina Eiropas Savienības pozīcijas pasaules ekonomikā. Es arī esmu gandarīts, ka referente ir ņēmusi vērā ITRE komitejas viedokli saistībā ar Eiropas Savienības iekšējā enerģētikas tirgus problēmām, jo īpaši faktu, ka nav iespējams nodrošināt šī tirgus konkurētspēju un vispārīgu darbību, kamēr pastāv „enerģētikas salas” un enerģētikas infrastruktūras nav savstarpēji savienotas un pienācīgi nedarbojas.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsošana notiks otrdien, 2010. gada 9. martā plkst. 12.00.

21. Nākamās sēdes darba kārtība (sk. protokolu)

22. Sēdes slēgšana

(Sēdi slēdza plkst. 23.05.)

23. Gadskārtējās sesijas slēgšana

Priekšsēdētājs. – Ar šo es 2009.–2010. gada Eiropas Parlamenta sesiju pasludinu par pārtrauktu.